

**MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

THURSDAY, 18TH MARCH 1954

VOLUME XIII—No. 6

CONTENTS

	PAGES
I Questions and Answers	425-456, 525
II Voting on Demands for Grants for the year 1954-55—cont.—	
(1) Demand XII—Administration of Justice	457-482, 483-496
(2) Demand XIII—Jails	496-524
III Government Motion—Motion under Rule 22 (3) of the Assembly Rules re Change in the order of Voting on Demands ..	483

**PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS
1954**

PRICE, 6 annas

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 18th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Ban on the Tamil drama "Panakkaran".

* 234 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state whether it is a fact that the Tamil drama entitled "Panakkaran" which was performed in the maidan opposite to the Kapali Talkies, Mylapore, Madras, on 13th September 1953 has been prohibited; and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Yes, Sir. The drama 'Panakkaran' was of a scandalous and defamatory nature. It was also substantially the same as the drama 'Nalla Mudivu' and 'Murugan' the performance of which was previously prohibited by the Government."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Was the defamatory matter in relation to any individual or in relation to any institution? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Both against individuals and institutions."

SRI K. VINAYAKAM :—" Who is the person that has been subjected to this defamation or which is the institution that has been derided in this drama? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Religious minded persons were attacked. North Indians were attacked and the Prime Minister of India was also depicted in this drama in a bad manner."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" May I know whether the political life or private life of the individuals is attacked in the drama? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" About the details, it may not be possible for me to give an answer now."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" If any particular portion of the drama was defamatory, why not the Government censor that portion only instead of banning the entire drama? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" It could not be done, because, the defamatory character pervaded throughout the whole play."

[18th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know who the author is of this drama? Are not the Government going against the fundamental rights by putting a ban on this drama only, when opportunities are availed of to criticise the policies and activities of the persons mentioned above? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ The person who enacted the play was Sri M. R. Radha and party, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, the second part of my question has not been answered by the Hon. Minister.”

MR. SPEAKER :—“ The second part of the hon. Member's question asks for legal opinion as to whether the fundamental rights are not infringed. The Government cannot give legal opinion on any matter. It has to be decided in a Court of Law.”

* **SRI R. KRISHNAN :—**“ സർ, സമുദായത്തിന്റെയും വ്യക്തികളുടെയും യഥാർത്ഥ നിലനിൽപ്പിന്റെയും ചരിത്രം എന്തായിരിക്കും? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ No, Sir.

DR. K. B. MENON :—“ Will the Government accept it as a principle that no dramas will be prohibited unless they are obscene? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, we examine the drama and when we find that there is necessity to prohibit, we prohibit it.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ The question of the hon. Member Sri K. Vinayakam as to who was the author of the drama has not been answered, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Yes, it has been answered. The Hon. Minister has already answered: ‘ M. R. Radha and party ’.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ The Hon. Minister only said that ‘ the play has been enacted by Sri M. R. Radha and Party ’. He has not given the name of the author of the play itself. Will the Hon. the Minister for Law be pleased to give the name of the author? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I am sorry I am not in a position to give that answer now.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ May I know under whose recommendation the Government banned the drama? Did they ban the drama on the recommendation of the Police? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ The Police send a report. We examine it and prohibit the drama when we consider it necessary.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ திரைப்படங்களில், இந்திய பண்பாட்டிற்கும் கலாசாரத்திற்கும் புறம்பான, மோசமான, அமெரிக்கப்படங்கள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. அவைகளை தடைசெய்யாமல், சமூகசீர்திருத்த நோக்கங்களுடைய நாடகங்களை தடைசெய்வது நியாயமா? இதை அரசாங்கம் நிறுத்துமா? ”

18th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ A separate question may be put.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ If the play was libelous, may I know why the Government did not take action under the ordinary law? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ It is the ordinary law that is enforced in this case, Sir.”

Levy of single-point sales tax on sales of matches.

* 235 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from match industrialists in the State regarding the levy of single-point sales tax on sales of matches; and

(b) whether the Western India Match Company, Limited, Madras, approached the State Government in this respect?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) & (b) No.”

SRI A. RATNAM :—“ மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருளாகிய தீப்பெட்டிக்கு Banderole ஒன்றுக்கு மூன்று பைசா வீதம் Excise duty விதிக்கப்படுகிறது. இத்துடன் இருமுனை விற்பனை வரி அதன் மேல் போடப்படுகிறது. இந்த வரியின் மூலம் சர்க்கார் ரூ. 2 லக்ஷம் வசூலிக்கிறார்கள். இந்த வரிகளினால், இரண்டு தம்படிக்கு விற்கவேண்டிய தீப்பெட்டிகள் 9 தம்படிக்கு விற்கப்படுகின்றன. இந்த வரிகளை சாதாரண ஏழை மக்களே கொடுப்பதால், சர்க்கார், தீப்பெட்டிக்கு ஒரு முனை விற்பனைவரி போட முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ It is entirely a different question. The hon. Member's main question was, ‘ whether any representation was received . . . I said, ‘ No ’.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Is there any provision in the Sales Tax Act and the rules made thereunder for exempting certain indigenous industries which face a crisis owing to financial stringency and if so whether match factories—one of our indigenous industries—which are facing a crisis today on account of competition from foreign concerns will be exempted from the operation of this Act? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ No relaxation as such on the score of crisis alone is given by the Government.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, . . . ”

MR. SPEAKER :—“ I will call the hon. Member afterwards. Mr. Vinayakam.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Arising out of the answer given by the Hon. the Minister for Revenue, will the Government be pleased to consider the case of essential articles and order the levy of a single-point tax on them? ”

[18th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir, they will all be considered in due time."

MR. SPEAKER :—" I have allotted three hours for the consideration of the next demand. We have a number of questions to be covered today. I want to finish them quickly. I now pass on to the next question. Question No. 236."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I want to put a supplementary question on the previous question. You said that I would be called afterwards . . ."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member give notice of a fresh question."

District Planning Board for South Arcot.

* 236 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the present District Planning Board for South Arcot was constituted; and

(b) whether any persons from Gingee, Tirukkoyilur, Kallakurichi and Vridhachalam taluks were members of the previous Planning Board for South Arcot?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) There is no Planning Board in this district now.

The District Planning Board that was in existence was replaced by the present Project Advisory Committee on 17th December 1953.

(b) Yes, Sir.

The six members of the Madras Legislative Assembly named below were members of the previous Planning Board :—

- (1) Sri A. Muthuswami, M.L.A., Tirukkoilur taluk.
- (2) Sri Anandan, M.L.A., Kallakurichi taluk.
- (3) Sri K. Parthasarathi, M.L.A., Kallakurichi taluk.
- (4) Sri M. Kattimuthu, M.L.A., Vridhachalam taluk.
- (5) Sri M. Kandaswami Padayachi, M.L.A., Tirukkoyilur taluk.
- (6) Sri K. Aranganathan, M.L.A., Gingee taluk."

SRI K. ARANGANATHAN :—" At the beginning of 1953, there was a Planning Board which submitted some proposals for the sanction of the Government. At that time, no Member of the Legislative Assembly was a member of the District Planning Board. Heads of Departments, Chairmen of Municipalities and Presidents of District Boards were the only members of that Board. Then, the taluks of Gingee, Tirukkoilur, Kallakurichi and Vridhachalam did not have any Municipality. So there was no representation for these taluks in the Board. May I know why such discrimination was shown then? "

18th March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I find even in the old District Planning Board these M.L.As. were Members."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" மற்ற சட்டசபை உறுப்பினர்களை இந்த Planning board-ல் சேர்க்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன ? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, all the Members of the Legislature and all the Members of Parliament are included in this Committee."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" சில ஜில்லாக்களில், District planning board, அல்லது Project advisory committee அமைக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன ? குறிப்பாக நெல்லை ஜில்லாவில் ஒரு கமிட்டியும் ஏன் அமைக்கவில்லை ? "

MR. SPEAKER :—" The main question relates to South Arcot district. The hon. Member may put a separate question."

" இந்தக் கேள்வி தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் வேண்டுமானால் வேறு ஒரு கேள்வி போடவும்."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, is it not a fact that the Projects are confined only to a portion of the district and if so, how can a Committee that is required to advise on the Project replace and do the functions of the District Planning Board which was abolished? "

10-10
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, the Project Advisory Committee is so constituted that it will cover the entire district."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" எல்லா சட்டசபை உறுப்பினர்களும் Planning board-ல் அங்கத்தினர்களாக இருந்தால், கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏன் குறிப்பாக ஐந்து, ஆறு பேர்கள் மட்டும் அவருடைய பதிலில் குறிப்பிட்டார் ? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, probably the hon. Member has not looked into the question that I have answered. It refers to certain taluks and I mentioned the names of the M.L.As. of those taluks who were on the Board."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, the Hon. the Minister said that the Project Advisory Committee had replaced the District Planning Board. Am I to understand that the Project Advisory Committee has jurisdiction to discuss matters in the entire district and make recommendations for the whole district? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" That is so, Sir."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, is there any planning to be done in South Arcot which is bereft of soil fertility? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, whatever be the features of South Arcot district, there is yet so much to be planned."

[18th March 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, what is the disturbance to peace that has happened in South Arcot, I would like to know. In the matter of peace and tranquillity, the hon. Member speaks like the Home Minister of India.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I am afraid the hon. Member (Sri V. Balakrishnan) said something else.”

(Some hon. Members got up in their seats and tried to speak.)

MR. SPEAKER :—“ Order, Order. I shall call the next question.”

“ *Vaigai Scheme.*”

* 237 Q.—SRI P. CHELLATHURAI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state to what extent Thiruvadanai taluk in Ramanathapuram district will be benefited by the proposed “ Vaigai Scheme ”?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The exact scope of the Vaigai Reservoir Project is yet to be settled. The whole question is being examined.”

SRI G. GOVINDAN :—“ கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு இந்த வைகை நீர்ப்பாசன திட்டத்தால் ஏதாவது சாதகம் ஏற்படுகிறதா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, the hon. Member has not understood my reply. The whole question is under examination. I am not now in a position to give a definite reply to what he wants.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“ ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களும் இந்த வைகை திட்டத்தினால் பலன் அடையும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Nothing can be said now, Sir. It is under examination.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister says the whole thing is under examination.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ How long will this examination continue, Sir? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Well, a lot of data and other details have to be collected and investigated. Does the hon. Member want me to give a definition to the word ‘ examination ’? ”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ I want to know the approximate time, Sir.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I cannot say the approximate time, because it is under examination and technical details have to be worked out.”

18th March 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த வைகை திட்டத்தினால் எந்த எந்த பிரதேசங்கள் பயனடையும் என்று முடிவு செய்வதற்கு முன்பாகவே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எப்படி சர்க்கார் முன் வந்தார்கள் ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ No, the scheme has to be finally settled. The construction of the dam is sanctioned; but then the scope of the scheme has to be investigated and finally settled. There is nothing which prevents us from taking up the scheme.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“ இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாவது இந்தத் திட்டத்தினால் எந்தெந்த பிரதேசங்கள் பயனடையும் என்ற முடிவு அறிவிக்க முடியுமா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ May be within fifteen days or may not be within two years also.”

Census of land holdings.

* 238 Q.—**SRI V. S. SIVAPRAKASAM** (on behalf of Sri B. R. M. Muthu Thevar) : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Government are taking any steps to take stock of the extent of lands owned by landowners in the Madras Presidency as contemplated in the general circular issued by the Central Government recently?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes. The Government have issued instructions to carry out a pilot census of land holdings and cultivation in a few villages of selected districts and the question of carrying out the census in the entire State will be decided after the results of the pilot census are known.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, may we know the basis on which the land is to be classified? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ There is no question of calculation or classification, Sir. An attempt is made to find out the nature of the holdings, the extent of the holdings, the tenure and all other details.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, which are the areas that the Government are now investigating? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I am not able to say that straightway. It has not been finally settled. If a separate question is put, I shall try to answer.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, has the Hon. Minister included in these pilot schemes *re.* the statistics to be collected, the extent of the possession of the holdings by various tenants also? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, all that will come under that scheme.”

[18th March 1954]

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, may I know whether this attempt is made with a view to introducing land reforms in these regions? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir, that will help land reforms also.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ பிற்காலத்தில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று கருதிய காரணத்தினால், அதிகப்படியான நிலமுள்ளவர்கள், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் நிலங்களை எழுதிவைப்பது, சர்க்காருக்குத்தெரியுமா? இது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கப்போகிறார்கள்? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, why should Government take any steps against that. For, one of the recommendations of the Land Reforms Committee is to put a ceiling. If the people themselves distribute lands and thereby fulfil the object of fixing a ceiling, then it is so much the better.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know how many officers have been appointed in this behalf to collect statistics, etc., so that one can understand whether the Government are serious about this matter or whether they have taken only a nominal step? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, it is not a nominal step, but it is a substantial step. Now, one Assistant or Additional Secretary of the Revenue Department is deputed for this purpose and he will have his own staff. But it is all a matter of detail.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, is the contemplated census confined to a single district or will it be spread over to the various districts, because land tenure system differs from district to district? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I see the object of the hon. Member and I can say that there will be selection of districts. It will not be confined to any single district.”

Income from taxes on motor vehicles in Malabar.

* 239 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the total income derived by the Government in the Malabar district as taxation from motor vehicles during the year 1952-53; and

(b) the total expenditure for the maintenance of roads in Malabar during the same period?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) The total receipts under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, and the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, in the Malabar district during 1952-53 were Rs. 28,68,480.

18th March 1954]

(b) The expenditure incurred on roads in the district during the period was Rs. 1,68,725 on National Highways, Rupees 27,62,840 on Government roads other than National Highways and Rs. 13,04,316 by the local bodies."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, in view of the fact that there will be heavy rains for about six months in Malabar, why should not the Government repair and maintain the roads properly? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid, Sir, this question must be addressed to some other colleague of mine."

DR. K. B. MENON :—" Sir, from the answer given by the Hon. the Minister for Industries and Labour, are we to understand that the whole income from motor taxation is diverted to roads? Will the Hon. Minister consider diverting part of the income from the taxation on motor transport to public conveniences at important bus junctions? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member presumably refers to the terminii."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the general request has been—not only from parties in this State and the public in this State but all over India—that the States should spend as much money as they recover from these taxes at least on the maintenance of roads. In our State, the total income from motor vehicles taxation is about Rs. 3 crores and we spend about Rs. 7 crores on roads and that is why the Government of India though they classified this State as receiving the highest tax from motor vehicles, have exonerated us because of the fact that we spend much more on roads."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister 10-20
narrated the amount of expenditure under various heads. Will he a.m.
be pleased to tell the House the assistance he received from the Centre in this connexion? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have not got the figures. I am only answering the question that was asked and the question of assistance from the Centre does not arise out of that question."

SRI K. VINAYAKAM :—" From the figures submitted by the Hon. Minister, it is found that in the district of Malabar a larger amount is spent on the maintenance of roads than the receipts under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, and the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act. In other districts, especially in the City of Madras, the receipts are more and the maintenance charges are less. The aid which the Government give to the Corporation of Madras for the maintenance of roads is comparatively very low. What is the view of the Government regarding the plea for more assistance urged by the deputation from the Corporation of Madras which waited upon the Hon. Minister? "

[18th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ What has that to do with this question ? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ My supplementary question has got a bearing on the main question, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ No, it has not. Let the hon. Member give notice of a fresh question.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ What percentage of the income under this head is diverted to village roads because villages also contribute very greatly to this income ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I should ask the hon. Member to address this question to another colleague of mine.”

DR. K. B. MENON :—“ The Hon. Minister has not answered my question. I asked whether it would be possible to divert some portion of the income from transport to provide public conveniences at important bus junctions.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Public conveniences are a necessity and they should be constructed. But the cost of their construction need not necessarily come from the receipts under the Motor Vehicles Acts. Their cost may be met by local bodies, or by philanthropic gentlemen or by the bus owners who park their buses in bus stands.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ‘ 28 லட்ச ரூபாய்க்குமேல் மோட்டார்கள் மேல் போடப்படும் வரியிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆனால், அதை விட அதிகமான பணம் ரோடுகளை ரிப்பேர் செய்வதற்காகச் செலவு பண்ணுகிறோம், ’ என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜில்லா போர்டுகள், நிலவரியோடு ஸெஸ் என்றும் வசூலிக்கின்றன. அந்தப் பணத்திலிருந்து எவ்வளவு ரூபாய் ரோடுகளை ரிப்பேர் செய்வதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ இந்த உபகேள்வியை கனம் மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்களுக்குப் போடவேண்டும்.”

Abolition of the posts of Executive Officers to Panchayat Boards.

* 240 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal to abolish the posts of Executive Officers to Panchayat Boards?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ No Sir.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ சென்ற ஜனவரி மாதத்தில் நடந்த பஞ்சாயத்து போர்டு பிரவலிடெடுகளின் மகாநாட்டில் இம்மாதிரி Executive officer-களை நியமிக்கக்கூடாது என்றும் இவர்களுடைய அதிகாரத்தை ரத்து செய்யவேண்டுமென்றும் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியும் அதில் கலந்துகொண்டார். நிலைமை அவ்வாறு இருக்கும்பொழுது இந்த Executive officer-கள் மறுபடியும் தொடர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏன் விரும்புகிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா ? ”

18th March 1954]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Out of the 4,600 panchayats, only for 276 panchayats executive officers are appointed. Non-official presidents cannot be expected to give adequate time and attention to the administration of big panchayats, particularly major panchayats and a few of the second-class panchayats. Therefore, whole-time officers are appointed.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Are the Government aware that there is considerable protest by, and discontent among, panchayats on account of the appointment of executive officers over their heads with over-riding powers and having direct contact with the Government and thereby nullifying local self-government in these panchayats? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ Regarding the over-riding powers of executive officers, the Government are going to consider the question of reorganization of local bodies and in that connexion, we can take up this matter for consideration. The posts of executive officers should not be abolished.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ The Hon. Minister said that non-official presidents of panchayats boards could not be expected to devote adequate time for administration. In cases where the presidents are prepared to spare whatever time is necessary for the functioning of panchayats, will the Government see that no executive officers are appointed and remove the executive officers if they have already been appointed? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ I have already stated that out of 4,600 panchayats, executive officers have been appointed only for 276 panchayats. For more than 4,300 panchayats, there are no executive officers at all.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Further, we have laid down a law with regard to panchayats and we cannot be changing it as often as there are changes in the holder of the office of the president.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ முழு நேர நிர்வாக அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் தேவையா, இல்லையா, என்பதைக் கவனிக்கக் கூடிய அதிகாரம் பஞ்சாயத்து போர்டைச் சேர்ந்ததா, அல்லது சர்க்காரைச் சேர்ந்ததா? பஞ்சாயத்து போர்டார், நிர்வாக அதிகாரிகள் தேவையில்லை என்றும் வரிவசூலிப்பது முக்கியமென்றும், அவ்வாறு வரிவசூலிப்பதற்கு வேண்டிய தண்டல்காரர்களைத்தான் நியமிக்கவேண்டுமென்றும் ஏகோபிதமாகக் கேட்டிருந்தும் கூட, சர்க்கார் குறுக்கிட்டு நிர்வாக அதிகாரிகளை பஞ்சாயத்து போர்டுகள் மீது, அவர்களது இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக சுமத்துவது ஏன்? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ It is done in accordance with the Madras Village Panchayats Act and the rules framed under it.”

SRI S. VADIVELU :—“ பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, Executive officer-களுக்கு அனுப்பப்பட்டால், அந்தத் தீர்மானம் Executive officer-களால் அங்கீகரிக்கப்படாமலிருப்பதைப்பற்றி சர்க்காருக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறதா? ”

[18th March 1954]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ If a complaint is given, the Government will look into it.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ மொத்தம் நாலாயிரத்திச் கொச்சம் பஞ்சாயத்துகளில் 276 பஞ்சாயத்துகளில்தான் Executive Officer-கள் இருக்கிறார்கள் ” என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு சிலருக்காக கொள்கையை மாற்றவேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மெஜாரிட்டியாக உள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகள் தங்களுக்கு Executive Officer-கள் வேண்டாமென்று சொன்னால், சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை மாற்றுவார்களா ? மேலும், இவ்விஷயமாக ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கப்போகிறார்களே, அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டும், மற்ற பல கமிட்டிகளின் ரிப்போர்ட்டுகளைப்போல் இருக்கப்போகிறதா, அல்லது அதன் மேல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The committee is yet to be formed. After receiving its report, we can come to any conclusion.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ May I know from the Hon. Minister for Local Administration whether the Government are going to implement the recommendations contained in the report of the Rathnasabapathi Mudaliar Committee? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ That is about municipalities.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்த நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடமே சர்க்கார் ஒப்படைப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ If the Act is amended to that effect, we have no objection.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Even with the Act as it is, will the Hon. Minister consider the delegation of the power of appointing executive officers or acquiesce in the request of panchayats that secretaries should be appointed instead of executive officers who virtually supersede the panchayats? ”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ I hope the proposed committee will go into this point also.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ சில Executive Officer-கள், தங்களுக்கு அதிகமாக அதிகாரமிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, பஞ்சாயத்து போர்டின் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதாகவோ, அல்லது பிரசிடெண்டையோ, மெம்பர்களையோ, அலகதியம்செய்வதாகவோ அரசாங்கத்துக்குப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா ? அவ்வாறு வந்திருந்தால் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் Executive Officer-களுக்கு ஒரு அறிக்கை அனுப்புவார்களா ? ”

MR. SPEAKER :—“ மூலக்கேள்வி Executive Officer-களைப்பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் ஒரு குறிப்பிட்ட கேஸைப்பற்றிக் கேட்பதால் அதற்கு அவர் ஒரு தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ பஞ்சாயத்துகளிலுள்ள நிர்வாக அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களை மிக அலகதியமாகவும் கேவலமாகவும் நடத்துகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு விவரம் வேண்டுமானால் “ நீங்கள் குமாஸ்தாவிடம் சென்று கேட்கக்கூடாது ” என்று அவர்கள்

18th March 1954]

சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறில்லாமல், பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களைக் கௌரவமாக நடத்தும்படி நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் ஒரு சுற்றறிக்கை விடுவார்களா ?”

MR. SPEAKER :—“ This has nothing to do with the main question. Let the hon. Member give notice of a separate question.”

SRI N. RAJAGOPAL :—“ பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு Executive officer-களை நியமிப்பது படித்தவர்களிடையேயுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைச் சற்று குறைப்பதினால், கனம் அமைச்சரவர்கள் எல்லா பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?”

Donation to Government Brennen College Fund.

* 241 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether permission was refused recently to the Tellicherry Municipal Council to donate Rs. 10,000 towards Government Brennen College Fund; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) The question does not arise.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Are the Government aware that the Town Hall, which is managed by the Municipal Council, is being used by the Municipal Council because the municipal office itself is being used by the Government College and will the Government construct a building for the College so that the Town Hall may be released and the people may have a Town Hall of their own.”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ The Government have already approved the sanction of Rs. 10,000 by the Municipal Council to the College.”

Recruitment of Harijans to the Malabar Special Police.

* 242 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for 10-30 a.m. Finance be pleased to state whether it is a fact that there are no Harijans in the Malabar Special Police; and if so, the steps taken by the Government to encourage their recruitment to that force?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer to the first part of the question is in the negative. The second part of the question does not arise.”

SRI O. KORAN :—“ Is it a fact that the Harijans selected on many occasions were found unfit by doctors and is it because of the caste feeling of the non-Harijan doctors that they were not given proper medical certificates? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Medical certificates are based on condition of the persons concerned. No communal consideration can come into this.”

[18th March 1954]

SRI A. RATNAM:—“மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் படையில் மலபார் ரைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் போலீஸ்காரர்களாக நியமிக்கப்படுவார்களா? அப்படியிருந்தாலும், மலபார் ஹரிஜனங்கள் ஏன் இவ் விஷயத்தில் கவனிக்கப்படவில்லை?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The answer is ‘There are Harijans in the Malabar Special Police’.”

MR. SPEAKER:—“What the hon. Member says is whether it is only the Harijans of Malabar district that are recruited for the Special Armed Police.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Harijans from other districts will also be recruited.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—“Will the Government come forward to start a Harijan Special Police Force?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I shall consider the question of dealing with the Harijan problem specifically.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know the strength of the Malabar Special Police and the number of Harijans in it?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I am sorry, Sir. I do not have the figures with me.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Malabar Special Police consists of Malayalees only or whether there are non-Malayalees also?”

MR. SPEAKER:—“The same question was put by the hon. Member Sri Ratnam and it was answered.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, it is the ‘Malabar Special Police’.”

Sugar factories in the State.

* 243 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the total number of sugar factories in the State now and the total number that existed in the composite Madras State prior to 1st October 1953;

(b) whether any of them were closed subsequently; and if so, the reasons for the closure;

(c) the steps taken to re-open them;

(d) whether there is any proposal to open new sugar factories in the Madras State; and

(e) if so, the names of the places where they are to be opened with their capacity?

18th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) The number of sugar factories in the composite Madras State prior to 1st October 1953 was 15 and the number of factories in the present Madras State is 4.

“(b) & (c) No sugar factory was closed after 1st October 1953 in Madras State. Some factories have stopped working temporarily.

“(d) & (e) The Government of India have granted licences for the establishment of the following three new sugar factories in this State :—

	Daily crushing capacity.
(1) Pettavathalai (Tiruchirappalli district)	... 800 tons.
(2) Namakkal (Salem district)	... 600 „
(3) Tiruvannamalai (North Arcot district)	... 400 „

SRI K. ARANGANATHAN :—“When the Hon. the Minister for Agriculture came to Valavanur, he gave an impression that a sugar factory would be opened very near Villupuram. May I know why it is not included in the list furnished by the Hon. Minister? He has told the House that some of the factories were closed for some time. May I know the reasons for their closure?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I request the Hon. Member to put the question to the Hon. Minister for Agriculture. I am not responsible for whatever statement he might have made.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“சர்க்கரை ஆலைகள் திருவண்ணாமலையில் ஒன்றும் குடியாததம் பகுதியில் ஒன்றும் ஆரம்பிக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. வேலென்ஸ் பெற்றவர்கள் இதுவரையில் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்காததால் அவர்களுக்கு அளித்திருக்கும் அனுமதியை (வேலென்ஸ்) ரத்து செய்து வேறு யாராவது அங்கு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்க முன்வந்தால் அவருக்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுப்பார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, there is already one application from Tiruvannamalai. If the hon. Member finds that the application is not satisfactory, he may bring forward fresh people who are willing to start a sugar factory. We are willing to consider that also.”

SRI S. RAMALINGAM :—“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சர்க்கரை ஆலைகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதனால் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“It is a matter for the co-operative societies to put forward the suggestion. It shall be considered.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Did the Government receive a representation from the ryots of Kallakurichi for opening a sugar factory at Kallakurichi and, if so, what action was taken thereon.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I have no indication in my file that there was one such application. If the hon. Member gives me full particulars, I shall look to it.”

[18th March 1954]

SRI M. PALANIYANDI :—“சென்னை மாகாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும் மூன்று சர்க்கரை ஆலைகளில் யார் நிர்வாகஸ்தர்கள், யார் லைசென்ஸ் பெற்றவர்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I am only giving the places where it is supposed to work. I would like to have notice as the hon. Member wants the names of the proprietors.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“சில சர்க்கரை ஆலைகள் மூடப்பட்டன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்கார் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கு குறிப்பிட்ட லாபத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் லாபம் வந்தம்கூட ஏன் ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, the Mylapatti Factory has stopped working because a new machinery with a larger capacity of 400 tons is being installed. The Pugalur Factory stopped working in February while the Pandiarajan Factory stopped in April—both for want of sugarcane supply from the growers, who diverted their cane to jaggery production.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“May I know whether the sugar factories were liquidated voluntarily by the management or owing to labour trouble?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“No factory was liquidated. Only two or three stopped working because, in one, new machinery was being put and, in the other two cases, sugar cane was not available.”

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“இந்த மாகாணத்தில் ஏற்கெனவே ஏற்பட்டிருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள் நன்றாக வேலை செய்யவில்லை என்ற காரணத்தினாலும் இப்பொழுது லைசென்சுகள் வாங்கியிருக்கும் முதலாளிகளுக்கும் அநேகமாக share capital சேருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமலிருப்பதாலும் சர்க்கரை 51 சதவிகிதம் share எடுத்தக்கொண்டு வேறு யாருக்காவது அதாவது இன்னும் போதுமான வசதியுள்ளவர்களுக்கு இந்த லைசென்சுகளைக் கொடுத்து நமது மாகாணத்தில் சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது யோசனை இருக்கிறதா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, sugar manufacture has been left to private enterprise. If anybody wants a loan, he is at liberty to apply to the Investment Corporation, who, after receiving proper security, will consider his request. The policy of the Government at the present moment is not to advance or take shares in any private concern.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“வெள்ளைக்காரர்களை விரட்டிய காங்கிரஸ்காரர்களின் ஆட்சி காலத்தில் இன்னும் வெள்ளைக்காரர்கள் ஆதிக்கத்தில் எத்தனை ஆலைகள் இருக்கின்றன? நெல்விக் குப்பத்திலிருக்கின்ற Parry & Co. ஆலையில் விவசாயிகளுக்கு கரும்பின் (sugarcane) விலை இரண்டு முறையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. கூலிக்காரர்களுக்கும் போனஸ் போன்றவைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால் அந்த ஆலையைத் தேசிய மயமாக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

18th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ உப கேள்வியின் இரண்டாவது பகுதி மூலக் கேள்வியிலிருந்து எழவில்லை.

“ That has nothing to do with the main question.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The hon. Member may put a separate question on labour trouble.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is not the non-availability of sugarcane due to the low price fixed for it? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The difficulty is with the sugarcane growers. What is more profitable, they choose. It also depends on the current price of jaggery.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ The Hon. Minister has stated that permission was given to open a sugar factory at Tiruvannamalai. What is the progress made by the licensee, and, if he has not taken any steps so far to open the factory, will the Government consider the desirability of giving allotment to other suitable persons? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I have no figures to say that the Tiruvannamalai factory is not going to start working. In view of the allegations, I shall look into the matter. If a new name is put forward, I shall welcome it.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Will the Government consider taking up manufacture of sugar in Malabar in view of the fact that palm jaggery is produced in plenty there? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As I said already, the Government do not propose to take over any factory. It is left to private enterprise. I have therefore got to categorically say that I cannot agree to the request of the hon. Member.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ பதனியிலிருந்து சர்க்கரை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ There is no proposal of that type, Sir.”

Grievances of Madras Surveyors.

* 244 Q.—**SRI K. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

10-40
p.m.

(a) whether the Government have received any representation from the Madras Surveyors' Association on the 8th of August 1952 regarding their grievances; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) A representation was received not from the Madras Surveyor's Association but from the Map Publication Employees' Union on 31st May 1952 seeking revision of certain scales of pay.

“ (b) The representation is under consideration.”

[18th March 1954]

SRI K. V. RAMASWAMI :—“சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வேலைப் பளுவைக் குறைப்பதற்கும், நிரந்தரமாக அவர்களை உத்தியோகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கும் சர்க்கார் உத்தேசித்துள்ளதா? அதற்கான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The question is about revision of certain scales of pay. I may tell the hon. Member that it may bear some fruitful results though not with reference to all categories, at least with regard to some categories.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வியிலிருந்தும், மந்திரி அவர்களின் பதிலிலிருந்தும், ‘இந்த மனு சர்க்காருக்கு வந்து ஒன்றரை வருஷத்திற்குமேல் ஆகிறது,’ என்று தெரிகிறது. ஒன்றரை வருஷகாலமாக இந்த மனுவானது சர்க்காரின் ஆலோசனையிலேயே இருந்துவருகிறதென்று சொன்னால், இந்த ஆலோசனை முடிவதற்கு இன்னும் எத்தனை வருஷங்கள் பிடிக்கும் என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The hon. Member should know that the budget is prepared once in a year”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“இந்த ஒன்றரை வருஷ காலத்தில் மூன்று முறை பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“It requires an annual budget and not a piecemeal budget.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“இந்த வருஷாந்திர பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“That is why I said it would bear some fruitful results. That means that some categories will have some revised pay.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மொத்தம் எத்தனை ஸர்வே பார்ட்டிகள் உள்ளன? அவைகள் எந்தெந்த இடத்தில் வேலை செய்கின்றன? ஸர்வே செய்து முடிப்பதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The hon. Member's question has a wrong basis. I have answered that the Government have received a representation from the Map Publication Employees' Union and not from the Surveyors' Association.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is it a fact that out of the surveyors employed by the Government, a large bulk of them, though they have put in 10 to 15 years' service, are still considered as temporary staff? If it is a fact, may I know whether the Government will take early steps to regularise their services at least after receipt of the memorandum from them?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Services are being regularized as and when it can be done according to rules.”

18th March 1954]

Retrenchment of nurses in the city.

* 245 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have decided to retrench 300 nurses in the City of Madras; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Purchase and sale of foodgrains.

* 246 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the quantity of foodgrains purchased and sold by the Government during 1952-53 in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“A statement^a is placed on the table.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“In the statement given by the Hon. the Minister for Finance, the quantity of paddy purchased is given as 1,038,870 maunds whereas the quantity sold is given as 1,127,359 maunds. May I know how the quantity sold can be more than the quantity purchased?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Member may see the note below which states ‘Includes opening stocks as on 1st April 1952 also.’”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Does this note apply to paddy also? From the statement it does not appear so, as there is no asterisk mark against the figure relating to paddy.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is a printer's devil. That note applies to paddy also.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“May I know whether the Government will be pleased to allot the entire quantity of paddy to Malabar and sell it in the form of par-boiled rice?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Malabar cannot claim exclusive monopoly of anything and everything. We are trying to supply as much of par-boiled rice as possible to Malabar.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“In the transaction of purchasing and selling foodstuffs, may I know whether the Government gained or lost?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“In some areas, we have made some money. In some areas, we have lost. On the whole, we have not lost.”

[18th March 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“வாங்கினதைவிட எப்படி அதிகமான அளவு நெல் விற்பிறுக்க முடியும்?” என்று கேள்வி கேட்டதற்கு, “Printer's devil-யினால் தவறிப்போய்விட்டது,” என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார். அந்த ‘Devil’ மீதி அரிசியையும் சாப்பிட்டுவிட்டதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The devil is keeping it in stocks.”

Appointment of District Harijan Welfare Officers.

* 247 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) the functions of the District Harijan Welfare Officers;

(b) their terms of appointment and qualifications;

(c) whether they are under the direct supervision of the Collectors or the Director of Harijan Welfare; and

(d) whether members of the staff in the Department of Harijan Welfare are trained in all subjects relating to Harijan Welfare with revenue training when appointed as District Welfare Officers?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“(a), (b) & (d) District Harijan Welfare Officers are attending to the amelioration work for the eligible communities and the Backward communities. The personnel for the posts of District Welfare Officers are drawn from the Revenue Establishment from the cadre of Tahsildars and Deputy Collectors and the selection is made with reference to merit, ability and aptitude for the Harijan work.

“(c) They are all under the immediate control of the Collectors concerned.”

SRI A. RATNAM :—“ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் ஜில்லா கலெக்டருடைய அதிகாரத்தின் கீழிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கான யோசனைகளை ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்கள் எடுத்துச் சொன்னாலுங்கூட, அவைகள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கப்படுகின்றன, என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவாரா? அதன் காரணமாக ஜில்லாக்களில் ஹரிஜன சேவை சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதையே அமைச்சர் அவர்கள் அறிவாரா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—

“Such complaints have not been received by the Government. If any individual cases are brought to the notice of the Government, they will be duly looked into. Generally, the Collector is the head of the district and he is responsible for good administration. So, these District Harijan Welfare Officers are placed under the general control of the Collectors.”

SRI A. RATNAM :—“ரெவினியூ பயிற்சி பெற்ற ஆபீசர்கள்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக தாசில்தார்கள், டிபுடி கலெக்டர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களை ஹரிஜன நல அதிகாரிகளாகப் போட்டும், இதுவரையில் ஹரிஜனங்களுக்கென நிலம் சுவாதீனம் செய்யப்பட்டதையோ மற்ற எந்தவிதமான ரெவினியூ இலாக்கா வேலைகளைச் செய்வதையோ நாங்கள் பார்க்கவில்லை. எனவே, ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையாகவே

18th March 1954]

நன்மை கிடைப்பதற்கு, ஹரிஜன நல இலாக்காவில் வேலை செய்யக்கூடிய ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், பிறபட்ட வகுப்பினரையும், ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசர்களாக உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று கேட்க விரும்புகின்றேன் ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The policy of the Government is to recruit suitable officers from the Revenue Department and I have already answered that in the matter of selection of these officers, their ability, aptitude and merit are primarily taken into consideration.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து எடுக்கப்படும் அதிகாரிகள் சரியான முறையிலே ஹரிஜனங்களுடைய நல உரிமைகளைக் கவனிப்பதில்லையென்று சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பல வருஷங்க ளாகச் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆனால் அதற்குத்தக்க பதில் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால், ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த தாசில்தார்களையோ, அல்லது பி.ஏ. வரையில் படித்திருக்கும் ஹரிஜன அபேசுக்கர்களையோ தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்குப் பயிற்சி (Training) அளித்து, இந்த வேலைக்கு வாயக்குள்ளவர்களாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தார் பிரயாசை எடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I only referred to the present policy of the Government. If a case is made out and the Government are satisfied about it, the hon. Member's suggestion will be taken into consideration.”

SRI O. KORAN :—“ Are the Government aware that Harijan Welfare Officers are not taking any interest when cases of oppression are reported to them? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ It is only a matter of opinion. If a specific case is brought to the notice of the Government, it will be considered, Sir.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Will the Government consider the question of making it obligatory on District Harijan Welfare Officers to visit each and every taluk twice a year or at least annually, so that they may be able to carry on their work efficiently by having mass contact? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ They are District Welfare Officers. Whenever their inspection and check over the organizations and institutions maintained by the Government is considered necessary, they visit those places as frequently as it is essential.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ Are the Government aware that the teachers of Harijan welfare schools in Malabar have not been paid any increment from the year 1947 till this date? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ A separate question may be put.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ தலைவர் அவர்களே, ஹரிஜன முன்னேற்றம் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் முக்கியமான திட்டங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஹரிஜன மாணவர்களுடைய உதவி நிதி, ஹரிஜனங்களுக்கு

[18th March 1954]

வீடு கட்டுவது, ஆகிய பல விஷயங்களையும் ஹரிஜன வெல்பேர் அதிகாரிகள் கவனிக்கவேண்டியிருப்பதால், அனேக வருஷங்களாக இது சரியாக நடைபெறவில்லை. ஆகவே உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களைக்கொண்ட தாலுக்கா கமிட்டிகளை அமைத்து, அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து, கலெக்டர்களுடைய மேற்பார்வையிலே அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி இன்னும் அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா ?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ In every district, there is a District Harijan Welfare Committee which sits frequently at the headquarters under the chairmanship of the Collector. All questions relating to the welfare of Harijans and Backward Classes are put before that Committee. The Committee duly discusses those questions and also passes resolutions. The Government take note of those resolutions.”

10-50 a.m. SRI S. VADIVELU :—“ ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டிகளில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டுமா ? அல்லது மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் இருக்கலாமா ? மற்ற : கட்சியினர் அந்தக் கமிட்டிகளில் சேர்க்கப்படாததற்குக் காரணமென்ன ?”

MR. SPEAKER :—“ பிரதான கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை!”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, it is not the policy of the Government to appoint Congress Party people alone. When the list is published, if the hon. Member happens to see it, he will find that all parties are included in it, more or less.”

AN HON. MEMBER :—“ Oh, ‘ more or less ’.”

SRI V. MUTHU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸரை நியமிப்பதன் முக்கால்வாசி நோக்கம் தீண்டாமையை ஒழிப்பதுதான். உண்மையாகவே இந்த அதிகாரிகள், “ தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும்,” என்ற நோக்கத்தோடு வேலை செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றால் ஹரிஜனங்கள் நடத்தும் விருந்துகளில் (Dinner) பரிபூரணமாக யார் கலந்துகொள்ளக்கூடியவர்களாய் இருக்கிறார்களோ அவர்களையே சர்க்கார் நியமிப்பார்களா ?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, it is only persons who have got such views have been selected.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, the Government would consider the creation of a separate cadre and the question of giving separate training to Harijans by relaxing the rules regarding educational qualifications, because it is only Harijan Officers who can better appreciate the grievances of the Harijans ?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, opinions may differ. The idea of the Government is removal of untouchability and removal of castes altogether.”

18th March 1954]

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, may I know whether the Hon. Minister is satisfied with the work turned out by the present District Welfare Officers? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
“ Mostly satisfied, Sir.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ டிபுடி கலெக்டர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் - அதே டிபுடி கலெக்டர் Rank-இல் உள்ள ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்களுக்கும் பிரயாணப்படி கொடுப்பதில் வித்தியாசம் காட்டுவது ஏன்? அப்படிக்காட்டுவதால், ஹரிஜனங்களை பாவிக்கிறதைப்போல இந்த அதிகாரிகளையும் பாவிக்கிறார்கள் என்பது அர்த்தமல்லையா? கனம் மந்திரி அவர்களை விளக்கம் கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
“ Notice, Sir.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—“ ஹரிஜனங்களுக்கு அரசியலமைப்பில் கொடுக்கப்பட்ட 10 வருஷ சலுகையில் 6 வருஷங்கள் ஏற்கனவே கடந்துவிட்டன. இன்னும் 4 வருஷ காலம்தான் பாக்கி இருக்கின்றது. ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லையென்று அங்கத்தினர்கள் புகார் செய்துகொண்டிருக்கின்றோம். ஆகையால், பாக்கி இருக்கும் நான்கு வருஷங்களுக்குள்ளாக, இன்னும் அதிகமாக ஆபீசர்களைப் போட்டு, பத்து வருஷங்களில் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் செய்து முடிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, it is with the effort of the Government and human effort that we all wish to achieve the target within a period of ten years.”

SRI D. DASARATHAN :—“ ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஒரு இலாகா காவின் தலைமை அதிகாரிக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள மேலதிகாரி ராஜ்ய அதிகாரிதான். ஆனால் ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரிக்கு அடுத்த தலைமை அதிகாரி ஜில்லா கலெக்டர். அதற்கு மேல்தான் ராஜ்ய அதிகாரி. இம்மாதிரி நடுவில் ஒரு அதிகாரி இருப்பது Check செய்வதற்காகவா? அவ்வாறு நடுவில் அதிகாரி இருப்பதால் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு விஷயங்களை பரிசீலனை செய்வதற்கு காலதாமத மேற்படுகிறது. மற்ற இலாகாக்களில் இம்மாதிரி இல்லாமல், ஹரிஜன Welfare டிபார்ட்மென்ட்டில் மாதிரம் ஏன் இப்படி ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரிக்கும் ராஜ்ய அதிகாரிக்கும் நடுவில் ஜில்லா கலெக்டர் இருக்கவேண்டும்? ஜில்லா ஹரிஜன நல அதிகாரிக்கும் ராஜ்ய அதிகாரிக்கும் நேரடியாக தொடர்பு ஏற்படுத்துவதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is making a speech.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, the district is considered as a unit and the Collector is the head of it and under him, a whole machinery works from top to bottom. So, if the District Welfare Officer is made an independent officer, purely with his own powers, he will not be able to utilise the machinery that is attached to the Revenue Department, that is under the Collector. That is why, Sir, the District Welfare Officer is put under the general supervision of the Collector, so that he can avail himself of the machinery under the Collector.”

[18th March 1954]

SRI S. R. ARUMUGHAM :—“ ஹரிஜன நல அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டிலிருந்து எடுக்கப்படுவதால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டே செலவழித்தால் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அந்த அளவுக்கு செலவழியாமல் மிச்சப்படும். அவ்வாறு மிச்சப்படும் பணத்தை ஹரிஜன நல அபிவிருத்திக்கே செலவிடலாம். இதைச் சர்க்கார் கவனிக்குமா என்று கேட்கிறேன் ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—
“ This is a question involving policy and, therefore, it has to be considered very carefully.”

Dispute of the Madurai Municipal workers.

* 248 Q.—**SRI S. RAMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any proposal from the Collector of Madurai to refer the dispute of the municipal workers of Madurai to the Labour Tribunal; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பல ராஜ்யங்களிலே முனிசிபல் தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் Adjudication-க்கு விடப்படும்பொழுது நம் முடைய ராஜ்யத்திலும் ஏன் அந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது ? ”

“ Sir, when grievances of Municipal workers in other States have been referred for adjudication, why should not our State also follow that principle? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the Labour Officer held conciliation proceedings in regard to this matter and his efforts failed. So he submitted a report and while forwarding the report of the Labour Officer, the Labour Commissioner stated that there was no case for adjudication.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Labour Commissioner இதைப்பற்றி மத்தியஸ்தம் செய்தாரென்றும், ஆனால் அது நிறைவேறவில்லை என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அவர் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் adjudication-க்கு அனுப்புவதற்கு போதிய காரணமும் சந்தர்ப்பமும் இல்லையென்று சொல்லிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. உண்மையிலேயே இரண்டு பக்கத்திலும் நியாயமிருக்கிறது என்று நினைத்துதான் மத்தியஸ்தத்துக்கு முற்பட்டார். ஆனால் ஓர் பக்கமாக இருந்து மத்தியஸ்தம் செய்ததனால்தான் அவருடைய முயற்சி நிறைவேறவில்லை. ஆதலால் இந்த விஷயத்தை adjudication-க்கு விடப் போதிய காரணங்களிருப்பதால், சர்க்கார் இதை adjudication-க்கு விடுவதைப்பற்றி யோசிப்பார்களா ? ”

“ Sir, I shall translate it.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ On a point of order, Sir. May I know, Sir, why the question on labour dispute is answered by the Hon. the Minister for Health? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is a municipal matter.”

18th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ It relates to Municipal workers.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ But the matter is regarding a labour dispute of Municipal workers.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Any Minister can answer a question.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ From the answer given by the Hon. Minister, it is seen that the Commissioner of Labour tried his best to conciliate in this matter and that he failed. It is also stated that in his report he had stated that there was no case to refer the matter for adjudication. Sir, from the answer itself, we can see that the Labour Commissioner himself had tried his best to conciliate and that means, that there must have existed a proper case to bring both the sides to a reasonable agreement and that because the Labour Commissioner sided with one side only, namely, the side of the authorities or the Municipality, his efforts failed in the matter. Therefore, there is a case to refer for adjudication. Will the Government now consider the question of referring this matter for adjudication? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, that is a matter of opinion on the part of the hon. Member. The Collector also considered this matter and he has reported that the alleged grievances of the sanitary workers were matters of administrative details, falling within the competence of the Municipal Commissioner and the Health Officer.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, in this particular case, may I know what the recommendations of the local conciliation Officer and the Labour Commissioner were and may I also know whether as a matter of policy, the Government instructed the Labour Department, particularly the Labour Commissioner, not to refer disputes between Municipalities and their employees for adjudication? ” 11-00 p.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, these supplementary questions go very much beyond and outside the scope of the original question asked. I would request the hon. Members to confine themselves strictly to the main question itself.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister might say that he wants notice.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, in view of the fact that if this question is taken up for adjudication, it will solve many of the problems of the Municipal workers in the State, will the Government be pleased to reconsider the question and send it for adjudication? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government considered the matter and they have already passed orders.”

[18th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ On a point of order, Sir. கேள்விகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிப்பது தங்களுடைய பொறுப்பு. இந்தக் கேள்வியை முந்தியே தாங்கள் அனுமதித்தாகிவிட்டது. பிறகு இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘கேள்வி இப்படி இருக்கக் கூடாது. அப்படி இருக்கவேண்டு’ மென்று சொல்வது தங்களை அவமதிப்பதாகாதா ? ”

MR. SPEAKER :—“ It is merely a suggestion to say that he wants notice. By saying so, he only wanted to bring this to the notice of the Speaker.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ There is a way of saying it. The way in which he said is not correct.”

MR. SPEAKER :—“ That is why I corrected the Hon. Minister.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, does the Hon. Minister consider that municipal workers belong to essential services and, therefore, they should be discouraged from going on strike? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They belong to the essential services.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Does the Hon. Minister think that the municipal employees belong to essential services and that they should be discouraged from going on strike? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The sanitary workers in municipalities belong to a very essential service. Strike on their part will be a great menace to public health.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ The Hon. Minister said that municipal workers belonged to the essential service. But as a general rule, disputes arising between the municipalities and their employees are not referred for adjudication. Will the Government take note of the fact that these employees belong to the essential services and refer the disputes in future for adjudication? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, this matter has been enquired into by the Labour Officer and a report was sent to the Collector. The City Magistrate held a conference of the municipal authorities and the people on behalf of the strikers and then made his report to the Collector. The Collector had discussion with the Municipal Chairman and the Sangham. The Government have passed orders after considering the Collector's report.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, may I bring to the notice of the Hon. Minister that if a particular service is considered as essential service, it is a statutory duty cast upon the Government to refer the disputes to a tribunal for adjudication? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The municipalities do not come under that Act.”

18th March 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ They do come under the Act. If the Hon. Minister does not know it, let him refer to the Act.”

MR. SPEAKER :—“ Order, order.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the hon. Member may address that question to the Hon. the Minister for Labour.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, what were the recommendations made by the Commissioner and the Conciliation Officer that were favourable to the workers and rejected by the municipality and the Government? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Notice, please.”

Exemptions under the Madras Shops and Establishments Act, 1947.

* 249 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the reasons for the issue of G.O. Ms. No. 545, Development, dated 10th February 1950, altering some of the provisions in the Madras Shops and Establishments Act, 1947?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The Factories Act, 1948, applies to all the staff in the factories including the clerical staff, provided their work is incidental to or connected with the manufacturing process. Representations were received by the Government that the application of both the Factories Act and the Madras Shops and Establishments Act caused a lot of difficulties, both to the managements and the enforcement staff. The Government therefore in G.O. No. 545, Development, dated 10th February 1950, issued a notification exempting all persons employed in factories, who are governed by the Factories Act, 1948, from all the provisions of the Madras Shops and Establishments Act.”

MR. SPEAKER :—“ I will take ten more minutes and finish all the questions.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware of the fact that after passing the order, many shops and factories and many other institutions have been affected and will the Government consider the desirability of re-examining the position and issue suitable amendments to the Government Order? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, with regard to the first part of the question, I am not aware of the facts mentioned by the hon. Member. I take the information from the hon. Member. With regard to the second part, Government have now decided that the Central Act shall have precedence over the local Act.”

[18th March 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that by making the Factories Act applicable to such employees, the Government reduce the amount of leave that will be due to them from 30 to 15 days and, therefore, will he consider the advisability of revising the Order and in such cases, the Madras Shops and Establishments Act made to apply? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The hon. Member may put a separate question.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Factory Act அமுலிலிருக்கக்கூடிய இடங்களில் Shops and Establishments Act அமுலில் இருக்காது என்று உத்தரவு பிறப்பித்ததாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். ஏற்கெனவே ‘Railway Loco Shed’, ‘Factory Act’-ன் கீழ் இருந்தது. இப்பொழுது ‘Railway Loco Shed’ ஆனது Factory Act-ன் கீழ் வரவில்லை. அந்தமாதிரி Loco Shed-கள் இப்பொழுது Shops and Establishments Act-ன் கீழ்கொண்டுவரப்படுமா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ They are Central Government institutions.”

Bath-rooms for the patients in the Government Hospital, Cannanore.

* 250 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why there are no bath-rooms for the patients in the Government Hospital, Cannanore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ At present the patients in the hospital take their bath in small enclosures made for the purpose. A proposal for constructing pakka bath-rooms in the hospital is under consideration.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The Government Hospital at Cannanore is a taluk headquarters hospital which is intended to serve six lakhs of people. Even women patients are asked to take their bath in the open place near the well. Will the Government be pleased to take immediate steps to see that bath-rooms are constructed in the hospital? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir. The Director of Medical Services has submitted proposals for constructing pakka bath-rooms. The matter is under consideration.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Does the Hon. Minister appreciate the fact that if in-patients have improved to the stage of taking baths, they don't deserve to be kept as in-patients in the hospital? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I think, the patients have to take bath or they are given sponge bath every day.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, as patients, men and women, take their bath in semi-nakedness, is it not disgraceful that a Government institution like the hospital should not be able to provide them with bath-rooms? May I request the Hon. Minister not merely to consider the matter but immediately sanction it? ”

18th March 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I said they are taking their bath in small enclosures put up for the purpose. The question of providing pakka bath-rooms is under the consideration of the Government.”

Medical concessions to Hon. Ministers.

* 251 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the extent of concession of free medical attendance allowed to Ministers and their families in this State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A Minister and the members of his family are entitled, free of charge, to accommodation and treatment in hospitals maintained by the State Government on the same terms and conditions as are applicable to the highest category of permanent officials; but they have to pay diet charges just like those officials.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ Sir, are the Government aware that the policy of extending the concessions of free medical attendance to Hon. Ministers and their families, when thousands of poor people are suffering a lot with incurable diseases for want of proper attention and treatment, will make them unpopular in the estimation of the people and the people may even try to pull down the Government? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, all the poor people are given free treatment.”

SRI S. T. ADITYAN :—“ May I know, Sir, whether the concession now granted to Hon. Ministers and their families will be extended to all the Members of the Assembly at least? ” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no such proposal before the Government, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, are the Government aware of the fact that members of the families of M.L.As., for the simple reason they are related to M.L.As., are charged medical fees and also the cost of medicines, etc.? Will the Government be pleased to consider the whole question because the present day M.L.As. are not like the olden-day M.L.As. Nowadays most of the M.L.As. come from the lowest category of society and, may I therefore, request the Hon. Minister to reconsider the whole question and extend the concessions to members of the families of M.L.As. also? ”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, I take objection to the expression ‘ nowadays M.L.As. come from the lowest category of society ’ used by the hon. Member who put the question.”

[18th March 1954]

MR. SPEAKER :—" What the hon. Member meant was that at present the M.L.As. are poor people. He was not able to express this and therefore he said 'lowest category'. The hon. Member never meant any disrespect to any other hon. Member."

11-10
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, will the Government extend this concession to the hon. Members of the Legislature at least when they are in Madras when the Legislature is in session? "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My question has not been answered, Sir? "

MR. SPEAKER :—" I am told that the Hon. the Minister for Health has not answered hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar's question."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, hon. Members of the Legislature are intelligent enough to take better care of their health."

MR. SPEAKER :—" Will the hon. Member, Sri V. Balakrishnan, please repeat his question? "

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Will the Hon. the Minister for Health be pleased to extend this concession to hon. Members of the Legislature at least when the Legislature is in session? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, some arrangement is proposed to be made for hon. Members staying in the Government hostel."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I submit, that my question has not yet been answered. The poor relatives of hon. Members of the Legislature are denied free treatment, for which they would otherwise be eligible, for the simple reason that they happen to belong to the family of an hon. Member of the Legislature."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Hon. Members of the Legislature are receiving a monthly salary and also allowances. The concessions which are given to other people according to their means are also extended to the hon. Members of the Legislature and their families."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" It is not quite so, Sir."

MR. SPEAKER :—" It is already ten minutes past eleven. I will pass on to the next question."

Submission of annual returns by the managements of certain factories.

* 252 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what action the Government have taken against the 3,454 factories in the State which

18th March 1954]

failed to submit their annual returns even though the Government asked for the same, as mentioned in the report of the working of the Payment of Wages Act in the State of Madras for the year 1952?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Prosecution was launched against the Paymaster in one of the factories for non-submission of annual returns. The employers in the remaining factories were warned that prosecution would be launched against them if they failed to submit the returns in time in future.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, may I know why the Government have launched prosecution against only one factory owner and why they have only warned the other factory owners? Are the Government satisfied with the replies given by the other factory owners? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The Government was advised that in the case of the one prosecuted, there was sufficiently serious evidence but in regard to the other factories—most of them are small factories like coffee-hotels, handloom factories, beedi factories, etc., which have been newly brought under this Act—the managements have in many cases, expressed difficulty in submitting the returns on the plea that the account books were with the Income-tax authorities or with the Commercial Taxes Department or there had been a change in the management. So, we thought that a warning was sufficient and I understand that the matter has been rectified to a very great extent.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, of all the States in India, the average wage in factories in the State of Madras is the lowest. Is it for this reason, namely, that if all these returns are submitted, the average wage would be much lower than any other State, that the Government are not taking any firm action in this matter? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Without committing myself to the facts as stated by the hon. Member, I straightway deny that that is not the case.”

* 253 Q.—**SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“ Sir, this question may be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ Yes. I will take up the next question No. 254.”

* 254 Q.—**SRI K. PARTHASARATHY :—**“ Sir, this question can also be taken up to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ Both the questions will be taken up to-morrow.”

[18th March 1954]

Opening of a Co-operative Textile Spinning Mill.

* 255 Q.—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme for opening a Co-operative Textile Spinning Mill in the State; and

(b) if so, where and when?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) The Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society proposes to establish a cotton spinning mill in the State on co-operative lines. This proposal is under the consideration of Government.

“(b) The Society proposes to buy if possible some existing textile mill and run it. An offer of sale from a partly-constructed textile mill in Tirunelveli district is being considered by the Society. It may take sometime to reach a decision in the matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Sir, my question can also be taken up to-morrow.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, this question refers to the introduction of the Modified Scheme of Elementary Education to Municipal Towns. This question has already been answered and I do not think that there is much scope for discussion.”

MR. SPEAKER :—“It is already a quarter past eleven. The Hon. Minister can give his reply.”

Extension of new Elementary Education Scheme to Municipal Towns.

* 256 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government propose to extend the new Elementary Education Scheme to Municipal Towns; and

(b) if so, from what date?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The attention of the hon. Member is invited to the answer given to Starred Question No. 98 on the floor of the Assembly on 5th March 1954.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“Sir, I wish to put only one supplementary question.”

MR. SPEAKER :—“No. We are already on the next item of the agenda.”

18th March 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55—contd.

(1) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rupees 11-55
1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice.’ ” a.m.

SRI S. P. THANGAVELU :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.’ ”

The object of my Cut Motion is to discuss the policy of the Government.

“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை பிரேரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லும்போது இந்த மாகாண நீதிமன்றங்களைப்பற்றி என் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை கொண்டுவரவில்லை என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நீதிமன்றங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும்? மேலும் மேலும் பொதுமக்கள் நீதிமன்றங்களிடத்திலே, கௌரவமும், மரியாதையும் கொள்ள, அவர்களிடத்திலே எவ்விதம் நம்பிக்கையை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“ நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும், அந்தக் கொள்கையை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு மிகவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஜில்லாவிற்கு மாத்திரம் இந்தப் பிரிவினை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் திருச்சி ஜில்லாவில் அதற்கான் ஏற்பாடுகளோ திருத்தங்களோ செய்யவில்லை. இப்படி இருந்தால் பிறகு நீதி இலாக்காவைப் பிரிப்பதற்கான அவசியம் இல்லை என்ற சிலரது கொள்கைகள் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடும். நீதி நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டுமானால் சில கொள்கைகளை அடிப்படையில் மாற்றியாக வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக பல ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளை நீதி இலாக்காவில் போட்டுவைப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. இவர்களுக்கு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளாக தேறுவதற்கு முன் நிர்வாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு ஒருவாறு அந்த அளவிலே பண்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினாலேயே இவர்களை நீதி இலாக்காவிற்கு போடலாகாது. ஐ.சி.எஸ். ஆபீஸர்கள் என்னதான் திறமைசாலிகளாய் இருந்தாலும் அவர்களை இந்த இலாக்காவிற்குப் போடலாகாது என்பதுதான் என் விருப்பம். நீதிபதிகளாய் இருப்பவர்கள் அதற்குவேண்டிய சட்டம் தெரிந்தவர்களாகவும், சட்ட அனுபவம் பெற்றவர்களாகவும் திறமைசாலிகளாகவும் இருக்கவேண்டும். வக்கீல்களாக இருப்பவர்கள் அந்தத் தொழிலிலேயே பலவருஷங்கள் பழக்கப்பட்டு நீதிபதியாக வருவது சகஜம். அதுதான் முறை. ஆனால் நீதி நிர்வாகக் கொள்கைகளில் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும் அனுபவத்திலேயே, அனுபவம் உள்ள வக்கீல்கள் மிகவும் இந்த இலாக்காவிற்குப் பயன்தரக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள் என நம்புகிறேன். ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளினுடைய திறமையையும் சேவைகளையும் மற்ற இலாக்காக்கள் பயன்

[Sri S. P. Thangavelu]

[18th March 1954]

படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற இலாக்காக்கள் ஏற்கனவே இவர்களுடைய சேவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வேண்டிய அளவில் பிரயோசனம் அடைந்திருக்கிறது. இவர்களிடத்தில் மக்களுக்கு இந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒரு நல்லெண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீதி இலாக்காவில் திறமைபற்றியும் கௌரவம் பற்றியும் பொதுமக்களுக்கு ஒருவிதமான நம்பிக்கைக் குறைவு ஏற்பட்டு வருவதற்கு சர்க்கார் வசதி அளிக்காமல் இருக்கவேண்டும். நீதி இலாக்காவிற்கும் மற்ற இலாக்காவிற்கும் இந்த விஷயத்தில் மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன.

“அடுத்தப்படியாக போலீஸ் இலாக்காவில் சட்டப்பயிற்சி இல்லாதவர்கள் தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் சட்டநுணுக்கம் தெரியாதவர்களாக இருப்பதால், கொலைக்குற்றம்போன்ற கடுமையான குற்றங்களில் அவர்கள் கையாளும் வழிகள் கோர்ட்டுகளில் தோற்றுவிடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதனால் பரிபாலனத்தில் பொதுமக்களுக்கு நம்பிக்கைக் குறைவு ஏற்படுகிறது. இந்தக் குறைவை நிவர்த்திக்க வேண்டுமானால் போலீஸ் இலாக்காவில் ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதனால் போலீஸ் இலாக்கா பூராவும் நன்மை ஏற்படும், பொதுமக்களுக்கும் இந்த நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஒரு நல்ல எண்ணம் ஏற்படும். ‘லஞ்சணமல்களைத் தடுப்பதற்கு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள். போலீஸ் நிர்வாகம் இதனால் நல்ல முறையில் நடக்கக்கூடும்,’ என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு வக்கீலாக இருப்பவர்கள்தான் நீதி பதிகளாகிறார்கள். இவர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பாரபட்சமற்ற முறையில் இருந்தபோதிலும் பொதுமக்களுடைய மனதிலே ஒருவிதமான சந்தேக எண்ணம் இவர்களைப்பற்றி இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இவர்களைப்பற்றி பொதுமக்களிடம் தவறான கருத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த எண்ணங்கள் மக்களிடையே இனி நிலவாதிருப்பதற்கு இந்த மாகாணங்களில் இருக்கும் நீதிபதிகளை இன்னொரு மாகாணத்திற்கும் மற்ற மாகாணத்திலிருக்கும் நீதிபதிகளை இந்த மாகாணத்திற்கும் அமர்த்துவது மிகவும் உசிதமான காரியம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற மாகாணங்களிலும் நீதி பரிபாலனம் செய்வதற்கு பழக்கப்பட்ட வக்கீல்களைத் தான் நியமிக்கிறார்கள். ஒரு மாகாணத்தில் இருப்பவரை மற்றோரு மாகாணத்திற்கு மாற்றினால் மிகவும் உசிதமாக இருக்கும். ஆனால் ஒரு மாகாணத்தில் இருக்கும் பழக்கப்பட்ட வக்கீல்களை அதே மாகாணத்தில் நீதிபதியாக அமர்த்தினால் அவர் என்னதான் பாரபட்சமற்றவராக நடந்துகொண்டபோதிலும், மக்களிடையே அவர்களைப் பற்றி நம்பிக்கையில்லாமற் போய்விடுகிறது, ஏனென்றால் அவர்களில் பலர் பலருக்கு வேண்டியவர்களாகவும் சொந்தக்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குப் பலவிதமான சலுகைகள் செய்வார்களென்று மக்களிடையே தவறான அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. ஆதலால் ஒரு மாகாணத்தில் இருப்பவரை இன்னொரு மாகாணத்திற்கு மாற்றினால் ஜனங்களிடத்தில் நீதிபதிகளையைப் பற்றியவரை நல்ல நம்பிக்கையும், கௌரவமும் இருக்கும்.

“சாதாரணமாக திருச்சியில் இப்பொழுது மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருக்கும் நிலைமை மகா மோசமானது. மிகவும் மட்டமான முறையில் அவர்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளால் நடத்தப்படுகின்றன. திருச்சியிலும் மற்ற ஊர்களிலும் கோர்ட்டுகள் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்வதற்குக்கூட இடமில்லாமலிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் கோர்ட்டுகளெல்லாம் பழைய காலத்திலே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களாகவே இருக்கின்றன. சில இடங்களிலெல்லாம் கோர்ட்டுகளில் ஜனங்கள் உட்காருவதற்குக்கூட இடமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படியிருந்தால் நீதிபதிக் எந்தவிதத்தில் கௌரவமோ, மதிப்போ அளிக்கமுடியும். இந்தக் கோர்ட்டுகளை நல்ல இடங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வக்கீல்கள் தங்குவதற்கு இடவசதி செய்யப்படவேண்டும். வக்கீல்கள் இப்போறிகொள்வதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. இதே மாதிரி பல கோர்ட்டுகளில் இடவசதியில்லாமையினால் கோர்ட்டுக்கு வெளியே

18th March 1954] [Sri S. P. Thangavelu]

சென்று வக்கீல்கள் வேலைசெய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குவேண்டிய சௌகரியங்கள் இல்லை. கட்டிடங்களைப் பார்த்தவுடனே ஒரு கௌரவமான தோற்றம் ஏற்படவேண்டும். ஆதலால் வக்கீல்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடவசதி செய்துகொடுப்பதால் பொதுமக்களின் உள்ளத்தில் நல்ல எண்ணம் ஏற்படும். ஆதலால் அரசாங்கம் இதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக திருச்சி ஜில்லா பப்ளிக் பிராசிகூடர் நியமனம்பற்றி பல கிளர்ச்சியிருக்கிறது. அந்தக் குறை இன்னும் தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. இருந்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அவர்கள் மூன்று ஆண்டுகள் பி.எல். படித்துவிட்டு வக்கீல் துறையிலே பழக்கப்பட்டு இந்த வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்களின் சம்பளம் மிகக்குறைவாகயிருக்கிறது. அவர்களும் தங்கள் வாழ்கைத்தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டாமா? இவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தினால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த அரசாங்கம் அசிஸ்டெண்டு பிராசிகூடர் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்பதற்காகவும் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரிக்கின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I have allotted two hours for this Demand. The Hon. Minister will reply to the debate after lunch.”

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support this Demand. I wish to congratulate the Hon. the Minister for Law and all the officers who are working under the Government in the department of Administration of Justice, in this State. I say so because from the point of view of efficiency, purity and level of administration, our administration of justice stands very high and compares very favourably with regard to any other State. I am casting no reflection upon the administration of justice in other States but only wish to emphasise that our officers working under serious handicaps do deserve a word of appreciation and recognition.

“ Sir, much has been said on the floor of this House as regards the recruitment of Public Prosecutors or Assistant Public Prosecutors or Government Pleaders and I have heard much to my chagrin what has said in the House. In the first place, I wish to make it very clear that from among the members of the Bar, there are very many who do not apply for such posts as Public Prosecutors or Assistant Public Prosecutors or Government Pleaders for the simple reason that they do not desire that their names should be dragged in controversies. The Government are one of the biggest litigants. As such, persons employed to conduct the litigation on behalf of the Government should be the very best. The debates that we have witnessed with regard to a few instances of appointment of Public Prosecutors, etc., are not at all conducive to bring to the Government the best of the talent at the Bar. Sir, so far as the individual instances that have been discussed on the floor of this House are concerned and so far as I know, I wish to say that the choice has been made on impartial grounds with no personal motives and predilections to influence the decision to any extent whatsoever. In almost every case, the recommendations of the District Officers—the District Judge and the District Collector—have been accepted. It may be that, in certain circumstances, it is possible to equivocate and say that decisions might have been influenced by caste

[Sri B. Vaikunta Baliga] [18th March 1954]

considerations or by relationship or pressure or things of that type. But we know for certain that the administration has not in the least been affected by that and the Government ought to be given the widest choice, the fullest freedom and the greatest liberty to choose their own lawyers because the Government like any other private parties are entitled to choose their own lawyers. Apart from this, I do wish to make a few helpful suggestions that might be noted by the Government for being attended to in the course of the coming year.

“ In matters of recruitment of Law Officers either in the Revenue Department or in the Judicial Department, both criminal and civil, the right of the members of the Bar has not received adequate recognition. In the Bar, there are really very brilliant young men to whom a choice is denied to put forth their very best to help the State in the administration of Justice. I do not wish to say that members in the subordinate cadre should not have a chance, but all things put together, I do wish to suggest to the House and to the Government that recruitment in larger numbers from the Bar will add to the dignity and efficiency and will be conducive to the maintenance of the high confidence that the Government and the Courts enjoy from the members of the public at large.

“ Sir, another suggestion that I wish to make is that Government should as far as possible encourage compromises, encourage panchayats, and encourage arbitration. What exactly the thing that the Government can do in this behalf, I wish to make plain and clear by explaining my idea. In some of the States, when suits are compromised, refund of a portion of the court-fee is allowed. Now, that is an inducement to the parties on either side, seeing the relative abilities and disabilities, the merits and demerits of their case, to come to a compromise. An inducement of that type might perhaps diminish the revenue of the Government to a small extent, but, I would like to say that the advantages that are derived outweigh the small loss in the revenue. In the first place the time of the court is saved. The court-fee that is refunded is only a part. The other part is got by the Government practically for nothing. This will also go to eliminate further litigation in the appellate courts by way of revision or appeal. Sir, it is the decided opinion of the Hon. Dr. Katju that so far as panchayats and arbitrations are concerned, the Government should spare no pains to encourage them. I heartily agree with him and submit to the House and to the Government that this idea requires to be explored. Even in that respect, a refund of the court-fee to the extent of 20 per cent or 33-1/3 per cent will be a great inducement and will tend to serve the interests of all, including the Government.

“ Sir, there are a few other points that I wish to emphasise. We are all aware that on account of the passing of ameliorative measures and statutes for the protection of indebted ryots and agriculturists, the work of civil courts has suffered. But the suits, which have been stayed, will come back at the end of the year with

11-30
a.m.

18th March 1954] [Sri B. Vaikunta Baliga]

greater vigour. There is an idea, Sir, I am told, to cut down the number of courts, particularly the additional courts that have been sanctioned for short duration. I would request the Government to bestow great attention upon this question and carefully study the subject before reducing the number of courts that are now functioning. Practically, half the year has run out and at the end of the year the load will still be there. Therefore, to avoid delay in the administration of justice, I would suggest that the Government should think twice, if not ten times, before reducing the number of the courts that are functioning.

“ With regard to the facilities that are given to the members of the Bar, I do wish to say that in some of the courts there are practically no facilities afforded to them. There is not even a decent sitting room. There is no proper accommodation either for witnesses or for the members of the Bar. The cost involved in providing these amenities will be negligible and I bring this to the notice of the Government for their sympathetic consideration.

“ I also wish to say that the court-fee that is now levied is perhaps not low. The Hon. the Finance Minister said that the Government are expecting a slight increase in the yield from court-fees. I wish to point out that it is a heavy burden on a poor litigant and any question of enhancement of the court-fees should be taken on hand with great caution and after much deliberation. We are told that there are several anomalies in the existing Act and that it is proposed to remove those anomalies on account of the interpretation placed by the High Court upon the various sections and that the question of general amendment of the Court Fees Act does not come directly. If it is only a question of removing certain anomalies, it does not matter. But if it is a question of general revision of the court-fees or enhancing the court-fees, I would submit that it is not at all conducive to inspire confidence or to help the litigant in the protection of his rights which he is entitled to. Sir, the task that is entrusted to the Judiciary today is more complicated than before. Now, let me be plain and clear on this point. Formerly, it was not a question of raising constitutional issues. Courts have now to decide questions which affect the validity of the Acts in as many aspects as possible. The concurrent jurisdiction of the States and the Centre under the old regime was unlimited and anything that had been done prior to 1935 would never be questioned in a court of law. When the Act of 1935 was passed, Sir Samuel Hoare, when he introduced the Bill in the Parliament, said: ‘ That these proposals will open the door to litigation of a kind which has hitherto been almost unknown in India.’ The matters have become more and more acute after the Constitution. Fundamental Rights are being litigated and, very rightly too, the question arises with regard to the validity and Courts are repeatedly called upon to handle very complicated questions. So, the duty and the task of the civil courts has not been rendered easier by the lapse of time or by the number of statutes that have been passed. They are asked to administer justice which will

[Sri B. Vaikunta Baliga] [18th March 1954]

inspire confidence among the public. Our officers have been doing their duty well and to the said satisfaction of the public and they deserve, as I said, a word of appreciation.

“In conclusion, I support and commend to the House the acceptance of this Demand and passing of the same by the House without a division. I thank you, Sir, for the opportunity given to me, a member of the Congress Party, which is not able to catch the eye as many times as it deserves, to speak on this occasion.”

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to say a few words in support of the cut motion that has been moved from this side of the House and I wish to draw the attention of the Government to certain defects which should be rectified. It cannot be disputed that administration of justice plays a vital part in the life of the public. If it is a civil matter, it takes away the property of a particular citizen and gives it to another citizen. If it is a criminal matter, it affects the fame, name and prestige of a particular citizen. So, I need not stress the importance of the machinery that is intended for the dispensation of justice. Sir, after the passing of the various Acts like the Debt Conciliation Act, the Agriculturists Debt Relief Act and recently the Moratorium Act, the work of the civil courts has been completely reduced. Now practically in very many places—I do not generalize the thing—the work has been reduced considerably. Of course, in certain districts, there may be sufficient number of cases in one or two courts. The Government have not abolished such Courts where there is not enough work. We find that in many Courts the presiding officers have not got even half an hour's work. Nowadays, they do not have the inclination even to write a single judgment. In olden days, they used to write four or five judgments daily in contested cases. If we look into the monthly statistics now, we will find that there are not even four or five judgments in a month. I request the Government to go into this question seriously and effect retrenchment and abolish those Courts which have not got sufficient number of suits on their file. Further, the High Court has issued a circular as to how cases ought to be disposed of in the mufassal courts. According to that rule, the disposal must keep pace with the findings. What happens is that in a particular month a number of suits are filed. Immediately the Judges are in a hurry to dispose of cases irrespective of the nature of the cases. No doubt, certain suits can be disposed of even without filing any documents on the merits of the oral evidence. But there are certain complicated cases, especially title suits, where the parties must be given sufficient opportunity to produce their documents and oral evidence to prove their case. So, if in a particular month when institutions are heavy, the Judges begin to dispose of cases in such a fashion, it causes considerable hardship. In this connection, I may also tell this House that now there are no arrears in the mufassal courts but there are arrears only in the High Court. This aspect of the matter has not

18th March 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

engaged the attention of the Government. So far as the mufassal courts are concerned, the nature of the case should be taken into consideration and the parties must be given proper time to get themselves ready and the rules should not be enforced according to the strict letter of the law. But I am rather reluctant to say something about the conduct of certain presiding officers. I do not say anything about their integrity or honesty or capacity to judge things, but, in the nature of things, as I put it, there is not sufficient work for them and they are not inclined to write even one or two judgments. Consequently there is an urge on the part of presiding officers to effect compromise. I welcome compromise, as compromise is always a welcome thing. Compromise is the best part of a judicial officer's function. I only insist that the presiding officers should help the parties to come to a compromise but they themselves should not take the initiative in suggesting the compromise. The impression should not be created among the public that unless the parties compromised, they would have to face serious adverse consequences. I have heard that particularly in one place in Tanjore district, so many complicated suits are decided by camphor oath. Lawyers used to say that the court hall was full of camphor smell, and the presiding officers were very free in effecting compromise by means of camphor oath. They should not go to that extent.

11-40
p.m.

“ Another point to which I wish to draw the attention of the Government is this: Presiding officers, for want of adequate work, become office-bearers in certain associations mainly intended to promote music and dance. They are also on the managing committee of institutions like tuberculosis sanatoria and leprosy asylums. They are very regular in attending the meetings of the music associations, but they do not attend regularly the meetings of the governing bodies of tuberculosis sanatoria and leprosy asylums and the like associations. I do admit they are also human; they should attend the meetings of music associations and they also should enjoy music. But when they become presidents or secretaries of these associations, they have to go and receive others by virtue of their position, instead of being in a position to be received by others. Members with whom they move are not saintly. This creates an impression in the mind of the public that their being office-bearers is not conducive to the dispensation of proper justice by them. In this connection, I wish to draw the attention of Government to what happened recently. In Tiruvaiyur in my constituency, Thyagayya, the famous Telugu Poet, lived and died and his samadhi is there. It has become a place of pilgrimage and worship. The Thyaga Brahma Sabha, an association of the famous South Indian musicians, used to perform aradhana at the samadhi every year. Recently the Governor inaugurated the aradhana function. The Chief Justice of the Madras High Court happens to be the President of that Sabha. The place where the samadhi is built belongs to Nagarathnammal who was responsible for constructing the samadhi. She died last year leaving a will. As desired in that will, her body was buried in front of the

[Sri S. Swayamprakasam] [18th March 1954]

samadhi. Because her body was buried there, the Thyaga Brahma Sabha members refused to go there, for the annual aradhana. The music concerts which used to be held near the samadhi were held in some other place, the District Board Chatram. In the first year the Chief Justice did not attend. This year the Governor was persuaded to inaugurate the function. Subsequently, I met the Governor and told him that there was a dispute and that it was not advisable for the Governor to have taken part in the function. He said that he was not aware of the dispute, he accepted the engagement simply because the Chief Justice asked him and if he had known about the dispute, he would not have accepted the engagement. He added that in consultation with the Chief Justice he would settle the matter. The matter has not been settled. Now I understand that a notice has been issued to the Sabha, the President of which is no less a person than the Chief Justice of the Madras High Court. My point is this. The Sabha, I understand has received notice of a suit and the Chief Justice happens to be its president. If the opposite party wants to file a suit in a High Court, they will have to file a suit in the High Court of some other State. Following the example of the Chief Justice, the presiding officers become presidents and secretaries of various associations. I have no hesitation in saying that musicians in South India are not saints like Judges. That is why I am saying that Judges by virtue of their position should keep themselves aloof. Then only people will have the confidence that justice is being done to them. I do not know whether the Government Servants Conduct Rules permit Government servants to become presidents or secretaries of associations. Yesterday, I got a copy of the rules. But it was a copy of the old rules and I do not know the latest rules. I request the Government to issue a circular to the presiding officers not to become presidents or secretaries of associations and place themselves in the position of receiving others. This will create a feeling in the mind of the public that justice is being done to them."

* SRI N. GOPALA MENON :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, among the various departments of the State, the most efficient and perhaps the least vociferous is the Judicial Department. The members of the Judicial Department, so far as I know, are discharging their duties with great efficiency and impartiality. The public have confidence in the judiciary of this State. Although, I am sorry to note, the Madras Legislature has passed several measures during the last few years ousting the jurisdiction of the courts from those enactments, still the public have abundant confidence in the courts that are established in this State. It is said that there have been long delays in the disposal of cases and one or two hon. Members also referred to it. I hope that these delays are being very considerably minimised.

11-50 a.m. "It is not necessary that the members who occupy positions in the subordinate judiciary should not entertain the fear that they should dispose of certain number of cases within a stipulated period. They must be left free to dispose of cases according to

18th March 1954] [Sri N. Gopala Menon]

their merits and after a full hearing at the trial. It is essential that there should not be circulars issued either by Government or by the High Court that a certain number of cases should be disposed of within a particular time. It must be left to the judges. There is an efficient Bar in most of the places and they will look to the speedy disposal of cases. But what happens now is, the concerned judicial officer is compelled to hear a certain number of cases and finish them as quickly as possible. I think, Sir, the Government of India have struck the proper note when they said that justice must be made cheap, quick and efficient. The procedure that we are now having is the procedure which the British people have given to this country. The procedure is no doubt good but that procedure is more or less adapted from the procedure that prevails in Great Britain where you have a dual system of Counsel and Attorney. But here we have only the Counsel and not the Attorney. Therefore, the procedure must be modified to some extent and it must also be made less expensive to the ordinary litigant public. The court-ees, as my non-Friend Mr. Baliga said to-day, should be reduced to a considerable extent. The court-ees were increased, I think, during the year 1921 or 1922. The Hon. Member in charge of Law then said that it was going to be only a temporary measure. But we know the fact that once taxation proposals are given effect to they are never decreased or abandoned afterwards. Unfortunately in our State under the present conditions a litigant has got to spend nearly 25 per cent of his claim on litigation. The courts should not be regarded as tax-gathering institutions and litigation as a source of revenue to Government. It is necessary that court-fees should be decreased very considerably so that even the poor will be able to have recourse to courts without much expense.

I am glad that Government are implementing the scheme of separation of the Executive from Judiciary. They are also now appointing a large number of Magistrates directly from the Bar. I want to point out an anomaly that obtains in the High Court of Judicature at Madras. There is the Original Side of the High Court. The procedure that obtains in England has been adapted here to a large extent. Although conditions have changed, the Original Side procedure still continues. I think it is very necessary that we should have uniformity of procedure both in High Court and in subordinate courts. To-day the procedure that obtains in the Original Side is rather complicated and I think it should come into line with the procedure that obtains in the Subordinate Courts of Law.

I want to say a few words about the judicial officers working in the subordinate courts. It is rather a sad spectacle to note that there is not even a good and well-equipped library in many of the courts. This is causing a great handicap for the Judges. When a counsel argues his case before a Subordinate Judge, the Judge should have a well-equipped library at hand so that he may refer to whatever the counsel had said and the cases the counsel had advanced as precedents, in writing his judgment. It is absolutely

[Sri N. Gopala Menon] [18th March 1954]

necessary that every court in this State must have a fully equipped library. We are having legislation very frequently. Amendments are passed to several previous enactments. Unless the Judge is in possession of these amendments up to date it will be difficult for him to do his job properly. Therefore, it is necessary that these subordinate courts should be equipped properly with all the law books and the enactments with the amendments up to date. I am told that many years ago (I cannot vouch for its correctness) a Magistrate found a person guilty and sent him to jail for a long term. When the affected person's case came up in revision, it was found that the Magistrate had acted on an old enactment which had been subsequently repealed or modified so that under the latest amendment to the old enactment, the case did not justify imprisonment at all. Things like that may happen if our courts are not provided with well-equipped libraries containing all enactments with amendments carried out up to date. It is not always possible for lawyers practising in subordinate courts to have well-equipped libraries. It is a matter for the court to look into. I have heard of the many difficulties experienced by Subordinate Judges who are transferred from place to place. I would request Government to consider whether it would not be possible to make available, to the Subordinate Judges who are transferred from one place to the other, houses for their immediate occupation, so that they may not undergo the initial difficulties for finding a suitable habitation for themselves, before they settle down to discharge their official duties in the particular areas to which they are transferred. The convenience of practitioners also must be looked into. Even in the subordinate courts, you do not have public conveniences for the litigant public to make use of. Take the High Court of Madras, the highest seat of justice in the State. There is accommodation for parking only a few cars of practitioners. But there is no sufficient accommodation for parking the cars of all the practitioners who own cars and of the litigant public. It will be a matter of revenue if the Government could construct a number of garages where the practitioners and the litigant public could leave their cars during the time they come to court. The provision for public conveniences in local courts is meagre. I know that people make much noise if public conveniences are not provided by the Corporation of Madras in particular areas. But regarding the provision of a sufficient number of public conveniences inside the court compounds for the use of the litigant public and of the members of the Bar and the Judges, sufficient notice is not taken by Government. Simply because no cry is raised, one need not think they are a very docile people. I think Government should provide public conveniences for instance in the High Court at Madras and in the subordinate courts. We must realize after all these courts contribute so much to the coffers of the State. If one has to go to the upstairs of the High Court at Madras, one has to climb a flight of steps. There is no provision for lift there. Of course recently a lift has been provided for the use of Judges. We are living in modern times and it is very necessary that an important building like the High Court should have a lift for the use of the litigant

18th March 1954] [Sri N. Gopala Menon]

public and the members of the Bar. I have offered these suggestions so that Government could make use of them as much as they think it fit. Thank you, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, ^{12 noon.} I rise to support the cut motion and in doing so, I wish to make a few observations regarding the various tribunals functioning in this State, I mean, the High Court and the subordinate courts in this State. Obviously the most highly paid officers are the High Court Judges coming as they do next in rank to the Governor of the State. One, therefore, normally expects that these high paid officers, I mean the High Court Judges, should set an example to the rest. But what we find is that delay and red-tapism have become so prominent nowadays and have become permanent residents of the High Court. It is unfortunate to find litigation dragging on for four to five years and still pending in the High Court. One is apt to think, considering the huge salaries of Rs. 4,000 and Rs. 5,000 which these Judges receive as their pay and considering the six months' holiday for the High Court, that these Judges are hibernating. We talk of more production and more work for the labourer. Who is there to talk of the six months' holiday for the High Court when the fact is that these Judges are drawing as high a salary as Rs. 4,000 a month. I hope Government would look into this matter.

" I would like to draw the attention of Government to another matter. The litigant public is now put to a hard test. He has to come all the way to Madras, which is in the farthest corner of the State, to exercise his inalienable right of appeal against the judgment of the lower courts. Where can the poor man go to find money to come all the way to Madras? That means additional expense for him. For instance, take a poor man in South Kanara or Malabar which is in the western corner. He has to come all the way to Madras, in the north-eastern corner. Not only that. He has to engage another lawyer here for arguing his appeal. That is why I strongly plead for the creation of a West Coast Bench to cater to the needs of the litigant public in the West Coast. A similar suggestions had been accepted in Travancore Cochin State and we find that a Bench has been created in Trivandrum. But this Government seem to be watching the situation through their nose. What is fundamental and what is now accepted as fundamental by the Government of India is that justice should be made cheap and at the same time valuable also. I submit that this Government should take up seriously the question of the establishment of a West Coast Bench of the High Court of Madras. Such a proposal has found good response at the hands of the Travancore-Cochin State. What a sister State of our had done, surely we can do. I hope that Government would consider my suggestion in the right spirit and take up the question of creation of a West Coast Bench immediately.

" Many a High Court Judge is recruited from the Bar. I would request the Hon. Minister to reflect over seriously on what I am

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [18th March 1954]

going to say. The High Court Judge who had been selected from the Bar has got his family, I mean his sons, sons-in-law and his erstwhile juniors practising in the High Court. He has had connexions with many of the lawyers during his practice. Naturally, when he is appointed as a Judge and he has to decide a case wherein his relatives or lawyers who had been his juniors argue the case, I might say the position of the Judge is 'embarrassing'. According to rules in force, the subordinate officers in the Judicial Department cannot remain for more than three years in one place. But there seems to be no such stipulation with regard to High Court Judges. More often than not, we find many a High Court Judge adorning the judgeship for more than fifteen to twenty years. I suggest, therefore, that Article 222 of the Indian Constitution be not left to rust but put into operation, so that one High Court Judge could be transferred to another State by the President of India in consultation with the Chief Justice of India. It is up to this Government to activate that article and recommend to the President to transfer some Judges from this State to another State and bring in to this State some other High Court Judges from other States. I could say that that would be a very healthy procedure. It will have a wholesome effect upon the High Court, upon the people and will also considerably vitalize the present personnel of the High Court. Even the Chief Justice of India, who had been recently to Madras, made a suggestion similar to that contained in Article 222, viz., the transfer of High Court Judges from one State to the other.

"We are a poor country. The present administration of justice is exotic and is quite slow. The terms used in courts are foreign I mean the encomiums of 'Your Honour, Your Lordship' and so on. I do not mean anything disparaging. What is fundamental is that justice should be made easily accessible to the common man. Unfortunately, in this country, we have a large section of illiterates. The situation being what it is, we should see to it that the poor are not exploited. Even the poor must be able to get justice meted out to them. It is not only the rich who should always be able to have access to courts. Administration of justice must be made cheap, at the same time maintaining its value. I would entreat the Government to do what they can in this direction in consultation with the Advocates' Association. In this connexion, the panchayats must have their share. We are all moving towards a Panchayat Raj. At present, many a District Munsif does not see eye to eye with the decisions of the Panchayat Courts. The District Munsifs seem to be reluctant to go through the records of the Panchayat Courts. I hope Government would do what is needed in this direction, viz., to bring about closer co-ordination between the panchayats and judicial officers in the districts.

"I have already referred to the difficulties of the people in the West Coast, how they have got to travel miles and miles from their place to come to the District Court and how they have to cover hundreds of miles to come to Madras to exercise their right of appeal in the High Court. I would request the Hon. Minister

18th March 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

(I hope he is aware of the gravity of the situation) to open a Mun-sif's Court in Wynaad, which is long overdue. Many people in the hilly tracts nearby have got now to cover long distances and their difficulties could be minimized by the establishment of a court in Wynaad. I would favour the establishment of peripatetic courts rather than the static courts which we are now having. The former can cater to the needs of the litigant public much better than the latter.

"I would now come to the question of the appointment of Assistant Public Prosecutors. Even a lawyer of three months' standing can now apply for the job. The terms and conditions of the appointment are such that it is not befitting for a young promising lawyer to accept it. The pay is so low and at the same time, the work to be turned out is so heavy and the pay is not consistent with the amount of work that the concerned officer has to put in. When the state of affairs is such, how can we expect men with mental girth and strong morale to come in for the post of Assistant Public Prosecutors? I do not mean any reflection against the present incumbents. I appeal to Government to make the conditions of service of Assistant Public Prosecutors to be more decent than at present so that men with sufficient mental girth and strong morale could be attracted for these posts.

"Thank you."

* **SRI P. G. KARUTHIRUMAN** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும்படியான இந்த நீதி நிர்வாக மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். முதலில் இந்த நீதி நிர்வாக மான்யத்தில் நான் பேசுவதற்கு அருகதையுடையவனான அல்லது அருகதையற்றவனான என்ற பெரிய பிரச்சனை ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; நான் கிராமத்திலிருந்து வந்தவன்; கிராம மக்களுடன் வாழக்கூடியவன்; இந்த தேசத்திலுள்ள மக்களில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர்கள் கிராமத்தில்தான் வாழ்கிறார்கள்; ஆகவே அவர்கள் 'நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையால் பாதிக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது அவர்களுக்கு இதனால் நன்மை உண்டா?' என்ற விஷயங்களைப் பற்றி நான் கிராமவாசி என்ற முறையில் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். 12-10 P.M.

"சாதாரணமாக வழக்கறிஞர்கள் இதைப் பற்றி பேசலாம். அவர்களுடைய தொழிலை பாதுகாத்துக் கொள்ளும் முறையிலும், அவர்களுக்கு அதிகமான கேஸ்கள் கிடைக்கும் முறையிலும் அவர்கள் பேசலாம். கிராமத்திலிருந்து வந்து இங்கு பார்த்தால் இப்பொழுது இருக்கும்படியான செலவைப்பற்றி குறைசொல்வதற்கு இல்லை. அதனால் ஏற்படும் பயன் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் யோசனை செய்ய வேண்டும். நீதியும் நிர்வாகமும் ஒரே இடத்தில் இருந்த காலத்தில் பல குறைகள் இருந்தன. அதனால் தான் சுதந்தரம் பெறுவதற்கு முன்னமேயே நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் பிரிக்க வேண்டும் என்ற பெரிய பிரச்சனை இருந்து வந்தது; அதன்படி இப்பொழுது நீதியை நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்து விட்டோம். அப்படிப் பிரிக்கப்பட்டதால் எவ்வளவோ லாபம் இருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் பலவிதமான ஊழல்கள் இருந்ததாலும், நிர்வாகம் 'நீதியை பாதிக்காத வகையில், நிர்வாகத்தைப் பிரித்து விட்டால், நீதி திறமையாகவும் நியாயமாகவும் நடந்து வருகிறது. ஆனால் இன்று கிராமங்களில் அதிகப்படியான வழக்குகள் தொடரப்பட்டு எதற்கெடுத்தாலும் மக்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அதனால் நீதி இலாக்காவில் செலவு அதிகமாகி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஒருவர் சிலில் கேஸ் போட்டால் அதற்குத் தீர்ப்புக் கிடைப்பதற்கு சுமார் இருபது வருஷங்களாகிவிடுகின்றன. அல்லது அந்தக் கேஸை யார்

[Sri P. G. Karuthiruman] [18th March 1954]

நடத்துகிறார்களோ அவர்களே இறந்து போய் விடலாம். உதாரணமாக நாம் கல்லூரியில் படிக்கும்போது டார்ட்ஸ் (Torts) என்ற சட்ட புல்தகத்தை படித்திருக்கிறோம். அதில் ஒரு கேஸ் வந்தது. அதுவும் சென்னை மாகாணத்தில் நடந்ததுதான். அதாவது ஒரு கோயிலில் ஒரு யானை இருந்தது. அதற்கு வடகலை நாமம் போடுவதா அல்லது தென்கலை நாமம் போடுவதா என்ற தகறறு ஏற்பட்டு கோர்ட்டுக்கு இருதரப்பாரும் போனார்கள். கடைசியில் தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்குள், எந்த யானைக்கு நாமம் போட வேண்டும் என்று கேஸ் வந்ததோ அந்த யானையே செத்து மடிந்து போய்விட்டது. ஆனால் அந்த கேசுக்கு எவ்வளவு செலவாயிற்று என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இந்த மாதிரியான கேஸ்களை உடனே பைசல் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“On a point of information. நாம் போடுவது சம்பந்தமாக ஒரு வழக்கு வந்தது. அந்த வழக்கு முடிவதற்குள் யானை செத்துப்போய்விட்டது என்று சொன்னார். இப்பொழுது கோயில் இருக்கிறதா, இல்லையா? கோயிலுக்குத்தானே அந்த யானை இருந்தது?”

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—**“யானை போய்விட்டாலும், நாமம் போடுபவர்களும், போர்டுக்கொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு கேஸ் நடந்தது. அந்தக் கேசில் ஒரு கோயிலில் “யார் முதலில் தீர்த்தம் வாங்குவது” என்று இரண்டு பெரியார்களுக்குள் தகறறு வந்தது. இந்த இரண்டு பெரியார்களும் கோர்ட்டுக்கு முன்னால் நிற்கவேண்டியதாக இருந்தது. பல வருஷங்கள் அந்த கேஸ் நடந்த பிறகு கடைசியில் இரண்டு பேர்களுக்கும் ஒரே சமயத்தில் தீர்த்தம் கொடுப்பது என்று தீர்மானிக்கப் பட்டு தீர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டது. குறிப்பாக இந்தத் தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்கு பதினேழு வருஷங்களாகி விட்டன. கிராமங்களில் இம்மாதிரி வழக்குகள் தொடருவது சர்வ சாதாரணமாகி விட்டது. கேஸ்களை குறைந்த செலவில் நடத்தி சீக்கிரத்தில் முடிய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதனால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்றால் பொருள் உள்ளவர்கள் சில பேர் தங்களுடைய பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு பொருள் இல்லாதவர்களிடம் கேஸ் தொடுத்து சீக்கிரத்தில் தங்களுக்குச் சாதகமாக அவைகளை முடித்துக் கொள்ள பிரயத்தனப்படுவார்கள். அதனால் ஒரு வருஷத்தில் ஒரு கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட கேஸ்கள் இவ்வளவு நாட்களில் பைசல் ஆக வேண்டும் என்றும் அல்லது ஒரு கோர்ட்டில் ஒரு கேஸ் வந்தால் அந்தக் கேஸின் முடிவை இரண்டு வருஷங்களுக்குள் தெரிவித்தாக வேண்டும் என்றாவது ஒரு காலத்தை வரையறுக்க வேண்டும். அப்படி வரையறுக்கப்பட்டதான சிலில் கேஸ்கள் அதிகமாக இருக்காது. எவ்வளவோ பேர்கள் தகறறு இல்லா விட்டாலும் கூட பிறரை கேஸ்களில் இழுத்து விடுகிறார்கள்; அதனால் பல குடும்பங்கள் கெடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் தான் கிராம மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

“ஒரு வகையில் இப்பொழுது இருக்கும்படியான ஐட்ஜுகளுக்கு எல்லாம் உயர்ந்த சம்பளம் கொடுப்பது வரவேற்கத் தக்கது. மேலும் நியாயமாகவும், கண்மனையாகவும், உண்மையாகவும், கௌரவமாகவும் நல்ல முறையில் அவர்கள் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றால் சம்பளம் அதிகமாகவே இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது சென்னை ஹைகோர்ட்டில் இருக்கும்படியான நீதிபதிகள் திறமை வாய்ந்தவர்களாகவும், நேர்மையான தீர்ப்புகளைக் கொடுக்கக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தியாவிற்கே வழி காட்டியாக இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் உலகத்திலுள்ள வழக்கு அறிஞர்களுக்கும் ஈடு இணையாக நிற்கிறார்கள். இது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். ஆகவே எந்த முறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் கிராமங்களிலுள்ள பொது மக்கள் கொடுக்கும் கேஸ்கள் உடனடியாக பைசலாவதற்கு ஒரு வழியைக் கண்டு பிடித்து அவர்களுக்கு ஒரு நன்மையைச் செய்ய வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக தனிப்பட்ட நபர்கள் உயில்கள் மூலமாகவோ அல்லது டிராஸ்டிகள் மூலமாகவோ தங்களுடைய சொத்துக்களை எழுதி வைக்கிறார்கள். குறிப்பாக கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கோ அல்லது வேறு ஸ்தாபனங்கள்

18th March 1954] [Sri P. G. Karuthiruman]

களுக்கோ, கோயில்களுக்கோ உயில் எழுதி வைக்கிறார்கள். அப்படி எழுதி வைக்கும்போது தங்கள் பரம்பரையினரையே அவைகளின் டிராஸ்டிகளாக இருக்க எழுதி வைக்கிறார்கள். ஆனால் நடமுறையில் பார்க்கும்போது எழுதி வைக்கப்படும் உயில்களின்படி காரியங்கள் நடப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதோடு அந்த தர்ம சொத்தின் மேல் கேஸ் போட்டால் அந்தக் கேஸ் முடிவு ஆகும் வரையில் எந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அதற்கு உபயோகப்படாமல் போகிறது. அந்தக் கேஸ்கள் முடிவதற்குள் சுமார் 20 அல்லது 25 வருஷங்களாகி விடுகின்றன. சென்னை நகரத்தில் 'அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் ஜெனரல்' என்ற ஒரு பதவி இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ஸ்தாபனமும் இருக்கிறது. எழுதிவைத்த சொத்துக்களை டிராஸ்டிகள் சரியானபடி கவனிக்கா விட்டால் அவர் அதை எடுத்து கவனிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அவ்விதம் கோர்ட்டுக்குப் போனால் அது தீர்ப்பாவதற்கு சுமார் 15 அல்லது 20 வருஷங்களாகி விடுகின்றன. இரு தரப்பினரும் சம்மதித்துப் போவதற்கு முன் வரமாட்டார்கள். 1928-ம் வருஷம் எங்கள் கிராமத்தில் ஒருவர் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்று எழுதி வைத்தார். இப்பொழுது 28 வருஷங்களாகியும் அந்த உயில் நடைமுறையில் இன்னும் கவனிக்கப் படாமலேயே இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பணம் இன்னும் கோர்ட்டில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் டிராஸ்டிகள் பார்த்து கவனிக்கவேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறது. மற்றும் பரம்பரை டிராஸ்டிகள் என்று இருப்பதால் அதை பொது ஜனங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள உரிமையில்லை என்ற முறை இருக்கிறது. அதனால் ஒருவருக்கும் தலையிட முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் சென்னை நகரத்தில் 'அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் ஜெனரல்' இருப்பது போல் அங்கும் ஒரு தனிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தரை நியமிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கு உயில்களும் டிராஸ்டிகளும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்களோ அங்கு டிராஸ்டிகளுக்கு ஆலோசகர்களை நியமித்து நடைமுறையில் அது சரிவர நடக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதே மாதிரி இன்னொரு பெரியவர் சுமார் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வருமானமுள்ள பூமியை எழுதி வைத்திருக்கிறார். டிராஸ்டிகள் பரம்பரையாக இருக்க வேண்டும் என்றும் எழுதப்பட்டு இருப்பதால் 17 வருஷங்கள் ஆகியும் எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் இல்லை. பரம்பரை என்றே இருப்பதால் எந்தக் காலத்திலும் தனக்கு அந்த சொத்தின் மேற்பார்வை வந்து விடும் என்று அந்த நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறுவது இல்லை. 25 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த சூழ்நிலை வேறு, இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலை வேறு. அந்த சொத்து ஒரு பள்ளிக் கூடத்தில் படிக்கும், தன் இனத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கு என்று கண்டிருக்கிறது. பழைய சூழ்நிலையை வைத்து வேறு பள்ளிக்கு போய் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் எழுதப்பட்டது. இன்றைய நிலையில் அவர் ஊரிலேயே உயர்தரப் பள்ளி ஏற்பட்டிருப்பதால் அதை அங்கேயே உபயோகிக்க சர்க்கார் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதை உடனடியாக எடுத்து நடத்துவதற்கு ஒரு சட்டம் செய்தோ அல்லது வேறு நடவடிக்கை எடுத்தோ அந்த டிராஸ்ட் அவர் ஊரிலேயே நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“தீர்ப்புகள் வழங்குவதில் எந்த விதமான தவறுதல்களும் நடைபெறக் கூடாது. தவறுதல்கள் நடந்தால் அதைவிட வேறு கெடுதல் கிடையாது. பழைய காலத்தில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். சிலப்பதிகாரத்தில் ஒரு புலவர் எழுதி இருக்கிறார்: ‘அரசியல் பிழைத்தார்க்கு அறம் கூற்று ஆவதும்...’ என்றபடி பாண்டிய மன்னன் அவசரப்பட்டு ‘அரசியின் சிலம்பைத் திருடிய கன்வன் கோவலனே! ஆகவே அவனைச் சிறைச்சேதம் செய்யுங்கள்’ என்று தீர்ப்பு வழங்கியதின் காரணமாகத்தான் மதுரைமா நகரமே தீயுக்கு இரையாயிற்று என்ற வரலாறு நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதை உலகமும் அறியும். அதனால் நீதியளிப்பதில் ஆய்ந்தோய்ந்து எதையும் பார்க்காமல் எந்தத் தீர்ப்பும் அளிக்கப்படக் கூடாது. நியாயமான முறையில் நேர்மையான முறையில் எல்லா மக்களுக்கும் நீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இப்பொழுது நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் பிரித்து வைக்கப்படுகிறது. இது ரொம்பவும் நல்ல ஏற்பாடாகும். இதைப்

[Sri P. G. Karuthiruman] [18th March 1954]

போலவே டிரஸ்ட் சொத்துக்கள் நல்ல முறையில் செலவிடப்படுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முக்கியமாக அவைகளுக்கு ஆலோசகர்களை நியமிக்கவேண்டும். தனிப்பட்ட உயில்களுக்கும், டிரஸ்ட்களுக்கும் உடனடியாக நிர்வாகஸ்தர்களைப் போட்டு எந்த தாமத்திற்காக அந்த சொத்துக்களை எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளுக்கே அதைச் செலவு செய்யும் படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-20 P.m. * SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad that I am given an opportunity to talk about a subject in which most of the lawyers have already spoken and I think, rightly too, as they take a quasi-position in the administration of justice. There is the Demand made by the Government under this Head. We are here to suggest certain measures to be adopted, if feasible, by the Government.

“ First of all, I must congratulate the Government on the introduction of the Scheme of the Separation of Judiciary from the Executive in a major portion of the State. I wish the Government will take steps to see that the scheme is introduced throughout the State so that we may have uniformity in the matter of administration of justice. In the judicial department, we find that all appointments up to the cadre of Judges are to be made by the Government in consultation with the Public Service Commission. But, in the matter of recruitment of the Subdivisional Magistrates-cum-District Munsifs for the past two years, I have got to make some submission. I have been repeatedly putting questions before this House with reference to the recruitment of Munsifs-cum-Subdivisional Magistrates that those appointments were not in accordance with the provisions of the Constitution. Of course, the Hon. Minister for Law has repeatedly given the answer that because there were no rules then in force, all appointments were made by the High Court in consultation with the Government. Now, on the other hand, rules have been framed by the Government. There are certain Munsifs now functioning in the districts. These Munsifs were not appointed in accordance with the provisions of the Constitution. I do not know what is to become of these Munsifs who have been appointed against the provisions of the Constitution—whether they are to continue in service or whether they will cease to be officers of the Judicial Department as a whole. Some of these Munsifs, I think most of them, were recruited only from the High Court. I mean to say that most of the men were recruited only from the High Court and several of the deserving hands from the mufassal courts were not given an opportunity by the High Court when they made these appointments. I hope the Government will look into the matter and see that equal opportunities to the Members of the Bar in the mufassal are also given along with the other officers in the High Court who are really competent to hold such posts. That is my first submission.

“ With regard to the working of the judiciary, I am rather reluctant to say this. I am sure the Hon. the Minister for Law will certainly say that it will be interfering with the administration of justice. Anyhow, I hope to bring it to his notice that some of the

18th March 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

directly recruited Munsifs and Subdivisional Magistrates and even Sub-Magistrate have got a peculiar way of disposing of cases pending before them. They think that their duty is over by giving some disposal to the cases pending before them. They do not care much for the dispensation of justice. They care more for 'disposals'. I do not know from where they got that inspiration. Is it from the High Court or from the Government? Anyhow, there is this tendency especially on the part of Sub-Magistrates. I would request the Government to issue necessary instructions direct to these officers or they may move the High Court to see that this procedure is put an end to. Perhaps, there may be some circular. I do not know from where it emanated. There ought to be some circular which says that a Magistrate's capacity could be judged only by the disposal of cases made by him. I once again request the Government to see that such things are put an end to.

"I would also like to make one other suggestion to the Government. There is distinction made between a Judicial Subdivisional Magistrate and an Executive Subdivisional Magistrate. The Criminal Procedure Code does not recognize the distinction. There is an order of the Government allotting certain functions to be discharged by the judicial Subdivisional Magistrates and certain functions to be discharged by the Executive Subdivisional Magistrates. I may cite an instance in this connexion. Proceedings under Section 145 of the Criminal Procedure Code are first to be dealt with by the Executive Subdivisional Magistrate. His function is to receive an application and to send it to the police officer to find out whether there is any likelihood of breach of peace. If there is any likelihood of breach of peace, he sends it on to the District Magistrate for enquiry by a Judicial Subdivisional Magistrate. I may submit to the Government that these possession cases are treated as 'emergency' cases. But the procedure now adopted by these Executive Subdivisional Magistrates and the Judicial Subdivisional Magistrates, causes unnecessary delay in the disposal of these applications. The time for the matter to reach the Judicial Subdivisional Magistrate for enquiry under this section. Takes nearly two months and by that time, the emergency ceases. I, therefore, submit to the Government to see that the Government Order concerned is amended suitably to see that the Executive Subdivisional Magistrate or the Judicial Subdivisional Magistrate disposes of cases as expeditiously as possible as they are intended only for emergency purposes.

"I have got one other suggestion to make. The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar said something about Assistant Public Prosecutors. I am also of the same opinion. I know fully well that some of these Assistant Public Prosecutors are not doing their duties properly. We cannot blame them. They are all youngsters recruited from the Bar with experience of one or two years as lawyers. We cannot expect better things from them. The same is the case with the Sub-Magistrates also. I would, therefore, suggest to the Government to find suitable persons with sufficient experience in the Bar for recruitment as Sub-Magistrates and

[Sri V. Gopala Gounder] [18th March 1954]

Assistant Public Prosecutors. Their present pay is very insufficient and they must be given good pay. I request the Government to take my suggestion and see that proper men are recruited with adequate pay so that we can expect justice at the hands of these people. In their hurry, they go on doing things that please them. They think that their lords are only in the High Court and there is nobody else on earth who can control their work. With that impression, they carry on things and that is why there is trouble. I wish to draw the attention of the House to one other thing. I hope the Government would have received reports from the mufassal that there is no co-operation between the police and the Sub-Magistrates. That is a common complaint. I think that was also referred to in the Committee presided over by the Hon. Justice Rajagopalan and other gentlemen. The Government should see that some specific instructions are issued both to the Magistrates and the Police, so that they may co-operate with each other. In several courts, these are all daily occurrences."

SRI S. T. ADITYAN:—"On a point of information, Sir. Does the hon. Member want instructions to be given to the police or to the magistracy?"

* SRI V. GOPALA GOUNDER:—"So far as the police is concerned, the Government have got a right to issue proper instructions. So far as the magistrates are concerned, we cannot expect the Government; but, we can request the Government to see that the High Court issues proper instructions to them. I think I have satisfied my hon. Friend.

12-30 p.m.] "Sir, I would like to make a special request to the Government to see that the Magistrates' Courts are housed in proper Court-houses. Personally, I know that one Subdivisional Magistrate was assaulted by an under-trial prisoner when he was delivering judgment because the Court-house was so small and the Magistrate, the vakils and the prisoner in the dock were all confined in the same room. I think that gentleman was from Ulundurpet, if I remember aright. Therefore, the Government should see that these courts are housed in proper Court-houses. In some of the Subdivisional Magistrates' Courts in the mufassal, lawyers or even the clients do not have any rest-houses. Therefore, I request the Government to see that some rest-houses for lawyers and their clients are provided in the mufassal Courts. In the Civil Courts, we find Bar rooms provided. But in the Subdivisional Magistrates' Courts, there is no such Bar room. When a lawyer goes to attend a Subdivisional Magistrate's Court, he finds himself stranded under a tamarind tree. Therefore, the Government should see that such amenities are provided in Courts."

* SRI S. T. ADITYAN:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion so ably and so convincingly moved by my hon. and learned young Friend Sri Thangavelu.

"I think it was the great jurist, Mr. Bentham, who said that justice should not be sold. He was against all kinds of Court-fees.

18th March 1954]

[Sri S. T. Adityan]

I know it is very difficult to carry on the administration if Court-fees are not charged. That is one side of the picture. On the other side, I understand that the Government are now going to revise the Court Fees Act and increase the rate to an appreciable extent. I feel that it will be a great hardship to the litigant public if it is so increased. Already, there was a judgment of Mr. Justice Ramesam and another Judge in 1927, if I remember aright, in accordance with which we have been calculating court-fees for immovable properties, if they are a portion of an assessed estate under section 7 (5) (b) of the Court Fees Act, on the assessment. But we have now had a Full Bench decision which upsets a practice which has been prevalent for twenty years, and which says that in such cases the court-fee has to be calculated on the market value. Already it is a great hardship to the litigant public to pay the court-fee. So, I submit that if and when the Court Fees Act is revised, a reasonable and rational scale must be fixed and it should not be so oppressive as to drive away the people who *bona fide* and honestly go to Courts.

“ Then, Sir, the staff in the lower rungs in every department are paid house rent allowance but the copyists in courts are not paid any house rent allowance. I understand that this has been brought to the notice of this Government more than once. The reply that has been given is that when the question of granting house rent allowance to the inferior staff of the other departments was considered, this particular staff escaped notice. But since this is an earning department, I request that house rent allowance may be paid to these poor people also.

“ Then, costs awarded in the mufassal courts are too far below the costs actually incurred by a litigant. Therefore, the costs allowed to the successful litigant in the mufassal courts may be a little more than what are at present allowed there, if not in the same scale as in the High Court.

“ In other countries, we find that conveyancing is confined to the lawyers alone. But in this country we find that in the name of cheapness, private people are allowed to engage themselves in the art of conveyancing. The result is not actually cheapness to the public, but on the other hand, it means more expense. Most of the cases which come before civil courts are rooted in wrong conveyancing. If conveyancing is confined to professional lawyers, then we may find that it actually reduces litigation expenses. I have been to places where conveyancing is confined to lawyers. I have been to Ceylon, Malaya and other countries where conveyancing is confined to lawyers. I have found that the kind of litigation which we come across in our courts and which arises owing to faulty conveyancing does not exist there.

“ There is a certain system which prevails in those countries especially in Malaya. When I enquired about it, I was told that it had been introduced there, copying the system in Australia. The system is this : Whenever a portion of a property is conveyed, the

[Sri S. T. Adityan]

[18th March 1954]

filing of a plan in the Sub-Registrar's office is insisted upon. Moreover, notice is given to the other co-sharer so that if there is any objection, he comes and raises the objection before the Sub-Registrar himself, and the whole dispute is settled before the Sub-Registrar without his having to go to the court at all. In fact, very few of such cases are taken to the court because the matter is mostly dealt with by the Sub-Registrar. I know that for the purpose of implementing a suggestion like this, the Central Government have to be moved. I request that the Hon. Minister may move the Central Government for introducing such a system in our country also.

“ Now, the Tahsildar, on the recommendation of the karnam, transfers pattas. If the transfer of a patta is made to depend upon an original petition filed in the District Munsif's Court, much of the trouble that is now experienced in patta transfer, will be saved. Not only will it be saved but much of the litigation will also be obviated. For instance, if it is a case of a Muslim, the village munsif, the karnam or even the Tahsildar does not know the Muslim law of inheritance. The knowledge which a District Munsif possesses is required for this work. Therefore, if patta transfer is made to depend upon the filing of an original petition in the District Munsif's Court, much of the litigation could be obviated.

“ I wanted to refer to one or two matters which my hon. and learned Friends mentioned, namely, the salary of the Assistant Public Prosecutors—the increase of which is a crying need—and also the provision of proper court-houses and law libraries in the mufassal courts. These are defects which must be immediately remedied. There is one other matter which was referred to by my Honourable and learned Friend Sri Gopala Menon, and it is this. The Government call for statistics from the District Munsifs and other subordinate Law Officers. This procedure is taken to be an indication to hurry up the disposal of cases. There is another aspect of the question which has to be considered in this connexion. When these statistics are called for, these Law Officers are asked to furnish information as to how many Government suits were filed in their courts, how many of them were decided in favour of the Government and how many of them were decided against the Government. This is taken as an indication by some Law Officers, especially by the junior officers, that very few suits should be decided against the Government. Therefore, the portion relating to this point must be struck off when calling for statistics from the Law Officers.

“ I want to conclude my speech with paying a tribute to the Law Officers who are now working in the State. When cut motions to the various Demands are moved in this House, we find that serious allegations of corruption are made against officers. But I am gratified to find that no hon. Member of this House has been able to make any such allegation against a Law Officer of this State. (Applause.) It redounds to the credit of the Law Officers that not a single allegation of corruption could be made against them. This speaks volumes for separating the Judiciary

18th March 1954]

[Sri S. T. Adityan]

from the Executive. The larger the number of cases of such separation the greater will be the satisfaction in the minds of the people. Therefore, this profession of lawyers, in spite of whatever has been said against it and in spite of the decision of the Hon. the Chief Minister against it, is still one of the most independent of professions. Sir, I take pride in saying that the legal profession is the only profession in the whole country which has become independent from the influence of foreigners. I really take pride in saying that, because, the same cannot be said of other professions. Take for instance the engineering profession. So far as that profession is concerned, they seek the help of foreigners. In the case of the Chemists' profession also, they seek the help of foreigners. Even in the teaching profession, they still seek the help of foreign experts. It is only in the case of legal profession we can say with legitimate pride that we have become completely independent as we do not seek the help of foreigners. I may take this opportunity to state that in an open competition with foreign lawyers, our Indian lawyers did very easily prove their mettle. So, the legal profession in our country can very well stand on its own legs without any foreign help. That being the case, it is really most painful to hear derisive remarks against this profession even from the Treasury Benches. However, I am glad to find that the Hon. the Minister for Law has taken pride in that profession and has always been saying that he is still having his office and that he would always be glad to return to that profession. Thank you, Sir."

12-40
p.m.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Mr. Deputy Speaker, I rise to support the cut motion. While doing so, I want to point out that justice must be obtainable to all. Unfortunately, in our country, justice is very costly. The poor people in our country are not in a position to have legal aid. The Government must first of all take steps to see that legal aid is given to the poor people free of cost. Just as the poor people are given medical aid, facilities for education and so on, they must also be given legal aid. Because, without legal aid they cannot hope to get justice.

" While we are discussing the Demand under the head Administration of Justice, I wish to stress one very important factor which must be taken into account. The social environments and circumstances that bring about injustice must be carefully looked into and the factors that go to bring about injustice must be rooted out. Within the framework of the present society itself an atmosphere can be created where injustice done to certain sections of society could be minimized. Unfortunately, the present Ministry is not thinking in terms of creating such an atmosphere. While answering a question yesterday, with regard to the promulgation of an Order under section 144, Criminal Procedure Code, the Hon. the Finance Minister said that holding of public meetings to condemn the attacks on the people would not be in the best interests of administration of justice. Sir, let me point out to the Hon. Minister that the holding of public meetings

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [18th March 1954]

to condemn the attacks and atrocities committed against innocent people will certainly create an atmosphere in which injustice will not be done. The pressure of public opinion will only help to prevent injustice. It is regrettable to note that our Cabinet holds the view that the holding of public meetings to condemn such atrocities against the people will mean public trial. It is not so. In a public trial, a man is convicted and is required to undergo some punishment. But if a man is publicly condemned in a meeting, he will not commit the same mistake at a future date. Popular organizations in the country have been adopting this course only to prevent injustice and to help the poor people. Take the case of the Indian National Congress. During the days of struggle for independence and liberation, that party adopted the same procedure of condemning in public the atrocities committed on the people. Even now, the Congress party and its various organizations are adopting the same method. I have with me a handbill issued by the Congress organization calling for a public meeting to condemn certain atrocities. (The hon. Member holding a handbill.) Here is a handbill issued by the President of the *Nattika Mandal* Congress Committee calling for a public meeting on 9th March to condemn the atrocities committed by a few rowdies against the Harijans in the Nattika firka. A number of such leaflets are issued by the Congress organizations themselves. A number of such meetings are also held, presided over by Presidents or other office-bearers of local Congress committees to condemn such atrocities committed against the people. I think that such a method is conducive to the establishment of a democratic atmosphere in the country. Pressure of public opinion will certainly reduce injustice and crimes. If public opinion is allowed to prevail, people need not have frequent recourse to law courts.

“The Hon. Minister was saying yesterday that if the Police failed to charge-sheet the culprits, the aggrieved person should go to a Court of Law. I am sorry to point out that the poor people in our country, who will always be the aggrieved persons, cannot go to a Court of Law without proper legal aid. I would like to stress that quicker disposal of cases is very necessary. It is our painful experience to see cases being dragged on for years and years. Hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar referred to the enormous delay in the disposal of cases by the High Court. In the Munsif's courts and other courts, the same is the case. In all courts, there is inordinate delay in the disposal of cases.

“I want to refer to another matter. Even with regard to small cases, the poor people are made to go to courts situated at a distant place from their native villages. Sometimes, these poor people will have to travel even 60 to 80 miles. For example, probationary magistrates are now appointed. When cases are referred to their courts, people will have to travel very long distances. In my own place I can point out one instance. A probationary magistrate was appointed in Palghat. Even for small cases such as committing of nuisance, etc., people from Nattika and other places have to travel about 84 miles or so. Some cases are tried

18th March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

in the Ponnani Sub-Magistrate's Court which is about 60 miles from my place. I only want to mention here that the poor people when asked to go to such courts situated at a long distance from their native villages, find it very difficult. My suggestion to the Government in this regard is that the Sub-Magistrates should hold their courts to hear small cases in the firka headquarters.

" Panchayat courts have criminal jurisdiction in respect of certain cases. But I am sorry to observe that these courts are not at all recognised by regular courts. Small cases can be tried by these panchayat courts. With regard to civil jurisdiction also the panchayat courts can deal with cases where the money value involved is up to Rs. 200. Even here, the regular courts do not recognise the panchayat courts.

" With regard to the constitution of the panchayat courts, in many cases notifications are not made after elections. In the villages of Peringanam and Koolimuttom in my constituency, in the election conducted to the panchayat courts, all the seats have been won by Communists. Though a year has passed since the elections were over, the Government have not issued any notification with regard to the setting up of these courts. I think it is perhaps a political discrimination made by the Government.

" Sir, there is a lot of corruption in the lower ranks, especially among peons and amins. They receive bribes from the parties concerned and do not serve summons to the opposite parties. The poor people who are implicated in a particular case, without getting prior notice and summons regarding that case, get an order of eviction one fine morning from the court. In many cases, these poor people come to know of the case against them only when the Police and other officers come to serve the order of eviction. In this connexion, I can cite one example. In Narath village in Chirakkal taluk, one Harijan woman by name Kanathi was evicted from her place by an order of the Cannanore Munsif's Court. She never received a notice or summons regarding this case. She was surprised to receive the eviction order all on a sudden. In this case, even Police help was sought to give effect to the eviction order. As a result of all these, the poor Harijan woman has been put to considerable difficulty and suffering. The hon. Member representing that constituency has made representations to the Government in this matter. We are sorry to say that no action has been taken by the Government in this matter. Representations to the Government and representations to the District Officers have been made so far. Corruption among the lower ranks of this department should be rooted out. Otherwise, many poor persons, especially those who know little of law, who are not in a position to get legal aid and who cannot consult a lawyer, will always be handicapped. I hope all these things would be remedied. I hope that the Government will make justice cheaper by reducing even the cost of stamp papers, copying, etc.

12-50
p.m.

" With these words, I resume my seat, Sir."

[18th March 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, it is with diffidence that I rise to speak on this topic, because I know it is a field exclusively for experts and eminent lawyers in active service. And I can quite realise that we have to approach this problem purely from the practising lawyers' point of view. However, my concern is that of a layman.

“ Sir, our judicial system or the British judicial system as it existed in India has been praised even by its opponents and I do not believe that the Congress Government will at any time think of changing or radically modifying that system. However, though the system is efficient, as has been observed by every one of my previous speakers, it is a very costly system. Of course, it is good to have eminent doctors with all the modern apparatus in the Madras City, but it is no consolation for the poor people in the villages. Just like that, we can consider this system as suitable to our country not only if it is efficient, but also if with efficiency it is made to reach the villager. Of course, there is the standing complaint to-day that our judicial administration or justice is prohibitively costly and it is ultimately ‘ the long purse that wins the fight ’. Therefore, when we praise this system, it means we are retaining a system under which by spending money, the well-to-do can have justice or even injustice by defeating their opponents. Sir, the costliness of the system, as my lawyer Friend said, is due to some extent to Court Fees and other incidental things that are involved in the present day litigations. However, I feel it is equally due to the lawyers' exorbitant fees that the cost of present day litigations is high. Our lawyer Friends want a ceiling to be put to the income of everybody else, but not their own. We know how, if we want to get a lawyer, it is not enough if we pay the regulation fee. They would be demanding fees for petitions or even for an ‘ hour ’, and the higher the efficiency of the lawyer, of course, the greater is the fee. We do not grudge it. Of course, Gandhiji said, ‘ we want experts ’. He was opposed to the monopoly of anything in this world, much less of intellect. Lawyers, doctors and these specialists may demand whatever amounts they like, provided they spend them for the good of the society. Otherwise, they can just receive the amounts which others in other professions are entitled to.

“ Sir, I said that the poor people are at a great disadvantage and there is great demand for legal aid for the poor. In this field, the lawyers can do a great deal. I have seen in papers talk of organisations for legal aid to the poor, but to my knowledge, nothing has come out so far. It is as much in the activity or in the fear of the Government as in the hands of the lawyers to help the poor. Sir, I understand that the Government have in practice certain method of helping the poor Harijans in litigation. But I know as a matter of fact many applications have been made where no legal aid has been given, and if at all any aid is given, it is only when he is in prison or he is before the gallows. That is the way in which at present legal aid is given. Therefore, while

18th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

we want to maintain the purity and efficiency of our judicial system, at the same, it must be brought within the reach of the average man so that he can have an equal fight with his neighbour who may be rich.

“Living in a free country, under a Constitution which guarantees the fundamental right of not being detained without a trial, separation of the judiciary from the executive is of eminent importance. We are glad that in spite of the proclaimed views of our Hon. Chief Minister, the separation of judiciary from the executive is reluctantly being pushed forward. We know that he has said more than once that the need for separation of the judiciary from the executive has ceased to exist after the advent of Independence. Hitler and Mussolini would have been glad to have heard such a pronouncement from a fighter of freedom and James I of Scotland said the same thing when he remarked, ‘let them be lions, but lions under the Throne’. We know how this Government have been interfering with the proper and impartial administration of justice. It was even made out that Law and Order might suffer if we separated the judiciary from the executive. But we have the report of the Committee which went into this question which has categorically said that the fear of law and order being affected by the separation of the judiciary from the executive has been unfounded or that there is no fear on that account. Therefore, I do not understand why this Government is unwilling to move expeditiously in the matter and why they are, shall I say, stingy in introducing the reform.

“Sir, I confess that I had not had much experience as a lawyer on the Criminal side. But we have still what is called in technical language, the scrutiny of the Calendar. The District Official goes into every judgment passed by the subordinates and actually reprimands or scolds or even the promotion of the subordinate is made dependent upon his pronouncements. That is not the way to keep the judiciary independent. I think it is better if that is changed at least in the districts where the executive has been transferred or separated from the judiciary.

“Then, Sir, I am glad that allegations of corruption and bribery are less in this department than in others. However, we know instances are not wanting even in this judicial department, because we are living in times when even schoolmasters and headmasters find it profitable to make money during admissions. Our social system or the present-day conditions are so degraded that we are not surprised to see even some of the judicial service men also collude in these offences. Sir, in one instance I know a person, a judge, whose property was kept continuously under attachment for a number of years. Then this gentleman gave a vakil Rs. 83 thousands as commission for six months. Of course, we cannot bring that matter before this House. It is a matter for the High Court to deal with. Let the judiciary be independent and let the Government see that at least such things do not happen and proper steps are taken or made to be taken in such cases.

[Sri M. Narayana Kurup] [18th March 1954]

“Then, Sir, about the Public Prosecutors, many hon. Members have said about them. We know how affairs in that section have not fulfilled the expectations that were raised. It may be due to various reasons. We know that the appointment of a Public Prosecutor or an Assistant Public Prosecutor has come to be a system of patronage. In our own district, we had experience of a Public Prosecutor who resigned and contested the elections. He was given definitely to understand that if he failed in the elections, he would be given the same post. The post was kept in abeyance for a very long time, for an abnormally long period and actually when that gentleman was defeated in the elections, he was appointed in that post. I think these are not things that we expect in a pure administration which is incapable of nepotism and favouritism.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is up. The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch - 2-30 p.m.)

III.—GOVERNMENT MOTION—MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *RE* CHANGE IN THE ORDER OF VOTING ON DEMANDS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the order in which the Demands for Grants for the year 1954-55 is to be taken up in accordance with the Motion made and adopted on the 12th March 1954, be modified so that after Demand XIII—Jails, Demand XIV—Police may be taken up next and the rest of the Demands taken up in the order already set out.’”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That the order in which the Demands for Grants for the year 1954-55 is to be taken up in accordance with the Motion made and adopted on the 12th March 1954, be modified so that after Demand XIII-Jails, Demand XIV-Police may be taken up next and the rest of the Demands taken up in the order already set out.’

“After the Demand for Jails, Police will be taken up. After the Demand for Police, Public Health and the other Demands will be taken up in the order set out already. The Hon. Minister wants the change because he wants to be here tomorrow morning and finish that work as he has to attend the Council meeting also in the evening. I think there is no objection to this change.”

The motion was put and carried.

18th March 1954]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1954-55—*cont.*

(1) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE—*cont.*

* SRI D. K. RAJU :—“ Mr. Speaker, Sir, I am thankful to you for the opportunity you have given me to say a few words on this Demand even though I do not belong to the legal profession. Here I represent the common man. The Judicial department is one which administers justice and the Government should see to it that justice is done to the rich and the poor alike. The way in which the proceedings are conducted in the courts now, and the way in which the litigants are charged by way of court fees and other expenses, makes it prohibitive for the common man to go to courts of law and get justice. Other hon. Members have spoken at considerable length on this matter. The Government, therefore, ought to take particular care to see that the expenses to the common man who goes to the court of law to seek justice are reduced to the lowest level possible. The Government should not consider this department as a revenue earning department. The Government should not think that the Judicial Department is another Revenue department which would bring money to the Government. They should see to it that the poor people obtain justice from these courts at very little expense. The two main points that worry the common man is the cost of litigation and the inordinate delay in getting justice. One hon. Member related the story about the elephant. I know of an instance where a suit filed in Coimbatore district in 1946 is still pending disposal. I was told by lawyer friends that the litigants concerned were dead, the lawyer who received the brief is also dead . . . (Interruption.) He is yet to die. One by one, the parties and the lawyer died, but still the case is pending. I do not know who is going to receive the judgment. Such being the nature of delays, court-going has become very prohibitive for the ordinary man, the common man. This state of affairs should not be allowed to continue any longer.

“ About the judiciary in our State, I am glad to say, it has earned the best record in the whole of our country. Regarding appointment to the judiciary, I say, care is being taken by the Government to see that party politics do not enter that sphere; the Government are trying to keep away from party politics in the matter of appointments to the judiciary, but still I would request the Government to see that no party politics are imported into the matter of appointments to the judiciary, but still I would request the Government to see that no party politics are imported into the matter of appointments to the judiciary, especially in the matter of appointment of lower grade officers, such as Magistrates and others. This must purely be left to the discretion of Judicial Officials of the Government. Government should not interfere even the least in such matters. In the matter of making appointments to posts of Public Prosecutors and Government Pleaders, there are many instances where power politics came in and there are a lot of scandals too about them. I think the Government are aware of

[Sri D. K. Raju]

[18th March 1954]

these scandals in every district and no district is free from these. I am not criticising the Government when I say this. I am only requesting the Government not to continue that policy hereafter.

“Then, Sir, Panchayat courts are given judicial powers also. Because these are mainly governed by the parties in power, power politics come in and justice is not rendered to the common man. Therefore judicial power should be taken away from these panchayats as early as possible.

“Sir, since other hon. Members who are themselves lawyers have covered all the points, I only want to request the Government to consider the two points mentioned by me, namely, bringing down the cost of litigation to the minimum possible and reducing delays in the disposal of cases even by appointing a few more Judges to the Madras High Court, if necessary.

“Thank you, Sir.”

2-38
p.m.

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டங்களுக்குப்பட்டு ஏழைகளும் பலன் அனுபவிக்கக் கூடிய முறையில் நீதிஸ்தலங்களின் நிர்வாக விதிமுறைகள் மாற்றப்படுவது அவசியம் என்பதை வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் நான் சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எழுந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு ஏந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்தாலும் அதனால் ஏற்படுகின்ற நன்மைகளை, அதனால் ஏற்படுகின்ற அனுகூலங்களைக் கூட ஏழை மக்களாக இருந்தால், விவசாய மக்களாக இருந்தால், தொழிலாளி மக்களாக இருந்தால் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“சமீபத்தில் இந்தச் சபை கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருப்பது எல்லோருக்கும் ரூபகம் இருக்கும். அதில் இருக்கக்கூடிய அனுகூலத்தை விவசாயிகள் பெறமுடியாமல் சில பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகள் வட்டிக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்துகொண்டு ஏழை விவசாயிகளின் கடனை வசூல் செய்ய தீர்ப்பு அளித்து விடுகிறார்கள். ரூ. 50-க்கு உட்பட்ட கடன்களை சட்ட விரோதமாக ஜப்தியின் மூலம் வசூல் செய்ய பஞ்சாயத்து போர்டுகள் தீர்ப்பு கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஜம்புது ரூபாய் கூடக் கொடுக்க முடியாத ஒரு விவசாயி எப்படி ஹைகோர்ட்டுக்கு அதிகப்பணம் செலவு செய்து அப்பில் பண்ணிக் கொள்ள முடியுமென்று கேட்கிறேன். உண்மையிலேயே அவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்கு வருவதற்கோ மேற்கொண்டு அல்லது வேறு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்வதற்கோ முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தாலும் கூட அதன் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது.

“அதேபோல் இன்னும் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகளில் ஸ்டாம்பு செலவுகள் எப்படி சாதாரண விவசாயிகளைப் பாதிப்பதாக இருக்கிறது என்ற விஷயத்தை நான் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எதிராளிகளால் கோர்ட்டில் இழுத்துக் கொண்டு போய் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் ஏழை தொழிலாளிகள், ஏழை விவசாயிகள் Cr. P. C. 162-ம் ஷரத்துப்படி வாங்கப்பட்டுள்ள சாட்சிகளின் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைப் பெற வேண்டுமென்றால் பக்கம் ஒன்றுக்கு ஐந்து அணை கொடுத்துத்தான் காப்பி பெற முடியும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இதேமாதிரியாக காப்பி ஸ்டாம்புகளின் விலை அதிகப்பட்டிருப்பதாலும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நீதிஸ்தலங்களினால் நல்ல அனுகூலங்கள் கிடைப்பதற்கு நான் ஒரு யோசனையை சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் உண்மையில் இந்த நீதிஸ்தலங்களின் மூலம் ஏழை விவசாயிகளுக்குப்

18th March 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

பலன் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் எல்லாக் கிரிமினல் வழக்குகளுக்கும், 162, 164, ஸ்டேட்மெண்டுகள், சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்கள், முதலியவைகளின் காப்பிகளை வசதியில்லாதவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நியாயத்தை, ஏழை மக்கள் பெறுவது கஷ்டம். பணக்காரர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களது பணத்தின் செல்வாக்கால் கோர்ட்டுகள் சம்பந்தமான எல்லா தஸ்தாவேஜிகளின் காப்பிகளை பெறுவதோடு, ரகசிய தஸ்தாவேஜிகளையும் கூட முன்வைக்கவே பெற்றுவிடக்கூடும். ஏழை மக்களால் சாதாரண ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் கூட பெறுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏழை விவசாய மக்களோ, அல்லது தொழிலாளிகளோ பணம் செலவு செய்வதற்கு வசதியற்றவர்களாக இருப்பதால், நல்ல திறமைமிக்க வக்கீல்களை தங்கள் சார்பாக அமர்த்துவதற்கு வசதியற்றவர்களாக இருப்பதினால் நீதிஸ்தலங்களில் ஏற்படக்கூடிய பலன் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம்கூடக் கிடைப்பதில்லை. யாரையாவது ஒருவரைக் கைதி செய்து சிறையில் கொண்டு போய் வைத்தால், சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர் தான் நிரபராதி என்று நிரூபித்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். இல்லாவிட்டால் அரசியல் சட்டப்படிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் எட்டவெஸ்தான் இருக்கும். சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய வக்கீல்களை வைத்து வாதாட வசதி கிடையாது. ஆகவே ஏழை விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரியான உதவி செய்யக் கூடிய வகையில், அவர்கள் யாரை தங்கள் வழக்கை வழக்காட வக்கீலாக வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அவர்களுடைய வக்கீலாக வைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால்தான் ஏழைகளுக்கு நியாயம் கிடைக்கும். குறிப்பாக இன்றைய தினம் அரசியல் துவேஷம் காரணமாகப் பலர் சிறையில் தள்ளப்படுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களே தவிர அந்தச் சட்டத்தினால் அளிக்கப்படும் உரிமைகளை விவசாயிகள் கேட்கும்போது அவர்கள் போலீஸ் காரர்களால் அடிக்கப்பட்டு சிறையில் கொண்டு போய் தள்ளப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக இன்றைய தினம் இருநூறு பேர்களுக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பதாக எனக்குச் செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆட்சியாளருடைய மனப்போக்கு ஆளும் கட்சிக்கு எதிராகப் பேசுவோர்களை எல்லாம் சிறையில் பிடித்துத் தள்ளுவதாகவே இருக்கிறது. குறிப்பாக இப்படி அரசியல் துவேஷம் காரணமாக சிறையில் தள்ளப்பட்டிருக்கும் பல விவசாயிகள் மிகவும் ஏழைகள். தங்களுடைய கட்சியை எடுத்து வாதாடுவதற்காக ஏராளமான பணச் செலவில் சொந்தமாக வக்கீல்களை அமர்த்திக் கொள்ளும் சக்தியற்றவர்கள். ஆகவே அவர்கள் யாரை தங்கள் கட்சி வக்கீலாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களுடைய அவர்கள் வக்கீலாக நியமிக்க சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். சர்க்காரே அந்த வக்கீல்களுக்கும் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் பணமில்லாக் கொடுமையினால் ‘தங்கள் பேரில் சாட்டப்படும் குற்றம் ஆதாரமற்றது. விரோதத்திற்காக, துவேஷத்திற்காக சுமத்தப்பட்டது’ என்று நிரூபிப்பதற்கு முடியாமல் பல ஏழைகள் சிறைச்சாலையில் வாடவேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரத்திலிருக்கும் ஒரு கட்சி, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை அடக்க, வழக்குகள் போடுவதையும் ஒரு ஆயுதமாக உபயோகிக்கும் காலத்தில் ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமானால், எதிர் வழக்காடும் வசதிகள் எதிரிகளுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எதிர்க்கட்சிக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மீது வழக்குகள் போட முடியும். அப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். என் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக அரசியல் சட்டத்தில் 19-வது ஆர்ட்டிகில் படி சில அடிப்படையான உரிமைகள் இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி ஒரு சாதாரண ஏழை விவசாயி பாதிக்கப்பட்டால் ஹைகோர்ட்டுக்கு வந்து writ போடுவது சாத்தியமில்லை. ஹைகோர்ட்டு வரை வந்து ஒரு writ போடுவதற்கு முன்பு writ பெட்டி

[Sri M. Kalyanasundram] [18th March 1954]

ஷனுக்கு இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இருபது ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று செய்யப்பட்டு விட்டது. ஆகவே மிகக்குறைவாக இருந்தாலும் கூட முப்பது ரூபாய் இருந்தால் தான் ஹைகோர்ட்டுக்கு வந்து ஒரு writ பெட்டிஷன் file பண்ண முடியும். ஆகவே முப்பது ரூபாய் இல்லாதவர்களின் அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். Writ பெட்டிஷன் போடுவதற்கு இரண்டு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று இருந்ததற்கு இப்பொழுது இருபது ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமில்லை. வருஷம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரீட்டுகள் ஹைகோர்ட்டுக்கு வருவதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காகவே ரீட் பெட்டிஷன் ஸ்டாம்பு செலவை உயர்த்துகிறோம் என்று சொல்லுவதும் நியாயமில்லை. தங்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படும்போது தான் மக்கள் ரீட்டுகள் போடுகிறார்களே தவிர அனாவசியமாக அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவதில்லை. ரீட்டுகள் அதிக ரிப்பது, இந்த நாட்டில் அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவதைக்காட்டுகிறது. ஆகவே ரீட்டுக்கு இரண்டு ரூபாயிலிருந்து இருபது ரூபாயாக உயர்த்திடுவது அக்கிரமமானது. அரசியல் அமைப்புப்படி இந்த நாட்டுப் பிரஜைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சில அடிப்படை உரிமைகளையும் கூடப் பறிப்பதாக இருக்கிறது. அதாவது வலது கையால் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை இடது கையால் பறிப்பது போல் இரண்டு ரூபாய் என்பது இருபது ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருபது ரூபாய் என்றிருப்பதை நான்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்தினாலும்கூட யாரும் அதைத் தடை செய்ய முடியாது. ஆகவே சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்தி கோர்ட்டு ஸ்டாம்பு கட்டண உயர்வால் ஏழை மக்கள், தொழிலாளி மக்கள், விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்படியாக ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

“மேலும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சிறிது நேரத்திற்குள்ளாகவே வேறு சில விஷயங்களையும் கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக கவர்னர் அவர்களுடைய மான்யத் தின் மீது பேசக்கூடிய காலத்தில் சர்க்கார் சேலத்திலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் நியமித்திருக்கும் பப்ளிக் ப்ராலிக்யூடர்களைப் பற்றியும், சர்க்கார் ப்ளீட்டரைப்பற்றியும், துரதிருஷ்டவசமாக சில உண்மை விஷயங்களைக் குறிப்பிடவேண்டி நேறிட்டது. என்னால் சாடப்பட்ட குற்றங்களுக்கு சரியான பதிலை அளிக்கக் கூடிய சட்ட மந்திரி அவர்களுடைய மானியமாகவே இது இருப்பதால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவைகளை ஒரு முறை திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சாட்டிய குற்றங்களுக்கு அன்றைய தினம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோபத்தால் உந்தப்பட்டு பதில் சொன்னார்களே தவிர நியாயத்தால் உந்தப்பட்டு பதில் சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம் இரகசிய நடவடிக்கையில் இறங்குகிறார்கள் என்று பெரிய கூச்சலாகப் போட்டு . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I object to the word கூச்சல். It is not quite parliamentary.”

MR. SPEAKER :—“கூச்சல் என்று சொல்லாதீர்கள். சப்தம் வந்தாலே கூச்சல்தான்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“அப்போது சப்தம் போட்டுச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதிமந்திரி அவர்கள் பலமாக சப்தம் போட்டு, வெகு வேகமாகப் பேசி எதிர்க்கட்சியை தாக்கிவிட்டுப்பிறகு பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுதும் அவர்கள் நான் சொல்லிய விஷயங்கள் எதற்கும் நேர்முகமாகப் பதில் சொல்லாமல் தாங்கள் லஞ்சம் வாங்கினதாக யாராவது நிரூபித்தால் உடனே தான் ராஜீநாமாச் செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும் சவால்

18th March 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

விடுத்தார்கள். உண்மையில் நான் இவர்கள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள், அதை நான் நிரூபிக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒரு விஷயத்தை நிரூபிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். வேண்டுதல் வேண்டாமை, விருப்பு வெறுப்புகள் இந்தச் சர்க்காருக்கிருக்கின்றன. இந்த மனப்பான்மையோடு பல காரியங்கள் இந்த மந்திரி சபையால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்று தான் நான் சொன்னேன். அவைகளை நிரூபிப்பதற்கும் நான் தயாராக இன்றும் இருக்கிறேன். உடனடியாக ஒரு விசாரணைக்கோர்ட்டை நியமிக்கட்டும். அதில் இரண்டு மந்திரிகள் வேண்டுமானாலும் நீதிபதியாக உட்காரட்டும். அல்லது இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் கொண்டதாகவே இருக்கட்டும் அந்த விசாரணைக் கமிட்டி. இல்லாவிட்டால் எனக்கு அனுமதி கொடுத்தால் நான் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்திலேயே வந்து பேசி அவைகளை நிரூபிக்கிறேன். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கூட நான் சொல்வது மூன்று உண்மைகளை நிச்சயம் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதை விட்டு விட்டு அனுவசியமாக சப்தம் போட்டு எதிர்க்கட்சியைத் தாக்கிப் பேசிவிட்டால் மாதிரம் அவர்கள் செய்யக் கூடிய காரியங்கள் எல்லாம் நியாயமாகிவிடாது. குறிப்பாக ஸ்ரீ என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் ரொம்பத் திறமைசாலி. ஆகவே தான் 7 வருஷ வக்கீல் அனுபவத்திலேயே அவரை சர்க்கார் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராக நியமித்தது. 'நான் வக்கீல் தொழிலிலே ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளேயே தலைச் சிறந்து விளங்கினேன்,' என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தான் ஐந்து வருஷங்களுக்குள்ளேயே தலைச் சிறந்து விளங்கினேன் என்று தன்னைப் பற்றித்தானே நிதி மந்திரி அவர்கள் பெருமைபட்டுக் கொள்வதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஒரு வக்கீல் எப்படி ஐந்து வருஷங்களுக்குள் தலைச் சிறந்து விளங்க முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஐந்து வருஷங்களிலும் ஆகலாம். முப்பது வருஷமானாலும் உண்மையான திறமைசாலிகள் கஷ்டப்படலாம். அதேமாதிரி யாகத்தான் ஸ்ரீமான் என். எஸ். ராமசாமி கவுண்டரும் ஆகியிருக்கலாம். (சிரிப்பு) பணமும், செல்வாக்கும், ஆதரிப்பவர்களும் இருந்தால் யார் தான் முன்னுக்கு வரமுடியாது. அது ஒருபுறமிருக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபரின் யோக்கியதாம்சங்கள் என்ன என்று கேட்டால் இவரோடு போட்டியிட்ட நபர்களின் யோக்கியதாம்சங்கள், பெயர்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லி அவர்களுக்குத் திறமையில்கூட யென்பதற்காகவே இவரைத் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்று சொல்வது உண்மையில் வருந்தவேண்டிய விஷயமாகும். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராக என் ஸ்ரீ ஈ. வி. சீனுவாச்சாரியாரை நியமித்திருக்கிற என்ருல் போகிற போக்கில் பொறுப்பற்ற முறையில் சொல்வதைப் போல் ஸ்ரீ கைலை ஆனந்தருக்கு 'லீகல் எக்யூப்மென்ட்' இல்லையென்று சொல்வது சரியாகாது. திருச்சியில் இருக்கக் கூடிய பிராமணர், பிராமணரல்லாத எந்த வக்கீல்களைக் கேட்டாலும் தெரியும் ஸ்ரீ கைலை ஆனந்தருடைய திறமை. உண்மையில் அவர் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராக நியமிக்கப்பட்டதது எனக்கு சந்தோஷம் தான். அவருடைய சேவை மக்களுக்கு இருக்கவேண்டுமே தவிர, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடாது என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். இருந்தாலும் நல்ல முறையில் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒருவரின் திறமையைக் குறைத்துப் பேசுவதோ, அல்லது அவருக்கு 'லீகல் எக்யூப்மென்ட்ஸ்' இல்லையென்று சொல்வதோ சரியானதாகாது. விரும்பத் தக்கது அல்ல என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“நான் அன்றையதினம் திட்டவட்டமாக சர்க்காரின் பேரில் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருந்தார் என்பதற்காக திருச்சியிலே ஸ்ரீ ஈ. வி. சீனுவாச்சாரியார் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். கடந்த ஆறு வருட காலத்தில் இரண்டு முறைகூட செஷன்ஸ் வழக்குகளில் ஆலானது கிடையாது. அப்படிப்பட்டவரை 'திறமைசாலி' என்று சொல்லி நியமிக்கவேண்டிய காரணமென்ன? அதை மறுத்து எந்தவிதமான பதிலும் சொல்லப்படவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி அபேட்சகர் ஸ்ரீமதி ராதா பாய் சுப்பராயனுக்காக தன்னுடைய தேர்தல் மனுவை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டார் என்பதற்காக சேலத்தில் எழு வருஷ அனுபவமேயுள்ள ஸ்ரீ என்.எஸ். ராமசாமி கவுண்டர் சேலம் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராக நியமிக்கப்

[Sri M. Kalyanasundram] [18th March 1954]

பட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னேன். அதை மறுத்து எந்தவிதமான பதிலும் நேர்முகமாகச் சொல்லப்படவில்லை. தனக்கு வேண்டிய ஒரு வரை, அவர் அபிஷியல் ரிசீவராக இருந்த காலத்தில் பணத்தை கையாடியதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு, முனிசிபாக ப்ரோபேஷனில் இருந்த காலத்தில் அப்பதவியிலிருந்து நடுவிலேயே விலக்கப்பட்டவராக இருந்தாலும்கூட, அவரது நடத்தையும் பொருள்படுத்தாமல், அவரையே மறுபடியும் சர்க்கார் சேலம் ப்ரீடராக நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதை மறுத்து எந்தவிதமான பதிலும் நேர்முகமாகச் சொல்லப்படவில்லை. தங்களுடைய குற்றத்தை மறைக்க விரும்பும் மனோபாவத்தோடுகூட வேகமாகவும், பலமாகவும் எதிர்கட்சியைத்தாக்கி பேசிவிட்டு, 'எந்தக் குற்றத்தையும் ருஜூப்படுத்தினாலும் நான் ராஜினாமா செய்யத்தயார்' என்று தனிப்பட்ட முறையில் சவால் விடுவது சரியல்ல. இது எனக்கும், கனம் சுப்பிரமணியத்திற்கும் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் மாத்திரமல்ல. இன்றைய தினம் கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமாச் செய்துவிட்டால், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் உடனே இடிந்து வங்காளக்குடாக் கடலில் போய் விழுந்துவிடப்போவதில்லை. நியாயத்திற்கும், நேர்மைக்கும் இந்த ஆட்சியின் கீழ் மரியாதை உண்டா, இல்லையா என்பதே நம் எல்லோர் முன்பும் உள்ள பிரச்சனையாகும். ஒரு விசாரணை சபையை அமைத்தால் அதன் முன்பு நான் இவைகள் எல்லாவற்றையும் நிரூபிப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்."

2-53
p.m.

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—

" Mr. Speaker, Sir, I have first to thank hon. Members for the valuable suggestions made in the course of their speeches. An hon. Member said that Civilian Officers acting as Judicial Officers may be sent to the Police or other allied department. Sir, I make bold to say, that some of the I.C.S. Officers working as Judicial Officers are the best in our State. Brilliant men are recruited to this Service. They have experience and as Judicial Officers they have acquitted themselves very well. A sweeping statement or a sweeping discrimination cannot be made in regard to such officers. It may not, therefore, be possible for the Government to transfer good Judicial Officers from the Judicial Department to other departments.

" Reference was also made to the Assistant Public Prosecutors. Assistant Public Prosecutors are classified into two grades, Grade I on a scale of pay of Rs. 200—10—300 and Grade II on a scale of pay of Rs. 150—5—200. Mere enhancement of the grades or their pay is not going to solve their problem. They are equipped with law degrees and are also expected to have put in at least three years' practice before they are entertained. We are considering to give them decent proportions in regard to recruitment as Magistrates, District Munsifs and other like offices, and I think, when we are able to implement this as much as we could, the position of the Assistant Public Prosecutors will be better.

" Reference was made to 'effecting compromises.' It is true that Judicial Officers should not interfere in a matter of compromise in such a way as to impress upon the public that unless they compromise their case will suffer at the hands of the officers. I would appeal to the local lawyers to bring this matter to the specific attention of the Judicial Officers and see that it is not resorted to. It is true that compromise works very well in the case of disputes between relatives.

18th March 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

“ A Cut Motion has also been given notice of stating that compulsory arbitration in respect of certain kinds of litigation has to be implemented and the Government have failed in their duty in not implementing such a scheme. There is a Central Act providing for arbitration in respect of matters which are not before a Court of Law and also in respect of matters which are before a Court of Law and that gives ample scope for persons who want to have arbitration. It is true, Sir, that we cannot compel and also, if we compel parties to resort to specific provisions under the Arbitration Act, we might take away or interfere with their fundamental rights. It may not, therefore, be proper to do so. Another aspect has also to be considered. Suppose, we compel the parties or make a provision that they should resort only to arbitration there must also be a provision to safeguard their rights by providing for an appeal. This will drag on and the very purpose of arbitration will be defeated. The cardinal idea underlying arbitration is that there must be a longing on the part of both the parties to accommodate and to adjust and to abide by an impartial Tribunal's award or decision.

“ Income from Court-fees, as I have submitted on many an occasion, is not viewed as a means of taxation. Sir, the Government were compelled to revise the Court Fees Act because of certain anomalies and defects existing in the present Act and incidentally, if in doing so, we get some revenue out of it, I think there is no harm in having it for implementing the projects and other amenities needed by the people of the State.

“ Another hon. Member said that Judicial Officers should not be office-bearers of associations and thereby embarrass private individuals who may have to file suits in respect of claims against those associations. I feel, Sir, in cases where such embarrassment is likely to arise, it is not proper for the Judicial Officers to continue as office-bearers and I can say that the Government will consider in what way they can move in the matter.

“ Sir, hon. Member, Sri N. Gopala Menon, said that this Legislature in some of the legislative enactments is ousting the jurisdiction of Courts. I beg to submit that we have been granting additional jurisdiction to Courts of Law. We believe, Sir, that an independent judiciary is an asset to any State and it is absolutely essential to safeguard the democratic sentiments and the rights of the people of a State.

“ Sir, hon. Members will remember that there was a provision in the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951, which we recently amended—Section 51—which contemplated that the question whether a document was a lease deed or a mortgage was to be decided by revenue authorities. In the recent Malabar Tenancy (Amendment) Bill which we passed, we amended that provision (section 51 of the 1951 Act) and gave the power vested with the revenue authorities to the civil courts. We believe that civil courts have to be given a proper place in the set up of the administration

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

of justice. We have not been ousting the courts of law of their jurisdiction. Of course, in revenue matters and other such matters, we have given powers to Revenue Courts.

“Reference was made about the ill-equipped nature of subordinate courts. I might tell the House that a grant is given to the High Court and the High Court sees to the fact that all the courts are equipped with the latest books and with at least one journal, either the I.L.R. or some such journal.

“Hon. Member V. R. Krishna Ayyar referred to the need for establishment of a West Coast Branch of the High Court. Sir, it is a matter which we have to consider very carefully. You know, Sir, that a travelling Court or even functioning of a Bench of the High Court at one extreme end of the State without an integrating or all round policy with reference to administration, may not work well. As regards the question of making litigation cheaper, I feel that the object can be accomplished if the Bill contemplated by the Hon. the Home Minister at the Centre is put into effect. It is not possible to have Benches of the High Court in each one of the districts. Having two Benches, one at Madras and the other at the western extremity of the State will not help the people of Tirunelveli and other distant places. We have to take an all round picture and see how far we could give relief to all the people of the State.

“As regards the abolition of the Original Side of the High Court and also regarding the working hours of the Judges of the High Court, I have to state that they are under the active consideration of the Government. In respect of them, the Government have sent in certain proposals to the Central Government. If we take a decision on those two points, I think, much of the arrears said to be accumulated in the High Court will be cleared.

“Sir, as regards Panchayat Courts, I may wish to state that they have jurisdiction both in respect of civil and criminal matters. I do not think there can be any complaint regarding absence of power to try cases as far as panchayat courts are concerned because they have got both civil and criminal branches of administration as part of their functions.

“Regarding establishing a Court in Wynaad, I wish to state that the proposal is before the High Court. We could not examine the proposal earlier because, as a result of the Malabar Tenancy Act, most of the eviction suits were stayed during the last few years. The question whether a new Court has to be established or not will have to be taken up only after one year.

“Regarding recruitment to the District Munsif's cadre, I wish to state that the selection of persons for the posts of District Munsifs will take place soon by the Madras Public Service Commission and there will be recruitment of District Munsifs both by direct recruitment and by promotion.

“Regarding recruitment to the Sub-Magistrate's cadre necessary for implementing the scheme in the three districts, we have

18th March 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

taken it up. The interviewing of candidates is over and selection has to be made. Some hon. Members have said that the Government should not interfere in the selection of such officers. I can tell hon. Members that the Government do not interfere and the whole selection is entirely left to the Public Service Commission and to the High Court.

"As regards amenities to Bar Associations and Courts, I have to say that it is not possible to attend to the demands of all Bar Associations in the course of a few years. What I intend doing is to allot a lump sum grant to the High Court so that they may attend to the needs of the Bar Associations and comply with their requests, to the extent possible by spreading the scheme over a few years. I think we will be able to give all the amenities both to the litigant public and to the Bar.

"Sir, reference was made that as regards transfer of pattas Civil Courts should be given powers. It is entirely a revenue matter and to invest Civil Courts with that power involving elaborate enquiries, appeals and other things will be unnecessarily embarrassing to the parties concerned. If parties are aggrieved by the order of the Tahsildar or other Revenue authorities, there is a provision which enables the parties to agitate and get redress through a Civil Court.

"Reference was made that in gathering statistics, we were also asking figures of the suits filed for or against the Government and the nature of the decisions arrived at by judicial officers. None of our Judges will be frightened by this request for statistics because they know that these statistics have been called for by the Government along with other statistics to decide references like establishment of new courts or abolition of existing courts, etc.

"Sir, regarding legal aid to poor people, there is already a provision in the Civil Procedure Code for suits to be filed *in forma pauperis* by which litigants who cannot pay court-fees will be allowed to file suits. In regard to criminal cases, in respect of Harijans, provision has been made to see that in deserving cases proper assistance is given. I do not think Government will be able to do anything better. I may tell this House that it is the duty of lawyers to give aid to the poor. As lawyers, they have got to help the poor to a certain extent.

"The hon. Member Sri Gopalakrishnan referred to the question of 'eviction'. He was saying that police aid was sought for for evicting a person whose eviction had been ordered by the Court. He has referred to an incident wherein no summons or no notice ever came but the concerned party came to know of eviction only after the police came. Probably the hon. Member has not had the experience of a lawyer. Perhaps, he is not aware of the procedure that is usually followed. I might inform the hon. Member that nothing of the kind he had complained of could have ever happened. Reasonable opportunity is given to the defendant to show cause why he should not be evicted. Eviction is not ordered without the defendant being aware of it. The

3-10
p.m.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

Amin first serves the notice of summons. He must report the Court that he has served the notice. The Court orders eviction only after it has ascertained that the Amin has served the notice of eviction. We do not seek police aid in the matter of eviction at the first instance."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"On a point of Order. An incident has happened in Narath in Chirakkal taluk. The eviction has taken place in the same manner as described by the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan: The incident I am referring to happened in North Malabar—I hope the Hon. Minister for Law knows it. If the Hon. Speaker were to allow some time for me I shall describe the circumstances and the manner in which the eviction had taken place."

MR. SPEAKER:—"How is that possible?" (Laughter.)

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"I know the incident that happened in North Malabar and which the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar had now complained of. But I think the hon. Member Mr. P. K. Gopalakrishnan belongs to South Malabar. I thought perhaps he might not be quite conversant with the incident that happened in North Malabar."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"On a point of Order, Sir. The Hon. Minister's observation amounts to an insinuation. From what the Hon. Minister has told us, it seems that the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan was not probably aware of what exactly took place in North Malabar and that what he had complained of in this House may not be probably true. The hon. Member Sri Gopalakrishnan belongs to the Communist Party. The incident that I had complained of took place in North Malabar. I take full responsibility for what I say. Similarly Comrade Gopalakrishnan would have said what he had said, only with full responsibility. How can the Hon. Minister cast an insinuation against the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan by saying that probably he might not have been aware of what took place in North Malabar, thereby implying that he might have said something for which he could not take responsibility."

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup was saying that the Hon. Chief Minister was reluctant to implement the scheme of separation of Judiciary from the Executive. I think it is a most uncharitable remark. What the hon. Member had said is not a fact. If the Hon. Chief Minister was reluctant to implement the scheme, he would not have implemented the scheme in any of the districts. But, Sir, hon. Members may be well aware that the scheme had been recently extended to some districts. When that is the case, I think it is a most uncharitable remark that the hon. Member Sri M. Narayana Kurup had made. We believe that for the proper functioning of democracy in the State, it is essential that the Judiciary must be separated from the Executive."

18th March 1954]

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

That is why, immediately after the partition of the State, we implemented the scheme in some districts. We are going to implement it in three more districts shortly and then we will implement the scheme in the rest of the State. It is true that there has been some delay. But it should be remembered that we have to give 9 months' training to the officers who are recruited for the job. They have got to be fully equipped. That is why it takes some time.

"I now come to the subject of appointments of Assistant Public Prosecutors and Public Prosecutors. I may tell this honourable House that I take full responsibility for the appointments I have made. I am convinced that I have done the right thing in making these appointments after fully reading the records of the persons concerned."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"On a point of information, Sir. Several Public Prosecutors' cases had been discussed here on the floor of the House. May I know to which Public Prosecutor the Hon. Minister is referring?"

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"Every Public Prosecutor in the State is appointed by the Law Minister, Sir. I was only referring to that. If the hon. Member has got any particular Public Prosecutor in view, he may ask me and I will tell him how that appointment had been made."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"What about Telli-cherry?"

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—"I will come to that. We have nothing to be afraid of. I have made these appointments according to my conscience. I go through the records of all the persons concerned. If there is any adverse comment or remark in the records of any particular person, not consistent with the position they held, such a person is not selected. I might inform the House that I have made only correct appointments and that I am satisfied that I have done justice to my conscience."

"Sri M. Narayana Kurup had complained of one of the appointments I have made saying that he was assured even beforehand that it would be given to that Congressman. Mr. Narayana Kurup knows full well that I am here by accident. How could I have given a promise at the time of election that if returned to power I would favour that Congressman when the fact is that I am here now by accident and was not in the least aware at the time of election that I would become a Minister. The candidate was recommended by the District Collector and the District Judge had been chosen. I am one of those who consider that in the matter of professional appointments, the fact whether a person was defeated in the elections or not should not be taken into account. I have appointed two persons who are Congressmen and who failed in the elections and I have also appointed a candidate who opposed the Congress and failed in the elections. What counts

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

in the matter of appointments is whether the concerned candidate is qualified and sufficiently equipped for the job. We do not care much whether he was defeated or whether he won in the elections."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Human nature being what it is and human judgment not being without infallibility, would the Hon. Minister, at least in future, make these appointments in consultation with the Public Service Commission? "

*** THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR** :—" Appointments of Public Prosecutors cannot be made by the Public Service Commission. It has got certain difficulties. All other appointments in the Legal Department are made by the Service Commission."

*** SRI C. H. KANARAN** :—" പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർ ഉദ്യോഗം രാജി വെച്ചിട്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിന്നു. ജയിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് അറിയുന്നതുവരെ ഹവ്വ കോർട്ട് പകരം ആരെ വെച്ചുതന്നെ ആ പോസ്റ്റ് വേകുന്ന് ആയിട്ടിട്ടിരുന്നു. എല്ലാ ക്ഷേത്രം തോററതിനുശേഷം വീണ്ടും ആ ഉദ്യോഗത്തിൽതന്നെ നിയമിച്ചു. ഇതാണങ്ങനെയത്ര."

3-20
p.m.

*** THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR** :—" I see no reason to taboo the name of a person simply because he was defeated in the elections. If that were so, most of us have to remove the heads of our organization. One will find that presidents of organizations continue to be good presidents even though it might be they might have been defeated in the elections to the Assembly. There are so many good presidents of organizations. By some chance, they had been defeated. That does not mean that they should no longer be presidents. We find defeated leaders running about trying to form Ministries. Sir, I know full well about the conditions of Malabar though it is not the case with regard to Tamilnad. I may also tell this House that in respect of one appointment, after the appointment was made, the Government were apprised of certain circumstances and the Government are taking action in the matter and I do not want to say anything about individuals. I wish to say once again that I am responsible for these appointments. I have nothing to be ashamed of these appointments. I have satisfied my conscience. I have maintained the dignity of this House and I have maintained the dignity of the electorate. Allegations of this kind can easily be made. I am not also worried about such allegations. But I wish to tell my hon. Friends: ' Please ascertain facts before making such allegations '. I will not be doing anything in a prejudicial manner. Political considerations will not weigh with me. None of the people who have been appointed is my relative. I may tell hon. Members that it is not possible for me to reject the claims of a man merely because he was defeated in the election. It is an extraordinary circumstance which we cannot take into consideration in making the appointment of a Government Pleader. We make these appointments only after getting the joint recommendation of the Collector and the District Judge."

18th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I have something to say by way of personal explanation. In pointing out these cases, it was not at all our intention to show that the Hon. Minister had any personal interest in making these appointments. I won't say that at all. But the point I wish to make is that the vacancy of the Public Prosecutor in Tellicherry was kept in abeyance till the result of the election was known. Why was it so? Because the Government anticipated his defeat! ”

*** THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—**“ I do not know the facts. I am not responsible. The vacancy could not have been left unfilled like that. It might have been by sheer accident. Nobody could say beforehand that the particular gentleman would be defeated. If he knew he would be defeated, he would not have stood at all. It is only an accident that he was defeated. I think I have covered almost all the points raised by hon. Members. ”

“ Regarding retrenchment in Courts, we have abolished six or seven additional Courts. The High Court is recommending the abolition of certain Courts and we are passing orders abolishing them. Such Courts, which do not have enough work and which are not necessary, will be abolished and every effort will be made to effect savings by abolishing such Courts. I request the hon. Member to withdraw his cut motion. ”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ On a point of information, Sir. The Hon. the Minister for Law said that litigation would be cheap for the poor litigants of this State if Dr. Katju's reforms were implemented. May I know whether the State Government are endorsing the policy of the Union Home Minister? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ That will be considered when the occasion arises. ”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“ On a point of personal explanation, Sir. ”

“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, நாங்கள் என்ன சொன்னோமோ அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக தேர்தலில் நின்று தோற்கடிக்கப்பட்டதினால் ஒருவர் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடராக நியமிக்கப்படக்கூடாது என்று நான் சொன்னதாகவோ அல்லது எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னதாகவோ அவர் நினைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார். தேர்தலுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து நின்று ஒருவர் தோற்கடிக்கப்பட்டார் என்ற அந்தக் குறைபாட்டுக்காக மட்டும் ஒருவரை பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடராக நியமிக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. வக்கீல் என்ற முறையில் பார்த்தாலும், காங்கிரஸ் அபேட்சகர் என்ற முறையில் பார்த்தாலும், அவருக்குத் திறமை கிடையாது. காங்கிரஸ் அபேட்சகராக அவர் தேர்தலில் நின்று தோற்கடிக்கப்பட்டதற்கு நஷ்ட ஈடாக பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர் உத்தியோகம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகும். ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ It was exactly that which I denied. The particular gentleman was recommended as the best and he was appointed. Most probably, my hon. Friend might not have followed me! ”

[18th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ Does Mr. Thangavelu press his cut motion or withdraw it? ”

SRI S. P. THANGAVELU :—“ Sir, I do not withdraw my cut motion.”

MR. SPEAKER :—“ Then I will put the cut motion to vote. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Now, I shall put the Demand to vote. The question is—

‘ That Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,08,36,000 under Demand XII—Administration of Justice.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XIII—JAILS.

MR. SPEAKER :—“ May I suggest to the House that we should finish this Demand to-day itself even if the House were to sit till 5-15 or 5-20 p.m.? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,67,700 under Demand XIII—Jails.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,67,700 under Demand XIII—Jails.’ ”

3-27 p.m. SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சிறை மான்யத்தின்மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.—

‘ That the allotment of Rs. 1,03,67,700 under Demand XIII—Jails be reduced by Rs. 100.’ ”

“ இந்தச் சபையிலே பெரும்பான்மையான அங்கத்தினர்களுக்குச் சிறை அனுபவம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் இருந்த காலத்தில், இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் சிறைச்சாலையில் இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலங்களில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டில் தங்களுடைய ஆட்சியை நிலை நாட்டுவதற்கு சிறைச்சாலையைத் தங்களுக்கு ஒரு அரணாக அமைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எனவே, சிறைச்சாலையிலுள்ள மக்களை அடிமைப் படுத்தக்கூடியதாகவும், அங்கிருக்கக்கூடிய கைதிகளை நாகரீகமற்ற முறையில் நடத்துவதாகவும் அதனுடைய கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தது அன்றைக்கு இருந்த சர்க்கார்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ சுதந்தர இயக்கங்கள் நடந்த காலங்களிலே சிறை எந்த நிலையில் இருந்ததோ அந்த நிலைமையிலிருந்து மாற்றியமைக்கப்படவேண்டுமென்று சகலரும் கோரியிருக்கிறோம். எனவே சிறை மான்யத்தின் மேல் விவா

18th March 1954]

[Sri K. T. Raju]

தம் நடக்கின்ற இந்த நேரத்தில், 'பழைய காலத்தில் மாஜி கைதிகளாக நாமும் இருந்திருக்கிறோம்.' என்பதை ஞாபகத்தில் கொண்டால் சிறைச் சாலையை எந்த அளவுக்கு நாம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரமுடியும். அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் எந்த நோக்கத்திற்கு சிறைச்சாலையை வைத்திருந்ததோ, எப்படி அது தன்னுடைய அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்புக்குள்ள ஓர் அரகை சிறைச்சாலையை வைத்திருந்ததோ, அதை இன்றையதினம் நாம் மாற்றியிருக்கிறோமா? அதை மாற்றியமைக்க என்ன சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்? "1950-ம் வருட இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் சிறை சீர்திருத்தக் கமிட்டியொன்றை ஏற்படுத்தியது. அந்தக் கமிட்டியிலே இன்றைக்கு இந்தச் சபையில் இருக்கிற கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் செளந்தரம் ராமசந்திரன் அவர்களும் கூட அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார். அந்தக் கமிட்டி பல சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. சிறைச்சாலை இன்னென்ன நிலைமையில் இருக்கவேண்டுமென்று அதில் அங்கத்தினர்களாக இருந்த பலர் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த ரிப்போர்ட் வந்து இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆகிறது. அந்தச் சிறைச்சாலைச் சீர்திருத்தக் கமிட்டியினுடைய சிபார்சை அமுலுக்குக் கொண்டுவர இன்றுவரை நாம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமா? நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு சிறைச்சாலை விஷயத்திலே ஒரு சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணமே இன்றைக்கு இல்லையென்பதைத்தானே அது காட்டுகிறது? இதுவரை அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிற முறையைப் பார்த்தால், சென்னை ராஜ்யத்தில் மூன்று நான்கு வருஷ காலமாக சிறைச் சாலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதாக கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் கூறுகிறது. நாட்டிலுள்ள வறுமை, கஷ்டம் என்று அதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசப் போவதில்லை.

"சிறைச்சாலை என்பது எப்படியிருக்கவேண்டுமென்றால், கைதிகள் தண்டனை முடிந்து திரும்பி வெளியே வருகிறபோது சமூகத்தில் நல்ல மனிதர்களாக நடப்பதற்கான ஒரு பயிற்சிக்கூடமாக இருக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில், தாங்கள் செய்த குற்றங்களையே வெளிவருகிறபோது மீண்டும் செய்யாமல் இருக்கிற அளவுக்கு ஒவ்வொருவரையும் சீர்திருத்தக்கூடிய ஒரு இடமாக சிறை இருக்கவேண்டுமென்று அறிவாளிகள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் இன்றைக்கு அது விஷயமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமா?

"வேலூர் மத்திய சிறையில் நான் இரண்டு வருஷங்கள் இருந்திருக்கிறேன். மதுவிலக்குக் கைதிகள் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வருவார்கள். அவர்களுக்கு உடைசூட கொடுத்துப் பராமரிப்பது கிடையாது. கோமணத்தைக் கட்டிக் கொண்டு நூற்றுக்கணக்கான கைதிகள் பழனியாண்டவர்களைப் போல் காட்சிளிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதக் கணக்கில் உடை கொடுப்பது கிடையாது. இந்த நிலைமையிலே சிறைச்சாலையில் மனிதர்களாகவே அவர்கள் நடத்தப்படுவது கிடையாது. சப்-ஜெயிலிலுள்ள ஒரு அறையில் 4 பேர்கள் தான் இருக்கலாமென்றால், அதில் 15 பேர்களை அடைத்திருப்பார்கள். கைதிகள் மல ஜலம் கழிப்பதற்கு ஒரே ஒரு சட்டி தான் கொடுத்திருப்பார்கள். ஒரே சட்டியில் மல ஜலம் கழிப்பதாகிய இரண்டு வேலையையும் எப்படிச் செய்ய முடியும்? இந்த அநாகரீக காரியமானது ரொம்ப யோசித்துப் பாரக்கவேண்டிய விஷயம். சட்டியாவது ஒரு ஆளுக்கு இரண்டு இருக்கவேண்டாமா? 10, 12 பேர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் எல்லோரும் சேர்ந்து மல ஜலம் கழிப்பதென்றால் அந்த அறையானது எப்படியிருக்கும் என்று சிந்திக்கக்கூட முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. சுகாதாரத்தைப் பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகின்றோம். ஆனால், சிறைச் சாலையில் கைதிகள் படக்கூடிய அநாகரீகமான கஷ்டங்களை யாரும் கவனிப்பதில்லை. கைதிகளாக இருப்பவர்களும் மனிதர்கள் தானே? அநாகரீகமான நாட்டில் இப்படி சிறைகள் இருக்கலாமா? நாகரீகமான நாட்டில் கைதிகள் ஓரளவுக்கு மனிதர்களாகப் பாலிக்கப்பட்டு நடத்தப்படவேண்டாமா? அதுவும் சப்-ஜெயில்களில் மாதக் கணக்கில் விசாரணைக் கைதிகள் இருப்பார்கள். ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம். வரை விசா

[Sri K. T. Raju]

[18th March 1954]

ரீணக் கைதிகளாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களும், சிறைச்சாலையில் அவ திப்படவேண்டும். ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் விசாரணைக் கைதிகளாகவே வைக்கப்படும் அவர்கள் பேரில் குற்றம் இல்லை என்று விடுதலை செய்யப் படுபவர்களும் இருப்பார்கள். சப்-ஜெயிலில் 10 மாதம், அல்லது இரண்டு வருஷங்கள் கூட வைக்கப்பட்டிருப்பார்கள். நாகரீகமான நாட்டில் சப்-ஜெயிலில் மனிதர்களை விசாரணைக் கைதிகளாக வைத்திருப்பது சரியல்ல. கைதிகளுக்கு குறைந்தபட்ச வசதிகூட செய்துகொடுப்பது கிடையாது. சிறைச்சாலைச் சீர்திருத்தக் கமிட்டியும் அதனுடைய ரிபோர்ட்டில் இதை வற்புறுத்தியிருக்கிறது.

“ இந்த மாதிரியான நிலையில் சப்-ஜெயிலில் நூற்றுக்கணக்கான விசாரணைக் கைதிகளை ஆடு மாடுகளை அடைப்பதுபோல் 24 மணி நேரமும் பூட்டி வைக்கிறார்கள். 24 மணி நேரமும் கைதிகள் எப்படி ஒரு அறையில் 10, 12 பேர்கள் இருக்க முடியும்? மத்திய சிறையில் மாலை 5½ அல்லது 6½ மணிக்குப் பூட்டினிருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் வெயில் அதிகம். நாங்களெல்லாம் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறோம். இரவில்கூட அறையில் இருக்கமுடியாது. புழுக்கம் அப்படியிருக்கும். இரவும் பகலும் ஒரே அறையில் விசாரணைக் கைதிகள்கூட இருக்க வேண்டுமென்றால், அது எவ்வளவு அநாகரீகமான காரியம் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள் கைதிகளைக் கொடுமைப்படுத்தினார்கள். நாமனைவரும் அதனைக் கண்டித்திருக்கிறோம். சகலரும் பெரிய கிளர்ச்சியைச் செய்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்றைக்கு ஜெயிலிலிருக்கும்போது பல போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். நானும் காங்கிரஸ் கைதியாக இருந்து சிறை சென்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். ‘நாங்கள் மந்திரிகளாக வந்தால், இப்படியெல்லாம் சிறைச்சாலைகளை வைத்திருப்போமா? வார்டர்களை இப்படியா வைத்திருப்போம்?’ என்றெல்லாம் ஜெயிலில் இருந்த காலங்களில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுதிலிருந்து ஜனம் தன்னை அடைந்த கைதி ஒருவர் ‘நீங்கள் கைதிகளாக இருந்தபோது என்னென்னவோ சொன்னீர்களே, நாங்கள் சிறையில் இன்னும் அன்றிருந்த நிலைவிடத்தானே இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்’ என்று எழுதியிருக்கிறார். நாம் ஒரு காலத்தில் கைதியாக இருந்தோம்; வேலூர் சிறையிலும், பெல்லாரி சிறையிலும், அலிபுரத்திலும் சிறையில் இருந்தோம். அங்குள்ள நிலைமையை அனுபவித்திருக்கிறோம்; இன்றைக்கு நாம் அதிகாரத்தில் இருக்கிறபோது, நாம் மற்ற நாகரீகமான நாட்டில் செய்திருக்கிற அளவுக்கு செய்யாவிட்டாலும் இந்தச் சர்க்காரால் ஏற்படுத்திய கமிட்டியினுடைய சிபார்சை நாம் குறைந்த பட்சம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டாமா? அதில் என்ன பணம் செலவழிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்று தெரியவில்லை. மேலும், சிறைச் சாலைக் கைதிகளாக இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பத்திரிகைகள் சர்க்கார் சட்டவிரோதம் என்று சொல்லப்படுகிறவைகளைத் தவிர மற்ற எல்லா பத்திரிகைகளையும் கொடுக்கலாமல்லவா? சாதாரணமாக ‘தினமணி’ கொடுக்கப்படுகிறது. அதுகூட கருப்படித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தச் சர்க்காரை ஆதரிக்கக்கூடிய தினமணி, சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைகள் கூட அரசியல் விஷயங்களெல்லாம் கருப்படித்து அனுப்பப்படுகின்றன. கைதிகளுக்கு அரசியல் விஷயமே தெரியக்கூடாது என்பதற்காக இப்படிச் செய்யப்படுகிறது என்று நினைக்கின்றேன். இந்த மாதிரி அந்த உரிமை கூட இல்லை. பொழுது போவதற்கு நல்ல புத்தகங்களாவது கொடுக்கப்படுகின்றனவா என்றால் கிடையாது. மகா பாரதம், ராமாயணம், அல்லி அரசாணிக் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை போன்றவைகள்தான் கொடுக்கப்படுகின்றதெயொழிய, தடை செய்யப்படாத எவ்வளவோ புத்தகங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளை கைதிகளுக்குப் படிப்பதற்கு கொடுத்தால் பொழுது போவதற்கு முடியும். படிப்பதற்கு எவ்வளவோ புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. சமூக, பொருளாதார, விஞ்ஞானம், கலை சம்பந்தமான புத்தகங்களை சிறைச்சாலையில் வழங்குவது தவறு அல்ல. இவைகளையெல்லாம் படித்துத் தெரிந்துக்கொண்டு, அவர்கள் சிறையை விட்டு வெளியே வருகிறபோது, நல்ல மனிதர்களாக வரவேண்டும். மீண்டும் குற்றம் செய்வது தவறு என்று அவர்கள்

18th March 1954]

[Sri K. T. Raju]

நினைக்கும்படியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். அந்த அளவுக்கு நாம் ஏதாவது அவர்களுக்கு செய்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால், கிடையாது.

“ அரசியல் சம்பந்தமாக இன்றைக்கு இருக்கிற சர்க்காரின் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட கருத்துள்ளவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்குப் பிடிக்காத கட்சிகள் பல இருக்கலாம். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்படுகிற நேரத்தில் அவர்களைப் பழிவாங்குகிற முறையிலே இன்றைக்கு சிறைச்சாலை நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

“ தூத்துக்குடி சம்பவத்தில் கைதியா முக்கிய தோழர்களில் ஒருவருடைய தாயார் வியாதியால் கிடப்பதைப் பார்த்துவிட்டு வருவதற்கு அந்த விசாரணைக் கைதிக்கு, அரசியலில் மாறுபட்ட கருத்துள்ள அவருக்கு—சாதாரண உரிமை கூட கொடுப்பதற்கு ஏன் பாரபட்சம் காட்டவேண்டும் ?

“ அந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் எந்த அமைப்பில் சிறையை வைத்திருந்தார்களோ அதே முறையில்தான் நாம் இன்றும் சிறைகளின் நிலைமையை வைத்திருக்கிறோம். மாற்றுவதற்கு நாம் எந்த முயற்சியும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறபோது, 1950-ம் வருஷத்திலே சிறைச் சீர்திருத்தக் கமிட்டி என்று சர்க்கார் ஏற்படுத்திய கமிட்டி இருக்கிறதே அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்? அந்தச் சிபார்சுகள் மிகவும் முற்போக்கானவை என்று நாங்கள் கருதவில்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய சிபார்சுகளையாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால், எத்தனையோ பிரயோஜனமாக இருக்கும். சிறைச்சாலை என்பது பயங்கரமான நிலைமையிலே இல்லாமல், கைதிகள் தண்டனை முடிந்து மீண்டும் வெளியே வரும் போது சீர்திருத்தப்பட்ட மனிதர்களாக, குற்றம் செய்யக்கூடாதவர்களாக, குற்றம் செய்வது தப்பு என்று கருதக்கூடிய மனிதர்களாக மாற்றமடைந்து திரும்பி வரக்கூடிய சீர்திருத்தச் சாலையாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்றேன். அப்படிக்கல்லாமல், சிறைச்சாலையைவிட்டு வெளியே வருகிறவர்கள், மேலும் மேலும் குற்றம் அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய முறையிலே சிறைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, சமூகத்தில் நல்ல மனிதர்களாக வாழ்வதற்கு ஏற்ற முறையில் சிறைச்சாலைகள் இல்லை.

“ குனிக்க வசதி இல்லை, நல்ல காற்று, குடிதண்ணீர் வசதி, உணவு இவைகளெல்லாமே கைதிகளுக்கு மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். மல ஜலம் கழிப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். 24 மணி நேரமும் ஆடுமாடுகளை அடைப்பது போல் அடைத்து வைப்பது அநாகரீகமான காரியம். எந்த ஒரு நாகரீக நாட்டிலும் இந்த ஒரு முறையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று சிறை விசாரணைக் கமிட்டியே ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. இன்று வரை அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்டை அமல் நடத்தாமல் இருப்பது மிகவும் தவறு.

“ சிறையில் கைதிகளைப் பேட்டி காணுவதற்கு ஒரு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரே சமயத்தில் 50 பேர்களுக்கு மேல் விட்டுவிடுவதனால், காக்காய் கூட்டம் மாதிரி சூழ்ந்துகொண்டு, மாமன், மச்சான், உற்றார், உறவினர் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து ஒரே சமயத்தில் விடப்படுகிறார்கள். அந்தக் கைதி என்ன பேசமுடியும்? அவன் ஒன்றும் பேச முடியாது. வெளியில் இருப்பவர்கள் கைதியைச் சரியாகப் பார்க்கக்கூட முடியாது. இடையே வலே அடித்திருக்கிறது. ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக்கொண்டால், கடித்தாதின்று விடுவார்கள்? அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டாமா? இதில் என்ன பணச் செலவு ஏற்பட்டு விடும்? இந்த அரசாங்கத்திற்கும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது, கைதிகளைப் பொறுத்தவரையில்? இரண்டு சர்க்கார்களுக்கும்முள்ள வித்தியாசத்தை அவர்கள் எப்படித் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். அநாகரீகம் என்று தெரிந்தும் இந்த முறை நீடித்துக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்பதைச் சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

[Sri K. T. Raju]

[18th March 1954]

“அரசியல் கைதிகளைப் பழி வாங்குகிற முறையிலே நடத்தக்கூடாது. அரசாங்கத்திலும் இருக்கலாம். மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் இருக்கலாம். இன்றையதினம் அவர்கள் ஜனங்களுடைய உரிமைக்காக போராடுகிற நேரத்திலே கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தில் பழி வாங்குகிற முறையில் அரசாங்கம் நடத்துவது முறையல்ல. சிறைகளிலே, லைப்ரரி வசதியும், ஆஸ்பத்திரி வசதியும் கைதிகளுக்குக் கிடையாது என்று கமிட்டியே சொல்லியிருக்கிறது. மருந்து வசதி கூட கைதிகளுக்குக் கிடையாது. சரியான ரேஷன் கிடையாது. வார்டர்களுக்கு சரியான சம்பளம் இல்லை. வார்டர்கள் 20 மணி நேரம் வேலை பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் இவைகளையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து, குறைந்த பட்சம், சிறை சீர்திருத்தக் கமிட்டியின் சிபார்சுகளையாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவர கனம் மந்திரிகள் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிக்கிறேன்.”

3-40
P.M.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I warmly endorse all that my predecessor has said because I feel that the treatment that is being meted out to those persons who are presumed under the law to be innocent and are clapped in the sub-jails of our country is revolting to the conscience of mankind, barbarous and savage. As my Friend already pointed out, these people are under the law presumed to be absolutely innocent and we know that till convicted, a man has got that presumption in his favour. Oftentimes it happens that many of these under-trials are ultimately acquitted of all the offences with which they are charged. In such a case, it is but proper that any civilized Government should deal with them as human beings and not as a sub-human species. But what is that we find in our sub-jails to-day? Presumably innocent persons are taken into custody and clapped in sub-jails and are kept there all the twenty-four hours of the day. It passes one's comprehension as to why many of these people do not go mad because this kind of maddening imprisonment all the twenty-four hours is intolerable. I suppose even cattle have got to be taken out every day for a few hours. These people are denied any recreation or out-door life. What is most intolerable is that there are certain regulated hours during which a police constable or guard will take them out of the sub-jail for answering calls of nature. If any of those unfortunate men is unable to answer the calls of nature on account of constipation or other cause at the time when the constable or guard takes him out, he has to come back to the cell and get constipated or ease nature in the cell. I do not know what follows. I can only conjecture and say that what follows is abominable.

“Then I come to the question of food. It is presumed that these innocent men are adopts at cooking and they are asked to cook their own food. What is provided is some rice, vegetables and ragi and they have got to make their own cooking arrangements. At the same time, no decent food is allowed to be taken from outside; no coffee is allowed. One wonders how one is expected to eat under such circumstances. Simply these raw materials are allowed and they must somehow or other manage to eat.

“As regards bedding, provision of a pillow is the most elementary need in this country. When I was a sub-jail visitor long long ago, I used to write that a pillow must be allowed because it was

18th March 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

an elementary convenience. But the then Tahsildar used to tell me: 'What is the use of wasting paper like this? You are going on writing. If you want to know the real position, all these things end up in the waste paper basket.' I am shocked to know that no pillow is allowed. What is allowed is only a mattress. A bug-saturated half-a-century old quilt has got to be taken. No decent clothing is allowed. These conditions are revolting to human conscience. In spite of our country being a free country and our state having the Government that we are now having and in spite of the elaborate recommendations of the Jail Reforms Committee, we are keeping in abominable conditions persons who smite our conscience every hour and every day. I, therefore, appeal to the Law Minister—I am sure he calls himself very responsible even in the appointment of Public Prosecutors—that in a much simpler matter where no outside influence can possibly come in, to awaken his conscience and do something to ameliorate the condition of these presumably innocent persons and see that they are not handled as a sub-human species of human beings.

"I wish to urge another point in conclusion. I say that the basis of jail administration should change. It must be reformatory and not punitive. The treatment of prisoners in jails should be such as to keep alive their human impulses and social contacts so much so when they come out of jails, they can become ordinary citizens of this country. What for are persons put in jails? The most common offence for which they are put in jail is the contravention of the Prohibition Act. For the possession of a bottle of arrack, a person is sentenced to rigorous imprisonment for four months or six months. In the Cannanore Central Jail, the proportion of offenders against the Prohibition Act is more than the proportion of offenders charged for other offences. They are normally decent persons. For satisfying their weakness for drink, rich people are given permits but poor people have to serve a term of imprisonment for four or six months! They are treated as worse than human beings and this only makes them hardened criminals. When they come out of the jail they become still more hardened criminals and learn some more tricks for the manufacture of illicit drinks. I, therefore, appeal for a re-orientation of the basis of the jail administration so as to make it reformatory and not punitive. As I have already said, prisoners should be treated not as cattle but as human beings.

"With these remarks I commend the cut motion for the acceptance of the House."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR — "கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த ஜெயில் மான்யத்தின் மீது நண்பர் K. T. ராஜு அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் ஜெயில்களில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு காலத்தில் சிறையிலே இருந்தவர்கள் தான் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நான் சொல்லுகின்ற அத்தனையும் உண்மையென்றும் அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவது அவசியம் என்பதும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த காலத்தில் வெள்ளையர்களை குறைகூறத் தெரிந்தது, அவன் செய்த ஒவ்வொரு காரியத்தையும் குற்றம் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் இன்று இவர்கள் செய்ய

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [18th March 1954]

வேண்டியதை யெல்லாம் காற்றில் பறக்க விட்டு அந்த வெள்ளையர்கள் இரைத்த அதே குற்றங்களைப் புரிந்துவருகிறார்கள். இன்று காங்கிரஸ் கொள்கை ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்த பிறகு வெள்ளையர் இவர்களுக்குத் தீங்கு இழைத்ததையெல்லாம் திருப்பி எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடத்தில் அந்த பாடத்தையே படிக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி அரசியல் கைதிகளை சிறையிலே சரியானபடி நடத்தாமல் ஏதோ ஆடுமாடுகளைப் போல் நடத்துகிறார்கள். நண்பர் K. T. ராஜு அவர்கள் அனுபவ வாயிலாக அறிந்ததை உங்களுக்குச் சற்று முன் எடுத்துச் சொன்னார். தூத்துக்குடி சப்-ஜெயிலிலே எந்த அளவுக்கு கழகத் தோழர்களும் மற்றவர்களும் வேதனையுற நேர்ந்தது, எந்த நிலையில் அவர்களை இந்த அரசாங்கம் நடத்துகிறது. கடந்த புதிய கல்வித் திட்ட போராட்டத்திலும், ரயில் நிறுத்தக் கிளர்ச்சியிலும் கல்லக்குடி போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டு சிறையிலே தள்ளப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களையும் தோழர்களையும் நான் பொறுப்பாளர் என்ற முறையில் சென்னையிலிருந்து தூத்துக்குடி வரையுள்ள எல்லா சிறைச்சாலைகளையும் பார்த்து விட்டு அங்கு கண்ணுற்றதை யெல்லாம் கனம் நீதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். அக்குறைகளுக்கு செவியாய்த்து அமைச்சர் பரிகாரம் அளித்ததற்காக எங்கள் மனமுயர்ந்த நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். முதலாவதாக கலைஞர் கருணாநிதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சிறந்த தலைவர் சிறையிலே 'சி' வகுப்பிலே போடப்பட்டிருந்தார். அவர் ரூபாய் ஆயிரத்துக்குமேல் வருமானவரி கட்டுகிறார். அதற்கு மலமாக பொது மக்களிடையே செல்வாக்குப் படைத்த சீர்திருத்தச் செம்மலாக விளங்குவவரை இவ்விதமாக கண்ணியமற்ற முறையிலே கீழ் வகுப்பிலே தள்ளப்பட்டிருப்பதை, நானும் இன்னும் 31 சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் கையமெடுத்திட்ட கடிதத்தை கனம் அமைச்சரவர்களிடம் கொடுத்தேன். உடனே அதற்கான நடவடிக்கையெடுத்து தோழர் கருணாநிதிக்கு 'பி' கிளாஸ் கொடுத்தற்காக நான் அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இரண்டாவதாக சிறையிலே தள்ளப்பட்ட காஞ்சிபுரம், செங்கற்பட்டு தி.மு.க. அரசியல் கைதிகளுக்கு கனி உணவு அளிக்கப்படுகிறது. 'இந்த ரேஷன் ரத்தான காலத்தில்கூட கல்லும் மண்ணும் கலந்த கனி எற்காக இவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இவர்கள் அதைத் தின்ற பழக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவே, ஆதலால் அரிசி உணவை இவர்களுக்கு அளிக்கக்கூடாதா?' என்று கனம் மந்திரியாரைக் கேட்டேன். உடனே அவரும் அரிசி உணவு அளிக்கும்படி உத்தரவு போட்டார். இதற்கும் நன்றி.

“ஒழுங்காகவும் கண்ணியத்தோடும் நடந்து கொள்ளும் அரசியல் கைதிகளை இன்னும் சரியாக நடத்தப்படவில்லை. எதிர்க்கட்சிகளாகிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, திராவிடக் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் சிறையிலே நல்ல முறையில் நடத்தப்படவில்லை. நாளைக்கு ஒரு காலத்தில் இவர்களும் நாபாள வரலாம். வரப்போகிறார்கள் என்பதையும் ஆட்சியாளர்களாகிய காங்கிரஸ் காரர்கள் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு 'எங்களுக்குக் கிடைக்கும் கதிதான் நாளைக்கு உங்களுக்கும்' கிடைக்கும் என்று இவர்கள் சொல்லவேண்டுமா? அப்படிக்காலம் வந்தால் இவர்கள் பட்டுதானே ஆகவேண்டும். 'யானை கொழுத்தால் வாழைத்தண்டு, மனிதன் கொழுத்தால் கீரைத்தண்டு' என்பதற்கிணங்க இந்த அரசாங்கம் அரசியல் கைதிகளின் பலத்தை ஒடுக்க கீரைத்தண்டை அடிக்கடி சிறைக்கைதிகளுக்கு போடுகிறார்கள். வேறு நல்ல உணவு கிடையாதா? மேலும் அவர்களுக்கு இரும்பு சட்டியில் குழம்பு காய்ச்சப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு வேளை 'அயர்ன் டானிக்' கொடுக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு இரும்பு நற்று மடிக்கும் இந்தப் பாத்திரங்களை உபயோகப்படுத்தாமல் பித்தனைப் பாத்திரங்களை ஏன் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது? இதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உணவு நெருக்கடி காலமாயிருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உணவு குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது கொடுக்கும் உணவுகூட போதாமல் இருக்கிறது. இன்னும் ஏன் கனி உணவைக் கொடுக்கவேண்டும்? இந்த மாதிரியாகவா அரசியல் கைதிகளை நடத்துவது? நண்பர் K. T. ராஜு அவர்கள் 'அரசியல் கைதிகள் படுப்பு

18th March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

தற்குக் கூட இடமின்மையால் மிகவும் வருந்துகிறார்கள், மூட்டைப்பூச்சியால் அவர்கள் பும்பாடு சொல்லமுடியாது என்று குறிப்பிட்டார். அந்தக் கைதிகளுக்குப் படுப்பதற்கு கிழிந்த சாக்குகளும், அழுக்குப்படிந்த கோணிகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஐந்து பேர்கள் இருக்கும் இடத்தில் 10 பேர்களாக அடைக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே மூத்திரக் குட்டையின் நாற்றம் மூக்கைத்துளைக்கும் ஒரு பக்கம். அவர்கள் வெளிக்குப்போவதற்கு ஒரு மறைவான இடம் கிடையாததால் எல்லோரும் திறந்த வெளியில் போகும் கண்ணுடிக் காட்சி இன்னொரு பக்கம். ஏற்கனவே சிறையில் அஜீரணம் ஏற்படுவதோடு வெளிக்குப் போவதற்கு அஞ்சி மேலும் மலச்சிக்கலும் மற்ற நோய்களுக்கும் உள்ளாகிறார்கள். பொதுவாக அந்த இடம் அவ்வளவு மோசமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் செய்யும் சுகாதாரப் பணிக்கு உதாரணமாக இருக்கிறது.

“அரியலூரில் சப்-ஜெயிலில் கலைஞர் கருணாநிதி படுத்துக்கொள்ள இடம் கூட இல்லாமல் கம்பியைப் பிடித்துக்கொண்டு தூங்கவேண்டிய நிலையில் இருந்தார். சிலர் உட்கார்ந்துகொண்டே தூங்குகிறார்கள். இப்படி இடமில்லாமல் கைதிகள் மிகவும் சிறையிலே கஷ்டப்படுகிறார்கள். மனிதனை உயிரோடு கொல்லுவதற்கு சப்-ஜெயில்கள் இருக்கின்றனவோ என்னவோ தெரியவில்லை. நமது மதிப்புக்குரிய தோழர் K. T. ராஜா அவர்கள் சட்டசபையில் அங்கத்தினராய் இருந்துங்கூட சிறையில் சிலரை பார்க்கப்போவதற்குக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். அவர்கள் ஒரு நண்பரை சிறையிலே சந்திக்கச் சென்றபோது அங்கிருக்கும் அதிகாரி ஒருவர் ‘இப்பொழுது பார்க்கவேண்டியவர்கள் பார்த்தாகிவிட்டது, அடுத்த வாரம் வாருங்கள்’ என்று இவ்வாறாக சாக்குபோக்கு சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த விதமாக சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட இந்தச் சிறிய சலுகைகள் அளிக்கப்படுவதில்லை. இதை கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டுவருகிறேன்.

“இன்னும் சிறையிலே அரசியல் கைதிகளுக்கு பத்திரிகைகள் கொடுப்பதில்லை. பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சி பத்திரிகைகளாகிய ‘தினத்தந்தியோ’, ‘விடுதலையையோ’, ‘நம்நாடோ’, அவர்களுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. எதற்காக இந்த பத்திரிகைகளெல்லாம் கொடுக்கப்படுவதில்லை? இவைகளெல்லாம் கொடுத்தால் ஜெயில் இடிந்தா போய் விடும்? அல்லது இந்த ஆட்சிதான் அழிந்துவிடும்? அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பத்திரிகைகளெல்லாம் ‘சுதேசமித்திரன்’, ‘தினமணி’, இவைகளெல்லாம் சர்வகாலமும் அரசாங்கத்திற்குத் துதிபாடிக்கொண்டிருப்பதினால், இந்தப் பத்திரிகைகளை வரவழைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. முன்பு நம்மது சிறையில் அடைத்தவர்களே இப்போது நமக்கு ‘செல்யூட்’ போடுகிறார்கள் என்று காங்கிரஸ் மந்திரிகள் சந்தோஷப்படலாம். அன்று நமது காங்கிரஸ் தோழர்கள் சிறையிலே அவதூறுற்றபோது ‘மோர்கூட கொடுப்பதில்லை’ என்றார்களே, இதைச் சற்றேனும் இன்று சிந்தித்தார்களா? சிறையிலே வாரும் அரசியல் கைதிகளை பார்ப்பதற்கு பெற்ற தாய்க்கூட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அரசியல் கைதிகள் தான் பெற்ற குழந்தைகளுடன் சற்றுநேரம் கொஞ்சவோ, மனைவியுடன் பேசவோ அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. எதற்காக இவர்களைக்கண்டு அரசாங்கம் இப்படி பயப்படுகிறது? ஒருவேளை ரகசியம் ஏதாவது பேசுவார்களோ என்ற பயம் போலும். திரு K. T. ராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டுப்போல் தூத்துக்குடி வழக்கில் ஈடுபட்ட K. V. K. சாமியின் தாயார் மரணப்படுக்கையில் இருந்தார்கள். அவர்களைக் கடைசித் தடவையாக பார்ப்பதற்கு ‘பெரோல்’ கேட்டதற்கு உத்திரவு அளிக்கப்படாமல் மறுக்கப்பட்டது. அவர்கள் இறந்த பிறகும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் கருமாதியை முடித்து வருவதற்கு மாத்திரம் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. பெற்ற தாய்க்கு செய்யவேண்டிய ஈமக்கடன்னை செய்துவிட்டு, கொடுக்கவேண்டிய காய்கறி, அரிசி பருப்பு எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு வரட்டும் என்று எதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால் நம் தோழர் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவராகையால் இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட காரியத்தை செய்யவில்லை. இதனால் அவர்கள் ஏமாற்றமடைந்தார்கள்.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [18th March 1954]

“இந்தவிதமாக எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகளை வெறுக்கத் தக்க மிக மோசமான முறையில் நடத்துகிறார்கள். மேலும் தூத்துக்குடி, திருச்சி அரசியல் கைதிகளை கோர்ட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லும்போது விலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். இந்த அவமரியாதையான முறையை அனுஷ்டிப்பதற்குக் காரணம் இந்தக் கைதிகள் எங்கேயாவது ஓடிவிடுவார்களோ என்பதற்காகவா? ஒரு லட்சியத்திற்காக பாடுபடும் இந்த இளைஞர்களை இவ்வாறு நடத்துவது நீதியா, நேர்மையா, நல்லாட்சிக்கு அழகா என்று கேட்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர் பாலதண்டாயுதத்தை சிறையிலே அடித்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டோம். இவர்கள் என்ன திருட்டுத்தனம் செய்தவர்களா, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறியவர்களா, ஏன் இவர்களை அநியாயமாகவும், அவமரியாதையாகவும் நடத்தவேண்டும் என்றும், அடித்துக் கொல்லவேண்டும் என்றும் கேட்கிறேன். அன்று வெள்ளையர்களிடம் கற்றுக்கொண்ட பாடத்தை இன்று நமக்குத் திருப்பிப் படிக்கிறார்கள். அவர்களைப்போலவே கனம் மந்திரிமார்களும் ‘Tea’ பார்ட்டிக்குச் சென்றவண்ணமாகவும், ‘Dance’ பார்ட்டிக்குச் சென்றவண்ணமாகவும் இருக்கிறார்களே ஒழிய சிறையில் வதைபடுகிறவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சிந்திப்பதுகூட கிடையாது. ஏன் இவர்கள் வாரத்திற்கு ஒருமுறையாவது சிறைக்கைதிகளைப் பார்வையிடக்கூடாது? சிறையிலிருக்கும் அரசியல் அல்லாத மற்ற கைதிகளுக்கு நல்ல தொழில்களிலோ விவசாயத்திலோ பயிற்சியளிக்கப்பட்டு அவர்கள் வெளியில் வரும்பொழுது ஒரு தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் சிறைச்சாலை சீர்திருத்தப் படவேண்டும். நான் முன்பே சொன்னேன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ‘தினணி’, ‘சுதேசமித்திரன்’ கூட சரியாகக் கொடுப்பதில்லை, தாழ்வுசப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது என்று.

“ஜெயிலில் இடநெருக்கடி அதிகமாக இருப்பதால் ஒரு தற்காலிக ஷெட் பாகிலும் கைதிகளுக்குப் போட்டுத்தரவேண்டும். ஒரே அறையிலே குறுக்கும் நெடுக்குமாகவும், உட்கார்ந்துகொண்டும், தூங்குகிற பழக்கம் மாறவேண்டும். மரியாதையற்ற முறையிலே அரசியல் கைதிகளை ஆட்சியாளர் அழைத்துச் செல்வது அமிகல்ல. இந்த முறையைக் கைவிடவேண்டும். இன்னும் இந்த இடத்தில் உணவுப்பிரச்சனை தீராப்பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அங்கே கொடுக்கும் கேழ்வரகு அடையில் கற்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைக் கொடுக்கலாமா என்று பார்க்கவேண்டும். பொதுவாக சிறைச்சாலையை சீர்திருத்தச்சாலையாக மாற்றவேண்டுமென்றே எதிர்க் கட்சிக்காரர்களைப் பழிவாங்கும் இடமாக மாற்றக்கூடாது என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் ஜெயில் மந்திரி மிகவும் நல்லவர். கனம் நிதி மந்திரியைப்போல கோபம் அடையக்கூடியவர் அல்ல. மிகவும் பொறுமை சாலி, நிதி மந்திரி அவர்கள் கோபத்துடன் பதில் சொல்லுவார். ஆனால் ஜெயில் மந்திரி கோபப்படுவார் அல்ல—இதோ நிதி மந்திரியும் நான் சொல்லுவதற்குச் சிரிக்கிறார்கள். இவர்கள் மேற்சொன்னவைகளை சிந்தித்துப் பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தோழர் K. T. ராஜு அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.”

4 p.m.

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to mention only a few things which have not been mentioned by my hon. Friends. Sir, it has become more or less the order of the day to pass an enactment containing penal provisions even in purely civil matters. We have got the Indian Penal Code, which is a major penal enactment. But, apart from that, we have got a number of special Acts, and people are brought under the mischief of those Acts. There are offences which involve moral turpitude and offences which do not involve moral turpitude. There are certain Acts like the District Municipalities Act, Sales Tax Act, etc. They are intended for the collection of revenue. But

18th March 1954] [Sri S. Deivasigamany]

persons who are convicted for offences under these Acts, are also treated like any other ordinary offender and they are sentenced to a term of imprisonment along with the offenders who have committed criminal offences under the Indian Penal Code. I wish to submit, Sir, that a sort of differentiation should be made between persons, who commit purely criminal offences and the persons who are found guilty of offence under special Acts, such as the Sales Tax Act, the City Municipality Act and the Public Health Act. Under the Sales Tax Act, if a person does not pay the sales tax, he is sentenced to a term of imprisonment, if he is unable to pay the fine amount. That person must not be kept along with the ordinary criminals. He must be given a separate place. There is a provision with regard to the debtors. These debtors who are liable to pay their debt, are sent to what are called 'civil jails.' In Madras, the civil jail is situated in the Madras Penitentiary. Persons who are confined to the civil jails are kept in a different place. The treatment meted out to them is entirely different. I would request the Hon. the Minister for Law to pass an enactment whereby persons who commit offences under these special Acts are sent to the civil jail or some other institution resembling the civil jail. In such a place, the treatment will certainly be different from the treatment that is meted out to the ordinary criminals.

"Sir, the next thing that I wish to point out is this. There are persons who commit offences over and over again. They are called habitual offenders. There is a provision in the Indian Penal Code under section 75, to give a person who commits an offence again, an enhanced imprisonment. If a person commits an offence for the first time, the man is excused either under section 562 of the Criminal Procedure Code or the Madras Probation of Offenders' Act is applied to him. But, if, on the other hand, he again commits offence, he becomes a confirmed criminal and the courts are obliged to give him enhanced punishment. In certain cases, people are forced to commit offences for the sake of their livelihood. Persons who are not able to earn anything are forced under certain circumstances to commit offences. Such persons, if they commit a trivial offence, should not be sentenced to higher imprisonment than what would, in ordinary circumstances, be levied on them. In such cases, the present law, that is now in force, should also be changed. Sir, in this connexion, I would like to mention that the Probation Officers appointed by the Government have been doing very good and useful work. They have been going about enquiring the history of the people and have been advising the prisoners, especially the delinquent children that they should not commit such offences. They have been visiting jails and have also been seeing to the welfare of the prisoners. Their work has got to be commended. I would like the Government to appoint more Probation Officers and also give them more encouragement for doing such useful work in this direction. What is very important in the matter of jails is the aftercare of the prisoners. It is not enough if a man is sent to jail for the purpose of correcting him. It is given as a punishment as well as a sort of corrective method. When a person comes

[Sri S. Deivasigamany] [18th March 1954]

out of the jail, he must be provided with a suitable job or the means to earn his livelihood. Is there an institution in the State run by the Government for the purpose of these discharged prisoners? I submit, Sir, there is no such institution. There is only one institution which is doing this work and that institution is called 'the Discharged Prisoners Aid Society'. It is run by more or less a number of trustees. It is not run by Government. I would request the Government to take up such institutions for the benefit of the discharged prisoners, run them not only in Madras, but also throughout the State with efficient and able officers, so that they may come into closer contact with the prisoners and give them such help as may be necessary to set them up on some business. Then alone, these prisoners will be able to lead their lives as honest citizens. There are, Sir, what are called 'long-term prisoners'. In the olden days, we used to have what is called 'transportation for life'. The system of transportation for life to the Andaman Islands, has now been given up. Now, Sir, there is a proposal for colonising the Andaman Islands. I would submit that in cases where there are long-term prisoners who have been convicted for a period of more than seven years may be sent to these colonies and they may be made to rehabilitate themselves in these colonies. There is no harm in sending these prisoners to the colonies so that they may have a new lease of life, form new associations and also set up their own families. We may remember that Australia was once a prisoners' colony, so also Virginia, Georgia and other places. Now, Sir, we find that they are occupying a very proud place in the world. It will not be demeaning if persons, who, by circumstance, commit offences and are convicted for long-term imprisonment, are sent up to such colonies. They will be having a new lease of life when they return and they will also become respectable citizens and their children will be occupying very good places at least in their colonies. I thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak on this subject."

4-07
p.m

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் சமர்ப்பித்துள்ள இந்தசிறை சம்பந்தப்பட்ட மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். கடந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலே சிறையினுடைய நிலை என்ன, அதன் பின்னர் நமது தேசிய சர்க்காரின் ஜனநாயக ஆட்சி காலத்திலே சிறையினுடைய நிலை என்ன, என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். கடந்த ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்திலே இந்த சிறைகள் குற்றவாளிகளை தண்டிக்கும் சிறைகளாக இருந்தன. சிறைகளிலே குற்றவாளிகள் தண்டனைக்குப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, உதைக்கப்பட்டு, இம்சிக்கப்பட்டு மேன்மேலும் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் அதன் பின்னர் தேசிய சர்க்கார் காலத்திலே சிறைகள் வேறு விதமாக இருக்கின்றன. குற்றவாளிகள் சிறைகளிலிருந்து வெளி வரும்பொழுது, தாங்கள் இருந்தது சிறைகளில்ல என்று கருதி நல்ல துறையிலே நல்ல குணமுள்ளவர்களாகி வருகிறார்கள். இன்று சிறைச்சாலை சீர்திருத்தச்சாலை யாக விளங்குகிறது. பிரிட்டிஷ் காலத்தில் சிறையிலிருந்து வெளிவந்த கைதிகளுக்கும், இன்று சிறையிலிருந்து வெளிவரும் கைதிகளுக்கும் விசேஷ வித்தியாசம் இருக்கிறது.

"சிறையைப்பற்றி எனக்கு ஒரு விசேஷ அனுபவம் உண்டு. நானும் ஒருமுறை அரசியல் காரணத்துக்காக சிறை சென்றிருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிலே சமார் 6 லட்சம் பிரமலைக் கள்ளர்கள் 1911 முதல் 1945 வரை கடந்த சமார் 40 வருஷங்களாக குற்ற பரம்பரை சட்டத்தினால் கர்ண

18th March 1954] [Sri S. Thinakaranasami Thevar]

கொடுமான கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள். அவர்கள் பட்ட அவஸ்தை சொல்லி முடியாது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் கிராம எல்லையையே தாண்டக் கூடாது. சாதாரணமாக ஒரு நன்மை, தீமைகளுக்காகக் கூட வெளியூருக்குப் போகவேண்டுமானால் ராதாரி சீட்டு வாங்கிக்கொண்டுதான் போகவேண்டும். சமீபத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இந்த சமூகத்தினர்களின் மீது நீண்டகாலமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டுவந்த குற்ற பரம்பரை சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். இந்த சட்டத்தில் கொடுமான ஷரத்துக்கள் இருந்தன. சட்டத்தை மீறியதற்காக யில்லாமல், சட்டத்திலுள்ள ஷரத்துக்களை மீறியதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் சிறைக்குச் செல்லவேண்டியிருந்தது. அவசரமாக திடீரென்று ராதாரி சீட்டு வாங்காமல் வெளியூருக்குப் போய்விட்டால் அதற்காகக் கூட அவர்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். இம்மாதிரி இந்த குற்ற பரம்பரை சட்டத்தின் ஷரத்துக்களை மீறியதற்காக கள்ள சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் சிறைக்குச் சென்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். சிறையிலிருந்து வெளிவந்த இவர்கள் சீர்திருந்துவதற்கு இவர்களை ஏதாவது ஒரு தொழிலில் ஈடுபடும்படி செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஜெயிலிலிருந்து விடுதலைபெற்ற கைதிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு விடுதலை கைதிகள் உதவி சங்கம் Discharged Prisoners' Aid Society என்ற சங்கத்தை சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரை இந்தச் சங்கங்கள் விடுதலை அடைந்த கைதிகளுக்கு விசேஷமான உதவி செய்வதில்லை. ஆகவே இந்தச் சங்கங்கள் விசேஷ சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு கைதிகளுக்கு உதவி செய்து அவர்களை சீர்திருத்த முன்வரவேண்டும்.

“பிரமலை நாட்டிலுள்ள ஆறு லட்சம் பிரமலைக் கள்ளர்கள் குற்ற பரம்பரை சட்டத்தினால் சமார் 40 வருஷங்களாக கஷ்டப்பட்டு, சிறையினின்றும் வெளி வந்த பிறகு அவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்ய சர்க்கார் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அதில் கைத்தறி நெசவுத் தொழில், பித்தளைப்பாத்திரத் தொழில், தச்சு வேலை முதலிய தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் ஒரு சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு திடீரென்று அந்தத்தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டார்கள். அவர்களை சீர்திருத்தும் நோக்கத்தோடு இந்த தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் நன்றாக ஒரு தொழிலை கற்றுக்கொள்வதற்கு உதவியாக இன்னும் ஒரு சில வருஷங்களுக்காவது இந்த தொழிற்சாலையை நீட்டித்து நடத்தியிருக்கவேண்டும். அவர்கள் ஒரு தொழிலை நன்றாகக் கற்றுக்கொண்ட பின்னர் சர்க்காரின் உதவி இல்லாமல் தாங்களே பிழைத்துக்கொள்வார்கள். அப்படி இல்லாமல் அவர்கள் ஒரு தொழிலில் முன்னேற்றமடைவதற்கு முன்பே ஒரு சில வருஷங்களுக்குள் திடீரென்று சர்க்கார் இத்தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டது மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயம்.

“சாதாரணமாக கஷ்டப்படும் மனிதனுக்கு மேன்மேலும் கஷ்டங்களைக் கொடுத்தால் அவனைத் திருத்த முடியாது. அவனுக்கு அனுகூலமாக அவனை விவசாயத் துறையிலோ, அல்லது தொழில் துறையிலோ ஈடுபடச் செய்யவேண்டும். பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தவனை மேலும் துன்புறுத்தினால் அவன் முன்னேற்றமடைய முடியாது. ஜெயிலிலிருந்து வெளிவந்த கைதிகளுக்கு சர்க்கார் நல்ல உதவி செய்யவேண்டும். தொழிற்சாலையில் ஒரு வேலையோ அல்லது வேறு உத்தியோகமோ அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது அவர்களுக்கு விவசாயத் தொழிலிலாவது விசேஷ உதவி செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், பழையபடியே அவர்கள் கெட்ட பழக்கத்தில் ஈடுபட நேரிடும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்தி விடுதலை அடைந்த கைதிகளுக்கு நல்ல அனுகூலம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் சிறுநரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ உபாப்யக்ஷண, ஜயிபிளமேவெளி 4-15
யுஷ்ய யாநாந்மனயைபுரி ஸ்ஸாநிக்ஷமேம் ஹ ஜயிபுக்ஷிக் கிசுந ரக
யுநா ஸநேபிக்ஷா ஸத்ரீயதனவுகாந ஸநேபிக்ஷாநிக்ஷாநம் ஸவந விதய
யுநா மபதேவிக்ஷிந் ரயணிக்ஷிந் ப்ரதிக்ஷயிக்ஷாநிக்ஷாநம் ஸாப்யுஷ்ய. 1947
ஸுமய 15-நவம்பர் ஸுதீக்ஷிந் ஸாந காபநுஷாயிதீஷ் ஸாநவநுஷாயிதீஷ்

4-15
p.m.

[Sri K. Madhavan Nambiar] [18th March 1954]

ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകൾ ഇന്നും ജയിലിൽ കിടന്നു നശിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി അറസ്റ്റിൽ കുത്തിരാമൻ നമ്പ്യാരെത്തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പുതിയ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന നടപ്പിൽവരുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാർ സേലത്തിലേയും കണ്ണൂരിലേയും ജയിലുകളിൽ ഇന്നും കിടപ്പുണ്ട്. അവർ രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരല്ലെന്നു പറഞ്ഞേയ്ക്കാം. അവരെ ഏതു തരത്തിൽ കണക്കാക്കിയാലും അവരെല്ലാം രാഷ്ട്രീയാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജയിലിൽ പോയവരാണ്. അതുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയ പരിതഃസ്ഥിതികൾ മാറിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു അവരേയും മോചിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ക്രിമിനൽ കുറ്റങ്ങൾക്കു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ എങ്ങനെ വിട്ടയയ്ക്കുമെന്നു ഗവണ്മെന്റു ചോദിച്ചേക്കും. ഒരേ കുറ്റം ചെയ്യുവരെ ഒരേ സെക്ഷൻപ്രകാരം ഒരേ ശിക്ഷ നൽകപ്പെട്ടവരെത്തന്നെ കുറേപ്പേരെ വിട്ടയയ്ക്കാമെങ്കിൽ വേറെ കുറേപ്പേരെ മാത്രം വിട്ടയയ്ക്കാനിരിക്കാൻ കാരണമെന്താണ്? അത് ഒരു പക്ഷേപോക്കൽ നയമല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്താണ്. അത്തരം ചില വ്യക്തികളെ വിട്ടയച്ചതുകൊണ്ട് തകരാറു് ഉണ്ടാവത്തക്ക പരിതഃസ്ഥിതികളൊന്നും ഇന്നു നാട്ടിലില്ല. അവരെ ജയിലിൽനിന്നു വിട്ടയച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവരെ രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരായിട്ടു ഗണിക്കുകയ്ക്കു ചെയ്തിട്ടുമില്ല. രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാർക്കു അനുവദിക്കുന്ന ചില സൗജന്യങ്ങൾ അവർക്കു അനുവദിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ അവർ ക്രിമിനൽ തടവുകാരാണെന്നു പറയും. ക്രിമിനൽ തടവുകാർക്കു നുവദിക്കുന്ന സൗജന്യങ്ങൾ ഇവർക്കും ബാധകമാക്കേണ്ട ഘട്ടത്തിൽ ഇവർ രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരായിരിക്കും. അങ്ങിനെ അവർ ഒന്നിലും പെടാത്ത ശ്രീശങ്കരസ്വാമിയിൽപ്പെട്ടു നശിക്കുകയാണ് ഇതു് നിതീകരിക്കത്തക്കതല്ല അവരെയും രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരായിട്ടുതന്നെ പരിഗണിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“ക്രിമിനൽ തടവുകാരെ സംബന്ധിച്ചും എനിക്കു രണ്ടു വാക്കു പറയാനുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലംവരെ ക്രിമിനൽ സ്പെർവൈസർ : ബോൾഡ് യോഗത്തിന്റെ നീരുമന പ്രകാരം ജീവപත්യന്തത്തടവുകാരും മറ്റും സർസപ്രദവികളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പെരുമാറുകൊണ്ട് തെളിയിച്ചാൽ ഒരുതു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ വിട്ടയയ്ക്കുന്ന ഒരു ഏല്പാളുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലം മുതൽ അതു് വേണ്ടെന്നു വെച്ചിരിക്കയാണെന്നു അറിയുന്നു. മാത്രമല്ല, ആഗസ്റ്റ് 15 പ്രമാണിച്ചു് റിപ്പബ്ലിക് ദിനം പ്രമാണിച്ചും തടവുകാർക്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന റെമിഷ്യനുകളും ഇപ്പോൾ നിർത്തിയിരിക്കയാണെന്നറിയുന്നു. ഈ സൗജന്യങ്ങളെല്ലാം തുടർന്നു അനുവദിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ജയിൽ ശിക്ഷയുടെ ഉദ്ദേശംതന്നെ രണ്ടാണ്. ഒന്നു deterrent motive, മറ്റെന്നു reformatory motive. ഇതികു ആദ്യത്തേതു് അപരിഷ്കൃതമായ ഒന്നാണെന്നു പരക്കെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മിക്ക പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിലും അതു നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റിയും രണ്ടു ഭരണതാണ് ശിപാർശ ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റു് അതു അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. 1954-55 ലെങ്കിലും ഡിറ്റൻറൻ്സ് സമ്പ്രദായം എടുത്തുകയറണമെന്നു ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ ഇതുതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ ഉത്തമശിഷ്യന്മാരായ മുഖ്യമന്ത്രി രാജാജിയും ജയിൽ മന്ത്രി കട്ടിക്വസ്സൻ നായരും അതിനെതിരായ ഒരു നയം സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അന്തരപ്പെടുന്നു. മദ്യത്തിന്റെയും ശിക്ഷയുടേയും കാഠിന്യംകൊണ്ട് തടവുകാരെ നന്നാക്കുമെന്നാണ് ഇന്നും ഗവണ്മെന്റു് വിചാരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നു ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടുതന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. 1940 ൽ പതിനൊന്നു ലക്ഷം തടവുകാർ ഈ സ്റ്റേറ്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് 1951 ആകുമ്പോഴേക്കും പതിനേഴു ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഈ കണക്കു എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്നു എനിക്കു അറിവില്ല. എങ്കിലും റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്, കളവു ചെയ്യു ആളുകൾ ഒന്നും രണ്ടും പ്രാവശ്യമല്ല, പത്തും ഇരുപതും പ്രാവശ്യം ജയിലിൽ പോകുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? ശിക്ഷകൊണ്ട് അവരെ അശേഷം നന്നാക്കുൻ കഴിയാനില്ലെന്നുള്ളതു് സ്പഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ട് ജയിൽ റിഫോംസ് കമ്മിറ്റി ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു് നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം ജയിലിൽ പോയിട്ടുള്ളവർ പ്രൊബേഷൻ അനുവദിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അതു് രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം ജയിലിൽ പോകുന്നവർക്കു് അനുവദിക്കേണ്ട

[Sri N. C. Ramasamy Kander] [18th March 1954]

சொன்னார். 'அது முடியாது, இப்பொழுதே பார்க்கவேண்டும்' என்று சொன்னேன். உடனே பார்த்ததில் என்ன நடந்தது என்றால்—அங்குள்ள கைதிகளுக்கு எண்ணை கொடுப்பது வழக்கம். அத்துடன் சாப்பிடும்போது உணவு பொருள்களோடு மணிலாப் பயிறும் கொடுப்பது வழக்கம். அன்றும் இவைகளை கொடுப்பதாக சேர்த்திருந்தார்கள். அங்கு திடீரென்று போனதோடு அங்குள்ள கைதி ஒருவரைக் கேட்டேன் 'இன்று உங்களுக்கு எண்ணை கொடுத்தார்களா' என்று. அந்தக் கைதி, 'கொடுக்கவில்லை' என்று பதில் சொன்னான். அதைப்பற்றி சிப்பந்தியைக் கேட்டதற்கு அவர் 'அந்தக் கைதி வந்து மூன்று நாட்கள் தானாகிறது, ஒரு வாரம் இருந்தால் தான் எண்ணை கொடுப்பது வழக்கம்' என்று பதில் சொன்னார். உடனே அந்தக் கைதியை 'நீ வந்து ஏத்தனை நாட்களாகின்றன' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவன் 'நான் வந்து ஒரு மாதமாகிறது, இது வரையில் எனக்கு எண்ணையே கொடுக்கவில்லை' என்று சொன்னான். இதைப் போன்று பல குறைகள் அங்கு இருக்கின்றன. கனம் கே. டி. ராஜு பேசியபோது சிறையில் சட்டிகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார். ஆனால் செங்கத்திலுள்ள சப் ஜெயிலில் சட்டிகள் கூட கிடையாது. அறைக்குள்ளே ஒரு மூலையில் தான் கக்ஷஸ் இருக்கவேண்டியது. அங்குள்ள ஒவ்வொரு ரூமும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ரூமிலும் 12 அல்லது 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். செங்கம் சப்-ஜெயிலில் மூன்று ரூம்கள்தான் இருக்கின்றன. அங்கு அரசியல் கைதிகள் கிடையாது. அங்குள்ள கைதிகள் எல்லோரும் விவசாயிகள்தான். மரம் வெட்டிவரும்வர்களும், சாராயம் காய்ச்சியவர்களும் தான். நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்காக ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்த விவசாயிகள்தான் பாரஸ்ட் கேஸ்களில் தண்டிக்கப் பட்டு அங்கு இருக்கிறார்கள். அரசியல் கைதிகளாக இருந்தாலும் அவர்கள் சர்க்காருக்கு குற்றம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இன்றைக்கு நாட்டிற்காக உழைக்கும் விவசாயிகள்தான் அங்கு குற்றவாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கு எவ்வித வசதியும் கிடையாது. அங்கு இருக்கும் மூன்று ரூம்களில் ஒரு ரூமில் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற இருண்டு ரூம்களிலும் ஆண்களையும் பெண்களையும் சேர்த்து அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்திருப்பது கெடுதல் என்று நான் ஏற்கனவே சர்க்காருக்கு எழுதி இருக்கிறேன். அதை கவனிப்பதாக எழுதி இருந்தார்கள். இது வரையிலும் அங்கு வேறு ரூம்கள் கட்டவில்லை. அங்குள்ள விவசாயக் கைதிகள் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கிறார்கள். செங்கம் ஜெயிலுக்கு வேண்டிய கட்டிட வசதி கிடையாது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அத்துடன் அங்கு செல்லும் ஆபீசர்கள் முன்னதாகவே வருவதாக தெரிவித்துச் செல்லுவதால் குறைகள் என்ன இருக்கின்றன என்று தெரிவது இல்லை. முன்னதாக தெரிவிக்காமல் சென்றால் தான் அங்கு என்னவிதமான குறைகள் இருக்கின்றன என்பது தெரியவரும். அங்குள்ள சிப்பந்திகள் செய்யும் வரும் குறைகளும் தெரியவரும். அதனால் திடீரென்று ஆபீசர்கள் சப்-ஜெயிலுக்குச் சென்று விசாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"செங்கம் ஜெயிலிலுள்ள கைதிகளுக்குக் குளிப்பதற்கு இடமில்லை. இப்பொழுது தாலாகா ஆபீசில் ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அது ரோடின் அருகாமையிலும் தாசில்தார் ஆபீஸ் எதிரில் இருப்பதாலும் அங்கு கைதிகள் குளிப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கு குளிப்பதாக இருந்தால் எல்லா ஜனங்களுக்கும் தெரியும். சமார் இருப்பது வருஷங்களாக இந்த நிலைமையில் அங்கு இருக்கிறது. அதனால் சப் ஜெயிலுக்குப் பக்கத்தில் கிணறு வெட்டி கைதிகள் குளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஒரு விஷயத்தைமட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"நேற்று சுவாமி சகஜாநந்தம் பேசியபோது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். 'பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் சட்ட சபையிலுள்ள மெம்பர்கள் ஒரு குறையை எடுத்துக் கூறினால் உடனே அதைப்பற்றி என்ன என்று ஆபீசர்களை கேட்பது வழக்கம்' என்று சொன்னார். அதையே

18th March 1954] [Sri N. C. Ramasamy Kander]

நானும் வரவேற்கிறேன். நாங்கள் சட்டசபைக்கு எதற்காக வந்தோம், யாருக்காக பேசுகிறோம் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி இன்று வரையிலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நாங்கள் சொல்லும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வது இல்லை. நாங்கள் எம்.எல்.ஏ.க்களாக வந்து பொய் சொல்லுகிறோமா? நாங்கள் சொல்லுவதை அதிகாரிகள் கவனிப்பதே இல்லை. மந்திரிகளும் கூட அதைப்பற்றி கவனிப்பது இல்லை. நாங்கள் சொல்வது ஒன்றையும் கவனிக்காமல் இருந்தால் எம்.எல்.ஏ.க்கள் சொல்வது அவ்வளவும் பொய் என்று தான் அர்த்தமாகிறது. நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளில் ஏதாகிலும் விஷயம் இருக்கிறதா வென்றும் அதில் வாஸ்தவம் இருக்கிறதா வென்றும் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் பொய் சொல்லுகிறோமா அல்லது நிஜம் சொல்லுகிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் ஜனப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் எங்களுக்கு ஜனநாயக சர்க்காரில் கௌரவம் கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் கும்பிடு போட்டு கஷ்டப்பட்டு போட்டு வாங்கிக்கொண்டு இங்கு எம்.எல்.ஏ.க்களாக வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் பொறுக்கிகளாக ஊர் சுற்றிவிட்டு வந்தவர்கள் அல்ல. உண்மையாக பாடுபட்டு வந்தவர்கள். நாங்கள் சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கேட்டு அதற்கு நீதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI S. VADIVELU :—“ மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, இன்று தோழர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் பிரேரித்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குச் சிறையில் வாடிக் கொண்டிருக்கும் பெரும்பாலானவர்கள், அன்றைக்கு நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகவும், நாட்டு மக்களின் சுதந்திரத்திற்காகவும் பிரிட்டிஷ்காரர்களை எதிர்த்துப் போராடிய தேசபக்தர்கள் தான். நாடு ரெதலை அடைந்த பிறகு இன்றைய தினம் இந்த நாட்டு மக்களின் உண்மையான சுதந்திரத்திற்கும், இந்த நாட்டில் உண்மையான மக்கள் ஆட்சி நிலவ வேண்டுமென்பதற்கும், இந்த நாட்டில் உண்மையான சபீக்ஷ வாழ்வு சிருஷ்டிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கும் அநேகர் சிறைக்கூடத்தில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த முறையிலே இன்றைய தினம் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி சபையின் கவனத்திற்குச் சில விஷயங்களைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“ சிறையிலுள்ள கைதிகள் இன்றைய தினம் மனிதத்தன்மைக்கும் அப்பாற்பட்ட முறையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். மிகக் கொடுமை படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதாக எனக்குத் தகவல்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. ஒரு முறை குற்றம் செய்யப்பட்டு சிறையில் எவ்வளவு அடைக்கப்பட்டால் அவன் திரும்பவும் வெளியே வந்தால் யோக்கியமான முறையில், கண்ணியமான முறையில் வாழ வழியிருக்கும் படியாக இன்றைய தினம் சிறைகள் இல்லை. சிறையில் அடைக்கப்பட்ட ஒரு குற்றவாளி தன் வாழ்வில் திருந்தவதற்குப் பதிலாக இன்றைய தினம் சிறைக்குள்ளே காணப்படும் பல குறைபாடுகளினால் அவன் மேலும் மேலும் பல கெட்ட பழக்க வழக்கங்களுக்கு உள்ளாகி, வெளியே வந்தாலும் நேர்மையான முறையில் நடந்து கொள்ள லாயக்கற்றவனாகச் செய்யப்படுகிறான் என்ற விஷயத்தை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் சிறை தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டிய கைதிகளுக்கு கல்வி போதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அந்த மாதிரியாக கல்வி யாருக்குமே போதிக்கப் படுவதில்லை. குறிப்பாக ஒரு நாளைக்கு இருபத்திநாறு மணி நேரத்தில் பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று மணி நேரத்திற்கு மேல் அவனிடம் கடுமையான வேலை வாங்கப்படுகிறது. செடிகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சச் சொல்வதும், தோட்டம் கொத்தச் சொல்வதும், மாவு அரைக்கச் சொல்வதும், துணி துவைக்கச் சொல்வதும் ஆக இன்னும் சொல்ல முடியாத பல கடுமையான வேலைகள் சிறைக் கைதிகளிடம் வாங்கப்படுகிறதே தவிர, அவ்வேலைகளைச் செய்ய மறுத்தால், தவறாக ஏதாவது செய்து விட்டால் குப்புறத்தள்ளி குத்து குத்து என்று அவனைப் போட்டுக் குத்துவதுமாக சிறைச்சாலை நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர கைதிகளை ஆதரவாக நடத்தி,

4-33
p.m.

[Sri S. Vadivelu]

18th March 1954

அவர்களது மனப்போக்கில் பெரிய மாறுதல்களை உண்டாக்கி சிறை தண்டனை முடிந்து வெளியே வந்தால் நல்ல முறையில் நாமும் வாழவேண்டுமென்ற மனோபாவத்தை அவர்களிடையே உண்டாக்குவதாக இல்லை என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமக்குச் சுதந்திரம் வந்த பிறகும் கூட, நமது சுதந்திர சர்க்காரின் ஆட்சியில் இன்னமும் சிறை நிர்வாகம் மிகவும் கேவலமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய தோழர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நமது மகாத்மா காந்தி சொன்ன வார்த்தைகளை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. சிறைச்சாலைகள் குற்றவாளிகளை தண்டிப்பதற்காக மாத்திரம் இருக்கக் கூடாது. குற்றவாளிகளைத் திருத்தி, நல்ல முறையில் அவர்கள் தனது பிற்கால வாழ்விலும் நடந்து கொள்ளக் கூடிய யோக்கிய மனிதர்களாவும் ஆக்குவதற்குப் பாடம் கற்பிக்கும் இடமாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர் சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு சிறைக்கூடங்கள் அந்த நிலைமையிலே இல்லை. கைதிகள் படிப்பதற்குப் பத்திரிகை வேண்டுமென்றால், விரும்பப் படும் பத்திரிகைகள் கொடுப்பதில்லை. பத்திரிகைகள் கொடுத்தாலும் முக்கியமான செய்திகளெல்லாம் மை தடவப்பட்டு, கரி பூசப்பட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த மாதிரியான நிலைமையான இன்னமும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“கைதிகளுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எந்தக் கைதியாவது வயிற்றுலாவி, கண்ணொச்சல் என்று சொன்னால் டாக்டர்கள் கைதி சொல்வதை நம்புவது கிடையாது. பொய் சொல்லுகிறான் என்று சொல்லி அவனை அடிப்பதும், குப்புறத்தள்ளி குத்துவதும் போன்ற பல இம்சைகளைச் செய்கிறார்கள். குறிப்பாக நான் 1954-ம் ஆண்டு பிப்ரவரிமீ 16உ அன்று திருச்சி சிறைக்குச் சென்றேன். எங்கள் ஜில்லாவில் சரியான முறையில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படவேண்டுமென்று சொன்ன பல பேர்கள் அங்கே கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறைச்சாலைக்கு நான் சென்ற போது கைதிகளை விசாரித்தேன். அவர்கள் தங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லை யென்று சொன்னாலும் அதை காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் தங்களை டாக்டர் ரொம்பவும் துன்பப் படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அங்கேயுள்ள பரமேஸ்வரன் என்ற அதிகாரியின் கொடுமை சொல்ல முடியாது. அதைப்பற்றி யெல்லாம் விவரமாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மகஜர் என்னிடமிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அதை நான் சபாநாயகர் மூலமாக இந்தச் சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். சிறை மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறைச்சாலைகளில் உண்மையில் குளிப்பதற்கு வசதியில்லை. துணி துவைத்துக் கொள்ள டிரம் கொடுப்பதில்லை. ஒரு டிரம்மில் உவர் மண்ணைப் போட்டு, போடா உப்பையும் போட்டு எல்லாத் துணிகளையும் அதில் வெளுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நன்றாக வெளுக்கப்பட்ட பின்னும் துணி கருப்பாக இருந்தால், சரியாகத் துவைக்கவில்லையென்று சொல்லி சிறைக்கைதிகளை அடிக்கிறார்கள்; உதைக்கிறார்கள். சிறை அதிகாரிகள் செய்யும் கொடுமைகளைச் சொல்லி முடியாது. நான் 1954-ம் ஆண்டு பிப்ரவரிமீ 16உ அன்று திருச்சி சிறைக்குச் சென்ற போது நேரில் பார்த்தேன். அப்போது ஒன்பதாம் நெம்பர் வார்டு சிறையில் இருந்த வருகச் சேரி காணி என்பவரை ஒன்றுமில்லா சின்ன விஷயத்திற்காக சிறை அதிகாரிகள் அவரை அடித்து, நொறுக்கி கை நொறுங்கிப் போகுப்படியாகச் செய்து விட்டார்கள். அவரை அனாதன் நம்பியாரிடமும் நான் காட்டினேன். அவர் இன்றைய தினம் திருச்சி ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற விஷயத்தையும் நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரிடையாக, திடீரென்று சிறைக்கு விஜயம் செய்து, அங்கு அதிகாரிகளால் நடத்தப்படும் அக்கிரமங்களைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறையில்

18th March 1954]

[Sri S. Vadivelu]

இன்றைக்குக் காணப்படும் ஊழல்கள் எல்லாம் நீக்கப்படவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொண்டு என் பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் பிரேரித்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில முக்கியமான விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். இப்பொழுது இருக்கும் ஜெயிலையும், சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு 1942-ல் இருந்த ஜெயிலையும் உற்று நோக்கி பார்க்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அன்றைக்கு கைதிகள் அரசியல் கைதி, கிரிமினல் கைதி என்று இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தனர். ஆனால் இன்றைக்கு அரசியல் கைதிகளும் கூட கிரிமினல் கைதிகளைப் போலவே நடத்தப் படுகிறார்கள். குறிப்பாக சமீபத்தில் கல்வித் திட்ட எதிர்ப்பு போராட்டத்திலும், டால்மியாபுர பெயர் மாற்ற போராட்டத்திலும், ரயில் நிறுத்தப் போராட்டத்திலும், நேர்மையான முறையில் நீதிக்கு உட்பட்டு ஈடுபட்ட அரசியல் வாதிகளை சிறையில் கொண்டுபோய்த் தள்ளி கிரிமினல் கைதிகளைப் போல மிக மோசமான முறையில் மிருகத்திற்கும் கேவலமான முறையில் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நான் மாதிரம் சொல்லவில்லை. பல சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களும் இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

“ ஏற்கனவே வெள்ளையன் இங்கிருந்த காலத்தில் ஏதாவது கலவரம் நடந்தால் அதை அடக்குவதற்காக முதலில் கூட்டத்தைப் பார்த்து சுடாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்து மேலே சுடுவது வழக்கம். ஆனால் இன்றைக்கு மேலே பார்த்து ஒரு முறை சுட்டால் மருந்து வீணாகிப் போய் விடுகிறதே என்பதற்காக ஆளைப் பார்த்தே சுடுகிறார்கள். இம்மாதிரி சுடப் போகிறார்களென்று தெரிந்தால் கலவரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களைத் தவிர பாக்கி வேடிக்கைப் பார்க்க வந்து குழுமியுள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் அவ்விடத்தை விட்டு ஓடிப்போய் விட முடியும். முன் அறிவிப்பு எதுவும் இல்லாது சுடுவதால் பல நிரபராதிகள் உயிரிழக்க நேரிகிறது. சர்க்கார் தவறான பாதையில் நடந்தால் அதை திருத்துவதற்கு ஜனநாயக ரீதியில் மக்கள் எந்தக் கிளர்ச்சியையும் செய்யச் சர்க்கார் இடம் கொடுக்கவில்லை. இப்படி நடந்து கொண்டுவது ஜனநாயகத்தை இந்த நாட்டில் வளர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்காது. சர்வாதிகார ஆட்சியை சிருஷ்டிப்பதற்கே வழி உருப்பதாகும். 1942-ம் வருஷமும், அதற்கு முன்பும் அரசியல் கைதிகளை சிறையில் கடுமையாக நடத்தவில்லை.

“ அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவியும் அங்கே அளிக்கப்பட்டது. ஜெயிலில் இருப்பது ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்து என்னை சொல்லலாம். ஆனால் இன்றையதினம் அரசியல் கைதிகள் கொலைக்குற்றம் செய்த கைதிகளை விட மிகக் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். இன்றையதினம் ஜனநாயக ஆட்சிப்படி எந்தச் சர்க்கார் பதவியில் இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் நியாயமான முறையில் கிளர்ச்சிகள் மூலமாக தவறான காரியங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது இன்றியமையாததாகும். இன்றையதினம் இந்தச் சர்க்கார் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகளை கடுமையாக நடத்தினால் நாளை இவர்க்கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போது அப்பொழுதுள்ள நிர்வாகம் இவர்களுக்கு பல தீமைகள் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படலாம். ஆகவே பொதுவாக சிறையிலுள்ள அரசியல் கைதிகளை கிரிமினல் கைதிகளைப் போல நடத்துவது தகாது என்று நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ டால்மியாபுரப் போராட்டத்திலும், கல்வித் திட்ட எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்ட அரசியல் கைதிகள் திருச்சி சிறையில் இருந்தார்கள். நான் அவர்களைச் சந்தித்து விட்டு வரலாமென்று போனேன். ஆனால் சிறை சூப்பரன்டெண்டு அவர்கள் என்னை உன்னை விட மறுத்து விட்டார். காரணம் வரவேண்டிய பார்வையாளர்கள் எல்லாம் வந்தாய் விட்டது என்றும், இன்னும் பதினைந்து நாட்கள் கழித்துத்தான் மற்றவர்களை

[Sri K. R. Sambandam] [18th March 1954]

அனுமதிப்போம் என்றும் சொல்லிவிட்டார். அந்த மாதிரியாக அவர் சொன்னவுடன் நான், “ஒரு ஐந்து நிமிஷம் அல்லது ஒரு இரண்டு நிமிஷம் கொடுங்கள். நான் கைதியுடன் பேசக்கூடவில்லை. பார்த்துவிட்டுப் போய் விடுகிறேன்,” என்று சொன்னேன், அவர் என்னைப் அனுமதிக்க மறுத்து விட்டார். சிறுது நேரம் அவர்களை நான் பார்ப்பதற்குள் என்ன ஆபத்து வந்துவிடுமென்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. கம்யூனிஸ்டு கைதியாக இருந்தாலும் சரி, திராவிடக்கட்சிக் கைதியாக இருந்தாலும் சரி இதே முறையில் தான் நடத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிறைச்சாலைகளிலிருக்கும் கைதிகளை நல்ல முறையில் நடத்தி அவர்களது குணத்திலும், நடத்தையிலும் மாறுதலை உண்டு பண்ணவேண்டும். பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்வதற்கு இந்த ராஜ்யத்தில் வழியில்லாததின் காரணமாகத்தான் குற்றங்கள் புரிவதற்கு பலர் முன்வந்து விடுகிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருப்பதால்தான் பலர் சாராயம் காய்ச்சுவது போன்ற தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டில் அவர்களுக்குத் தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை சிருஷ்டித்துக் கொடுத்தால் குற்றங்கள் தானே குறைந்துவிடும். தவிர ஒரு முறை குற்றம் செய்து சிறைக்குச் சென்று வெளியே வந்தவனை நாட்டில் எந்தக் குற்றம் நடந்தாலும் அவனே செய்திருப்பான் என்று சந்தேகிப்பதும், அவனைத் திரும்பவும் பிடித்துச் சென்று விசாரிப்பதும் சரியல்ல. திரும்பவும் அவன் ஒரு குற்றமும் செய்யாமல் இருந்தால் கூட பல தடவைகளில் அவைசியமாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதால் அவன் துணிந்து ஏன் நாம் குற்றம் செய்யக்கூடாது என்று என்னையே குற்றம் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுகிறான். குற்றவாளிகளையும் நாம் நல்ல புகுத் தறிவுப் பாதையில் திருப்ப வேண்டியதிருக்க நாம் திரும்பவும் அவர்களைக் குற்றம் செய்யும் குற்றவாளியாகவே ஆக்குவது நாட்டின் நலனுக்கு உகந்தது அல்ல. சிறைக்குச் செல்லவும், கைதிகளைப் பார்வையிடவும் சர்க்கார் தர்ப்பு அங்கத்தினர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஈ அடிச்சான் காப்பியாக அங்கு செய்யப்படும் காரியங்கள் எல்லாம் மிகவும் நன்றாக இருப்பதாகவே சொல்லி விடுகிறார்கள். அதனால் குற்றம் செய்து வரும் சிறை அதிகாரிகளின் நடத்தையில் எந்த விதமான மாறுதலும் கிடையாது. இந்த நாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொரு மக்களும் நல் வாழ்வு வாழ்வதற்கும், ஒரு முறை குற்றம் செய்தவன் மறு முறையும் குற்றம் செய்யாமல் இருப்பதற்கும் வேண்டிய பல காரியங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அதோடு சிறைச்சாலைக்குச் சென்று அங்கு நடக்கும் காரியங்களை பார்வையிடுவதற்கு சில குறிப்பிட்ட அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் உரிமையைப் போலவே எல்லா சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக அனேகம் பேர்கள் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சிறை போவதற்குக் காரணம் வறுமை தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தான். பணக்காரர்கள் பலர் நிறையப்பணம் கொடுத்து இந்தச் சாராயத்தை வாங்கிக் குடிப்பதுதான். ஆகவே மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சிறையில் அடைக்கப்படும் குற்றவாளிகளுக்கும் மற்ற கைதிகளைப் போல பல கடுமையான வேலைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். சாராயம் குடித்ததற்காக சிறைக்கு வரும் பணக்காரர்களும் மற்ற கைதிகளைப் போலவே நடத்தப்பட்டால் தான் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் திருந்துவதற்கும் வசதி ஏற்படும். அடுத்தபடியாக கைதிகளுக்கு சிறையில் கொடுக்கப்படும் உணவு நல்லதாகையில்தான் கொடுக்கப்படும் சிறிய அளவு உணவைக்கூட சிறை அதிகாரிகளே எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்குச் சம்பளக் குறைவுதான். பொருளாதார நிலையில் அவர்கள் வாழ்வு மேம்பாட்டையச் செய்யவேண்டும்.

“கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. சிறை கைதிகளை தண்டிக்கும் ஒரு இடமாக இருக்கக் கூடாது. அவர்களது வாழ்வில் ஒரு பெரிய மாறுதலை உண்டு பண்ணக்கூடிய ஒரு இடமாக அமையவேண்டும். சிறையில் இருந்து வெளிவரும் கைதிகள் நல்ல முறையில் தங்கள் வாழ்வை நடத்திக் கொள்வதற்குப் பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். அரசியல் கைதிகளை

18th March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

யும், கிருமினல் கைதிகளையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்தக்கூடாது. இம் மாதிரியான பல சீர்த்திருத்தங்களைச் சிறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

* SRI S. R. ARUMUGHAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜெயில் மந்திரி அவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

“ இப்பொழுது சிறையில் பலதரப்பட்ட கைதிகள் இருக்கிறார்கள். திருடியவர்கள், கொலை செய்தவர்கள், சாராயம் காய்ச்சபவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அக் கைதிகளில் சிலர் கருப்புக் குல்லாய்காரர்கள். இவர்களுடைய வேலை என்னவென்றால் கைதிகளிடம் வேலை வாங்குவது. அவர்களுக்கு உணவு, உடை போன்றவைகள் கொடுப்பது. சிகப்புக் குல்லாய்காரர்கள் என்பவர்கள் மிகவும் அபாயகரமானவர்கள் என்பதற்காக தனியாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

“ குற்றவாளிகளை சிறையில் அடைப்பதால் மட்டும் அவர்களைத் திருத்திவிட முடியாது. சிறைக்குள் அவர்களுக்கு நல்ல பழக்கங்கள் ஏற்படுமாறு செய்யவேண்டும்.

“ நல்ல குணங்கள் ஏற்படுமாறும், அவர்கள் செய்த குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டி இனிமேல் நல்லவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி நடத்தையிலேயே ஒரு புது மாறுதலை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். இப்பொழுது சாராயம் காய்ச்சபவர்களை சிறையில் போடுவதன் மூலமாக பல தீமைகளே உண்டாகின்றன. மதுவிலக்கின் கீழ் குற்றம் செய்தவர்களை இருபது, இருபத்தைந்து பேர்களாக ஒரீடத்தில் விட்டுவிடுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு தாங்கள் எந்தெந்த முறையில் சாராயம் காய்ச்சுகிறோம் என்பதைப்பற்றி பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். சிறையை விட்டு வெளி வந்தவுடன் மறுபடியும் தாங்கள் கற்றுக்கொண்ட புது முறைப்படி திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்ச ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். சாராயம் காய்ச்சினால் தண்டனை மறுபடியும் கிடைக்குமென்று முன்னாலேயே தெரிந்தாலும் கூட பிழைப்பிற்கு வேறு வழியில்லாததன் காரணமாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள். காலையில் எதிர்கட்சியிலிருந்து பேசிய ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சிறையிலிருந்து வெளிப்படுமா குற்றவாளிகள் நேர்மையான முறையில் ஜீவனோபாயம் செய்வதற்கு வழி இல்லாததன் காரணமாகத்தான் மறுபடியும் அதே குற்றங்களை செய்வதற்கு தலைப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார். அது ஓரளவு உண்மைதான். சிறையிலிருந்து வெளிப்படும் கைதிகளுக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் வேறு ஒரு நியாயமான தொழிலை நடத்துவதற்கு வழி செய்தாக வேண்டும். அதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்பொழுது ஐந்தாண்டு திட்டப்படி, பல கிராமாந்திரங்களில் சமூக நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இவைகளை அமுலுக்கு கொண்டு வருகிறோம். சிறு சிறு நீர்ப்பாசனம், மராமத்துக்களும், ரோடு போடுவது போன்ற வேலைகளும் நடைபெறுகின்றன. அந்த வேலைகளையெல்லாம் இந்தக் கைதிகளை விட்டு செய்யச் சொன்னால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கூலியையே இவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம். உதாரணமாக பஞ்சப் பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொண்டால் நாலாண்டு கூலி கொடுக்கிறோம் என்றே சொல்லுகிறார்கள். நாலாண்டு கூலிக்கு யாருமே வேலைசெய்ய முன் வருவதில்லை. சிறையிலுள்ள கைதிகளை இவ்விடத்திற்கு கொண்டுவந்து குளம் வெட்டுதல், ரோடு போடுதல் முதலிய வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லலாம். கூலியையும் அவர்களிடம் கொடுக்கலாம். சர்க்காரை ஒரு துண்டு அமைத்து அவர்களுக்குச் சாப்பாடு முதலியவைகள் வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்யலாம். இம் மாதிரியாக வரும் கூலிகளை கைதிகள் சேர்த்துவைத்துக் கொண்டால் சிறையிலிருந்து வெளி வந்தவுடன் அந்தப் பணத்தை மூலதனமாகப் போட்டு நல்ல முறையில் ஏதாவது தொழில் செய்யலாம். இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

[Sri S. R. Arumugham] [18th March 1954]

“சிறையிலுள்ள கைதிகளுக்கு நல்ல புத்தகங்கள், நல்ல பத்திரிகைகள் கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக நமது சிறைச்சாலைகள் கைதிகளின் நடத்தையிலும், மனோபாவத்திலும் மாறுதலை உண்டு பண்ணக்கூடிய பயிற்சிக்குடமாக இருக்கவேண்டும். அதற்கான அபிவிருத்திகளை சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-55
p.m.

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தச் சிறை மான்யத்திற்கு தோழர் கே. டி. ராஜா அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். சிறையிலிருக்கக்கூடிய கைதிகளின் மனப்பான்மையை மாற்றி, அவர்கள் சிறையைவிட்டு வெளிவந்தவுடன் சமுதாயத்தில் நல்ல மனிதர்களாக மாறும் வகையில் சிறை அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய அபிப்பிராய மென்னவென்றால், ஒரு நாட்டில் நல்லதொரு ஆட்சி நடத்தகிறேமென்றால், அதனுடைய அடையாளம், சிறைச்சாலையே இல்லாமல் அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்குத் தயாராயிருக்கவேண்டுமென்பது தான். சிறைச்சாலைகள் அதிகமாக இருப்பதுதான் அறிகுறி என்னவென்றால், நம் முடைய சமூகத்தில் ஏதோ ஊழல் இருக்கிறது என்பது தான் அதனுடைய அர்த்தம். நோயொன்றிருக்க மருந்தொன்று சாப்பிடுவதில் பிரயோஜனமில்லை. நோயைத் தீர்க்கவேண்டும். சமூகத்திலுள்ள நோய்கள் என்னவென்று பார்த்தால், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும், வறுமையும் தான் இந்த நோய்களாகும். அந்த நோய்கள் இருக்கிறவரையில் எவ்வளவு சிறைச்சாலைகள் கட்டிய போதிலும்கூட, ஜனங்களை அடக்கிவிட முடியாது. ஜனங்களிடத்திலே மனிதப் பண்பை உயர்த்தவும் முடியாது. மனிதப் பண்பை உயர்த்தவேண்டுமென்றால், மந்திரிகள் பிரசங்கம் செய்வதினால் மட்டும் மனிதப்பண்பு உயர்ந்துவிடாது. மனிதப்பண்பை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய பொருளாதார நிலை மக்களிடையே உயரவேண்டும். அந்தப் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கு எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லக்கூடிய திட்டத்தை சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவார்களானால், சிறைச் செலவைக் குறைக்க முடியும்.

“எதிர்க்கட்சியினர் திட்டமாகிய நிலச் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவந்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்குள்ள திட்டங்களையும் வகுக்காமல் இவர்கள் சிறைச்சாலையே இல்லாமல் ஆட்சி நடத்துவதற்கு முடியாது. சிறைச்சாலையையே நம்பி ஆட்சி நடத்த விரும்புகிறவர்கள் ஒருக்காலும் வெற்றியடைய முடியாது. ஆகையால், சிறைச்சாலையை நம்பி ஆட்சி நடத்தாமல், ஜனங்களை நம்பி ஆட்சி நடத்துவது என்பதுதான் எதிர்க்கட்சியினுடைய நோக்கமாகும். அதுதான் எங்களுடைய நோக்கமுமாகும்.

“ஆகையால் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் அதிகாரத்திற்கு வந்தால் காங்கிரஸ்காரர்களைச்சிறையில் போட்டுவிடுவார்கள்; ஆகையினால், சிறைச்சாலைகளை அபிவிருத்தி பண்ணுங்கள்; என்று சிலர் பேசினார்கள்.

“ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சியினர் ஆட்சி வந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் ஆட்சி வந்தாலும் சரி, சிறைச்சாலையை நம்பி ஆட்சி நடத்த எந்தக் காலத்திலும் விரும்பவில்லை. கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆட்சி நடத்தும் தேசங்களில் சிறைச்சாலையை நம்பி அவர்கள் ஆட்சி நடத்தவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I know they believe only in bullets and not in jails. The hon. Member need not elaborate that point.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கம்யூனிஸ்டு ஆட்சியைப்பற்றி மந்திரி அவர்களுக்கு என்ன எண்ணம் இருக்கிறதென்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு U.S.I.S. பிரசுரங்களிலிருந்து கிடைக்கும்

18th March 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

தகவல்களிலிருந்துதான் கம்யூனிஸத்தைப்பற்றி தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்களுடைய மனதை இரும்புத்திரை மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :— “தெரியாமல் போனதே ரொம்ப நல்லது.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :— “மற்ற அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக உரிமையைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டுமென்பது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினரின் கொள்கையல்ல. காங்கிரஸ்காரர்களாகிய அவர்களுக்கும் இந்த நாட்டில் வாழ உரிமை உண்டு என்பதுதான் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் நோக்கமே தவிர, கம்யூனிஸ்டுகளை ஆதரிப்பவர்கள் மட்டும் விசேஷச் சலுகை பெறவேண்டும் என்பது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் நோக்கமல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியினர்தான் அந்தக் கொள்கையைக் கையாண்டு தோல்வியடைந்து வருகிறார்கள். இம்மாதிரியான ஒரு கொள்கையை எந்தக் கட்சி கையாண்டாலும் வெற்றியடைய முடியாது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சனை அவசியமில்லை. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் சிறைக்குச் செல்வார்கள் என்றே, காங்கிரஸ் கட்சியினர் சிறைக்குச் செல்வார்கள் என்றே சிறைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியதில்லை. கைதிகளுடைய நிலைமையைப் பார்த்து, நியாயமான முறையில் சிறைகள் சீர்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். மனிதர்கள் ஒழுங்கானதாக நடந்தால், அவர்களைச் சிறையில் போட்டு, திருத்தக்கூடிய முறையில் சிறைச்சாலைகள் இருக்கவேண்டும். சிறைச்சாலைக்குப் போகிறவர்களுடைய மனிதப்பண்பை வளர்ப்பதற்கான இடமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, இம்சைப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் இப்பொழுது அங்கத்தினர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய அபிப்பிராயங்களின் நோக்கம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

“சிறைச்சாலைகளிலுள்ள கைதிகளைப்பற்றி பேசியாய்விட்டது. சிறைச்சாலையை நிர்வகிக்கக்கூடிய கைதிகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் செல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களைக் கைதிகள் என்று நாம் சொல்லும்போது, அவர்கள் எனனை மன்னிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன். ஜெயில் வார்டர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் தங்களைக் கைதிகளாகவே அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இதை நான் சொல்லுகிறபோது சிறை மந்திரியவர்கள் அதை அதிகமாக பொருட்படுத்தமாட்டார்கள். ஆனால், நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு என்ன எண்ணம் வருமென்றால், எதிர்க்கட்சியினராகிய அவர்கள் நாளைக்கு ஜெயிலுக்குப் போனால், இவர்களுக்கு வார்டர்களின் தயவு வேண்டும்,” என்ற எண்ணத்தில், அவர்களுடைய ஆதரவைப்பெறுவதற்காக நான் பேசுகிறேன் என்றுதான் தோன்றும். அப்படி அவர்கள் ஏமாற்றம் அடையக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எங்களுக்கு வார்டர்களுடைய ஆதரவும் வேண்டாம், அவர்களுடைய தயவும் எங்களுக்கு வேண்டாம், ஜனங்களுடைய ஆதரவுதான் எங்களுக்குவேண்டும். (எதிர்க்கட்சியினரின் ஆரவாரம்.) அந்த வார்டர்களை எவ்வித சிறையில் சுட்டுப் பார்த்தாய்விட்டது; ஆயினும் எங்கள் கட்சி அபிநந்தபோகவில்லை. வார்டர்களுடைய தயவோ, போலீசாருடைய தயவோ, அல்லது சர்க்காருடைய தயவோ வேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று நினைத்து அவதூறு செய்து, உண்மையான நியாயத்தைக்கூட உணரவதற்கு மறுக்கவேண்டாம் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன்.

“சிறைச்சாலையிலுள்ள வார்டர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி, கோரிக்கைகளைப்பற்றி பல மனுக்கள் சிறை மந்திரிக்கு நேரடியாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நானும் பல சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் அதையெல்லாம் ஆலோசிப்பதாகப் பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவைகள் இன்னும் ஆலோசனையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறதேபோலும். சர்க்காரால் நியமிக்கப் பட்டசிறைச்சாலைச் சீர்திருத்தக் கமிட்டி வெளியிட்டிருக்கக்கூடிய அறிக்கையைப் பார்க்கவேண்டும். அந்தக் கமிட்டியினர் செய்திருக்கக்கூடிய சிபார்சுகளைக் கவனிக்கவேண்டும். அந்தக் கமிட்டிக்கு நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களில் யாரும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லையென்று நம்புகிறேன்; தொழிற் சங்கத்தை

[Sri M. Kalyanasundram]

[18th March 1954]

தைச் சேர்ந்தவர்களும் இல்லையென்றும் நம்புகிறேன், அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், சிறைச்சாலை வார்டர்கள் 13 அல்லது 14 மணி நேரம் வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள், அதைக் குறைத்து 8 மணி நேரம் வேலை பார்த்தால் போதும் என்றவது, அல்லது 10 மணி நேரம் வேலை பார்த்தால் போதும் என்று வேலை நேரத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை ஆதரித்திருக்கக்கூடிய அந்தக்கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது. அதே கமிட்டி இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறது : 'கம்யூனிஸ்டுக்கைகளை வேறு எதிர்த்துப் போராடவேண்டியிருக்கிறதே இந்த வார்டர்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டாமா?' என்று அந்தக் கமிட்டியே சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டை ஆதரிக்கக்கூடிய கமிட்டி அல்ல. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலுள்ள வார்டர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், அவர்களுடைய மனஜரின் மீது இந்தச் சர்க்கார் சென்ற ஒன்றரை வருஷ காலமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும்.

"சிறைச்சாலைகளைப்பற்றி என்ன கருத்து இருந்தபோதிலும், சிறைச்சாலையின் நிர்வாகமானது நேர்மையாக இருக்கவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தையுடையவன் நான். அந்த அபிப்பிராயத்தோடு கூட, பல கடிதங்கள் சிறை மந்திரியவர்களுக்கும், முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும், உள்நாட்டிலாகாவுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன், அவற்றின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது தெரியவில்லை.

"சேலம் சிறைச்சாலையில் நடக்கக்கூடிய திருட்டு, ஒழுங்கீனத்தைப்பற்றி நான் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். சேலம் சிறைச்சாலை வார்டர்களுடைய கூட்டுறவு சங்கத்தின் நிதியைக் கையாடல் விஷயத்தைக் குறித்தும் சிறை மந்திரியவர்களுக்கும், கூட்டுறவு சங்கங்களின் ரிஜிஸ்திரார் அவர்களுக்கும், உள்நாட்டிலாகாவுக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்களென்றால், கூட்டுறவு சங்கத்திலே சேர்ந்துள்ள வார்டர்களுடையெல்லாம் கூட்டி, அவர்களை நிர்வகிப்பதற்குத்தி, தாங்கள் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதாக கையெழுத்திடச்சொல்லி, இப்படியெல்லாம் செய்து, அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூடு விழாவும் நடந்து விட்டது பணத்தைக் கையாடிய அதிகாரிகள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

"அதுதான் போகிறதென்று பார்த்தால் சிறைச்சாலை அதிகாரிகளின் திருட்டைக்குறித்து இன்னென்ன சாமான்கள், இன்னென்ன வழியாக, இன்னென்ன லாரியில் ஏற்றியனுப்பப்பட்டன, இன்னென்ன ஆசாமி யால் திருடப்பட்டு சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளியேறியிருக்கின்றன என்று விவரம் உள்பட எழுதி அனுப்பினேன். அதைப்பார்த்தவுடனே மந்திரியவர்கள் யோசித்திருக்கவேண்டும். இவ்வளவு விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, நாம் நடவடிக்கை எடுக்காவிடால் சரியல்ல என்று தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த சிறை சூபரிண்டெண்டு அந்த இடத்தைவிட்டு வேறு ஒரு சிறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். வேறு சூபரிண்டெண்டு வந்து விட்டார். வந்துவிட்டு என்ன செய்தார் என்றால், சிறையில் இருக்கக்கூடிய வார்டர்கள் யார் யார் இந்த மாதிரி விவரங்களைக் எனக்கு கொடுக்க உடன்கையாயிருந்திருக்கவேண்டுமென்று சந்தேகப்படுகிறார்களோ அவ்வளவு பேரையும் மாற்றியாய்விட்டது. உண்மையில் மாற்றப்பட்ட வார்டர்கள் தகவல் சொன்னது கிடையாது. இப்படியிருக்கும்போது என் இந்த வார்டர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்களென்றால், அப்படி மாற்றினால்தான் அவர்களுக்கு ஒரு பயம் ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான். அப்படி மாற்றப்படுவார்கள் என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருந்தால்தான் எம். எல். ஏ.க்களிடம் போய் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்ல மாட்டார்கள், குறிப்பாக கம்யூனிஸ்டு எம். எல். ஏ. க்களிடம் போய்ச்சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் இருந்தால், ஜெயிலில் நடக்கக்கூடிய திருட்டுகளை எப்படித் தடுக்க முடியும் என்று கேட்கின்றேன்? உண்மையாக நல்ல சர்க்காராக இருந்தால் ஜெயில் சூபரிண்டெண்டு பேரில் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, வார்டர்களுக்கு சன்மானம் வழங்கியிருக்கவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக வார்டர்களை சென்னைக்கும், திருச்சிக்கும், அலிபுரத்திற்கும் மாற்றுகிறார்கள். இந்த மாதிரி நிர்வாகம் நட

18th March 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

க்குமானால், சர்க்கார் அதிகாரிகள், திருடுவதற்கு ஏன் அஞ்சவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரி ஊழல் நிறைந்தவர் என்று இருக்கும்போது, அவரை ஒன்றும் செய்யாமல், அவர் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல், அங்கிருக்கக்கூடிய வார்டர்கள் தான் சொல்லியிருப்பார்கள், அவர்கள் தான் கம்ப்யூனிஸ்டு தொடர்பு உடையவர் என்று அந்த சூபரின் டென்டின் பேச்சைக்கொண்டு அந்த வார்டர்களை மாற்றுகிறார்கள். அந்தச் சிறையில் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கைதிகள் இருப்பது உண்மையாக இருக்கலாம். அது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும்.

“இன்று மந்திரிகளாக உள்ளவர்களில் 8 பேர்கள் சிறையில் இருந்தவர்கள். அவர்களுக்கு சிறை அனுபவம் உண்டு. அவர்கள் சிறையில் இருந்த காலத்தில், வெளியே தொடர்பு இல்லாமலிருந்தது யாரும் இல்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ் மந்திரிகள் முன் சிறையிலிருந்த காலத்தில் ரகசிய தொடர்பு வார்டர்கள் மூலமாவது க்கொண்டதில்லையா? கடிதம் அனுப்பவும், வரவும் வார்டர்களை உபயோகப்படுத்தவில்லையா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Congress Ministers ”.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ One of your important Colleagues. Do not force me to mention his name.

“அந்தமாதிரி கம்ப்யூனிஸ்டுகளோடு தொடர்பு இருக்கிறதாகச் சொல்லி சிறை வார்டர்கள் மாற்றப்படுவோமென்று கற்பனை பண்ணி, கடிதம் எழுதிய வுடனே வாட்களை மாற்றி வருகிறார்கள். சிறை அதிகாரிகள் திருட ஊக்கமளிக்கிறது. சிறைக்குள் என்ன ஊழல் இருந்தாலும்கூட, அவைகள் வெளியில் வரக்கூடாது என்பது தான் நோக்கமாக இருக்கிறது. இந்த நோக்கத்தை சர்க்கார் கொண்டிருக்கும் வரையில் கண்டிப்பாக சிறைச்சாலையை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது. சிறைச்சாலைகளுக்குள் கைதிகளாகச் சென்று திரும்பக்கூடியவர்கள் கைதேர்ந்த திருடர்களாகத்தான் வெளி வருவார்கள். அங்கு போய் மனிதப் பண்பு உயர்ந்து திரும்ப முடியாது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எம். எல். ஏக்கள் சிறைக்குச் சென்று பார்வையிட்டு வந்தால், அவர்கள் மந்திரிகளிடம் புகார் (complain) சொல்லுவார்கள் என்று அவர்கள் இன்றைக்குப் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். இந்தப் புகார்களுக்குக் காரணமாக இருந்ததாக வார்டர்களும் இன்றைக்குப் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். அதைப்பற்றி எழுதிய நானும் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறேன். “இவ்வளவு தூரம் சிறைச்சாலையைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு எழுதிய நீ ஜெயில் விசிட்ராக இருந்தால் பரவாயில்லை” என்று சொல்வதற்குப் பதில், அங்கிருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லியதற்கு “நான் சிறைச்சாலைக்குப் போகமுடியாது” என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜெயில் விசிடர் என்று ஒன்று இருந்தால்தானே இவ்வளவு ஏற்படுகிறது என்ற எண்ணத்தில், ஜெயில் விசிடர் என்பதையே எடுத்துவிட்டார்கள்.

“எனக்குமுன்பிருந்த பழைய எம். எல். ஏ. ஜெயில் விசிட்ராக இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர் ஜெயில் விசிட்ராகச் சென்றால், பல விவரங்கள் தெரிந்துவிடும் என்ற காரணத்தினால் ஜெயில் விசிட்ராக நியமிக்கப்படும் பழக்கமே அடியோடு கைவிடப்பட்டு விட்டது. தோழர் வடிவேலு அவர்களைப்போல பலர் புள்ளி விவரத்தோடு சட்டசபையில் சொல்லிவிடுவார்கள், ஏன்? ஜெயில் விசிடர் என்று இருந்தால்தானே இவர்கள் இம்மாதிரி தொந்தரவு கொடுப்பார்கள், ஆகையால் ஜெயில் விசிடர் என்றே இருக்கவேண்டாம் என்ற எண்ணத்தில் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நீர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பக்கூடிய எம். எல். ஏ. பழிவாங்கப்படுகிறார் என்பதை மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“காங்கிரஸ் சர்க்கார் மீது ஆத்திரப்பட்டு நான் குற்றச்சாட்டு கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். அங்கு நடந்து

[Sri M. Kalyanasundram] [18th March 1954]

கொண்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்களைத்தான் நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அம்மாதிரி அவர்கள் நினைத்தாலும் அதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஜனங்கள் திருப்தியடைய மாட்டார்கள். பத்திரிகைகளில் செல்வாக்கை உபயோகித்து “Spirited speech of Sri Subramaniam” என்று போட்டுக் கொள்ள பிரயோசனப்படலாம். ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்கு அது உபயோகப்படாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

5-07
p.m.

* THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Mr. Speaker, Sir, before thanking hon. Members for their valuable suggestions, I may tell the hon. Member Sri Kalyanasundram that I am not going to view these remarks in any other light than as emerging from the Members of the Assembly with the intention of making the condition of prisoners better. He knows and other hon. Members also know that in whatever action we have taken in respect of jails, political considerations have never weighed with us and we have approached every subject with reference to the attention it requires at the hands of the Government. Most of the allegations or accusations do not seem to be the result of any direct knowledge of what is happening in the jails, but seem to be drawn out from reports and from what others have told hon. Members. I do not say that everything is perfect in jails, but many of the things alleged to be taking place in the jails are not happening there. We have adopted the administration of jails as a corrective method. It is not as a deterrent for the crime that has been committed by the unfortunate individual that punishment is meted out to him. We are now implementing a process of correction by which we could educate the individual, teach him some useful occupation in which he could engage himself after his release, place him in a substantial position in society and make him a useful citizen. It is with these objects that we are administering jails and whatever amenities could be given to prisoners consistent with our financial position are being provided. When food is given, it is examined scientifically, and what is absolutely necessary for the individual is given there. Mixed diet is given in jails. Attention is given to conditions of health and medical relief is also given. Recreation facilities are also given to prisoners. It was alleged that for 15 hours out of 24 hours, they were put behind the bars. I may assure this house that it is not true. We do not give the prisoners more than 8 or 9 hours' work, and if it is strenuous, it will never exceed 8 hours. We are concentrating more on probation and other such methods, so that we may evolve a system by which the minimum institutional treatment is given and conditions are created so that the prisoners could be released even prematurely. You know, Sir, that there is an advisory system by which, if two-thirds of the period of conviction is over, the matter is reviewed and if the prisoner is found to be well-behaved in the jail, he is recommended for release. Some hon. Member said that we had given up this system. We have not given it up, Sir. We are even now resorting to it. We also grant parole in necessary cases and in regard to that too, political considerations never weigh with us.

18th March 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

“Regarding classification of prisoners as political prisoners, under the present set-up, it is not possible for us to do it. We cannot classify prisoners as political offenders and we cannot confine any member of any party in the jail merely on political considerations.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“Point of information, Sir. இப்பொழுது சிறைச்சாலையிலே A கிளாஸ், B கிளாஸ், C கிளாஸ் என்று இருக்கின்றன. ஒரு ஜமீந்தார் திருடிவிட்டாலோ அல்லது கோவாப்ரேடிவ் சொசைட்டி பணத்தை கையாண்டு விட்டாலோ அவர்களுக்கு சிறையில் A கிளாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதேவிதமான குற்றத்தை வேறு யாராவது செய்தால் C கிளாஸ் கொடுத்து கனியைச் சாப்பிடச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தவிதமான பாடுபாடுகள் இருக்கும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு கைதிக்கும் மற்றொரு கைதிக்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் காட்டப்படவில்லை என்று சொல்லுவது வியக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. பணக்காரர்கள் கைதிகளாக இருக்கும் பொழுது கொடுக்கப்படும் சலுகைகளைக் கண்டு மற்ற கைதிகள் பாராட்சமென்று நினைக்கவில்லை. அதற்காக அரசாங்கமும் கவலைப்படவில்லை. அரசியல் கைதிகளை ஸ்பெஷல் வகுப்பில் வைப்பதால் மட்டும் பாடுபாடு செய்வதாக மற்ற கைதிகள் புகார் செய்வார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல.”

*** THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:**—“Sir, I was saying that we could not classify prisoners as political prisoners and that we could not put persons who held different political views as prisoners in jails. We have to grant full freedom to the people of our State to hold their own political views and opinions. It was after the coming into force of the Constitution that this classification as political prisoners was given up. We classify prisoners now in three classes and it is the Magistrate who convicts the accused that has to say whether he is to come under Class A, Class B or Class C. We have absolutely nothing to do with the question of classification of prisoners, but we have got an appellate right to scrutinize whether what the Magistrate has recommended is correct and whether we could approve of it.

“Reference was made to the appointment of jail visitors. You know, Sir, a committee was constituted to go into the question how jail administration could be reformed. That committee has submitted its report and we are examining the recommendations of that committee. One of the recommendations of the committee was to appoint as jail visitors retired Government officers who were taking active part in social and other welfare activities and social workers of the locality. We have accepted that recommendation of the Jail Reforms Committee and it is in accordance with that that jail visitors are now appointed. Not that we wanted to eliminate some hon. Members sitting opposite to me from the list of jail visitors. After all, if they are so appointed, what can they do? They will give us information regarding what is happening in jails and we will consider their suggestions and see in what way we could rectify the defects. After all, what is going to happen if somebody else is made a jail visitor? We are not worried about the persons who are made jail visitors. It was not with any political motive that we accepted the suggestion of the Jail Reforms Committee in this regard. As far as the M.L.As. are concerned,

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [18th March 1954]

they are at liberty to go and visit any jail. They can simply write to me that on such and such a date they want to visit such and such a jail. Then, I shall issue necessary instructions to the Superintendent of the concerned jail and they can visit it and make their own suggestions. Whatever suggestions are made either on the floor of the House or through representations to me will be duly examined. That does not mean that everything that is recommended can be implemented. These suggestions have to be considered and can be implemented only according to the financial capacity of the Government and other considerations. But I can assure hon. Members that in regard to whatever representations they have made, from whichever Member they might have come, we have made no discrimination. We have examined all the suggestions and we have been implementing them consistent with our financial capacity.

“Regarding interviews, letters, etc., we have relaxed the rules after we assumed office. In many other respects also, we have made some relaxation. Even though we have not been able to accede to all the requests made by some of the prisoners, we have been considering the sort of life that they were leading before their arrest and giving them such amenities as can be provided consistent with the rules. We have also been allowing them the supply of daily papers. In some cases, since the prisoners had been enjoying certain amenities before conviction, I allowed those amenities to be continued even after conviction.

“Reference was made to libraries and other things. Good daily papers are supplied to prisoners. Regarding libraries also, we have made it obligatory, not on the recommendation of the educational officers, to purchase books, standard books written by whichever author it might be.

5-20
p.m.

“Sir, I do not think the charge that political bias stands in the way of implementing the recommendations made by the hon. Members is justified. I can tell them that we have never given it a political colour and we are not going to give it a political colour.

“Regarding the pay of warders and other matters, it is a wider question. The pay of the lower paid staff of the Government as a whole has to be considered. When we consider the revision of pay of the lower paid staff of the Government, we will consider the case of this category of employees. When our finances improve, certainly we will see that something is done in respect of this category of staff also.

“Regarding sub-jails, it is true that there is a certain amount of overcrowding. We have allotted a substantial amount this year in the budget to make some improvements to sub-jails. Priority will be decided by the Inspector-General of Prisons after ascertaining the primary necessities of some of those sub-jails.

“Sir, certain individual complaints were raised here. I can assure this House that no warder will be allowed to do anything against the prisoners or to harm anyone of the prisoners in the

18th March 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

jails in our State. If he does it, he does it at his own risk and he will be punished after due enquiry. It is true it will take some time to find out the culprits. Whatever it is, we have to go through the necessary forms of enquiry and then only we can punish these people if found guilty.

“ A reference was made about some Superintendent. I may tell you this much. If I understood him correctly, the hon. Member who referred to the Superintendent, said that though a specific instance was quoted, I did not hold an enquiry even then and there. It is not true. If written representations are received by us and if there is any reference to specific particulars, we institute an enquiry irrespective of the fact whether it emerges from this quarter or that quarter. As far as I could see, as soon as this matter was brought to my notice, I have taken action in this. I am not able now to say what final decision we will arrive at in the matter, because they relate to defalcation and other charges. It is not very easy to punish a man unless we make an elaborate enquiry and unless we have evidence to prove the guilt. Such an enquiry is being conducted by us. A reference was made to me. It was said that when somebody else comes, I will be put in jail. I am not worried about it at all. If by chance I have to go there, I will not be fighting for amenities. I will not use the warden for sending letters clandestinely. I have never fought for amenities before. I may tell hon. Members that I was not allowed to go on parole when my father died. So I am not worried about these things. I belong to an organization, I belong to an institution which believes in doing its duty without worrying about results. So, it is not with any such idea that we are admitting certain things. We respect the Opposition. We respect every Member of this House and we think it is our duty to go into the various allegations in the proper manner and to do what is correct. I can assure hon. Members that we are trying to experiment new methods in the administration of jails. We want to employ some of the prisoners in agriculture and its allied fields. Factories are run in the jails and we are giving the prisoners instructions and training in many of the cottage industries. Over and above all these, we are trying to give them the necessary training in farms, so that they may gain some experience as farm labourers. We are also employing them in some of our Projects. What we want is that a prisoner when he goes out of the jail, must go completely reformed. We want to see that he goes out without harbouring any ill-will towards society or the Government. We want to see that he goes out repenting for what he has done and with determination not to repeat the mistake again. I may tell you that the number of habituals has decreased in jails. Even in Prohibition cases, the number of times that they come to jails has decreased. Sir, we have been able to give the prisoners some education also. We were able to send out 80 per cent of the people as literates, while only 20 per cent of the people come there as literates. We are having schools run by the Jails Department. Teachers are employed to teach them and to give them instructions in all

[Sri M. Narayana Kurup] [18th March 1954]

“Then, Sir, about the Public Prosecutors, many hon. Members have said about them. We know how affairs in that section have not fulfilled the expectations that were raised. It may be due to various reasons. We know that the appointment of a Public Prosecutor or an Assistant Public Prosecutor has come to be a system of patronage. In our own district, we had experience of a Public Prosecutor who resigned and contested the elections. He was given definitely to understand that if he failed in the elections, he would be given the same post. The post was kept in abeyance for a very long time, for an abnormally long period and actually when that gentleman was defeated in the elections, he was appointed in that post. I think these are not things that we expect in a pure administration which is incapable of nepotism and favouritism.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is up. The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch - 2-30 p.m.)

III.—GOVERNMENT MOTION—MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *RE* CHANGE IN THE ORDER OF VOTING ON DEMANDS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the order in which the Demands for Grants for the year 1954-55 is to be taken up in accordance with the Motion made and adopted on the 12th March 1954, be modified so that after Demand XIII—Jails, Demand XIV—Police may be taken up next and the rest of the Demands taken up in the order already set out.’”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That the order in which the Demands for Grants for the year 1954-55 is to be taken up in accordance with the Motion made and adopted on the 12th March 1954, be modified so that after Demand XIII-Jails, Demand XIV-Police may be taken up next and the rest of the Demands taken up in the order already set out.’

“After the Demand for Jails, Police will be taken up. After the Demand for Police, Public Health and the other Demands will be taken up in the order set out already. The Hon. Minister wants the change because he wants to be here tomorrow morning and finish that work as he has to attend the Council meeting also in the evening. I think there is no objection to this change.”

The motion was put and carried.

18th March 1954]

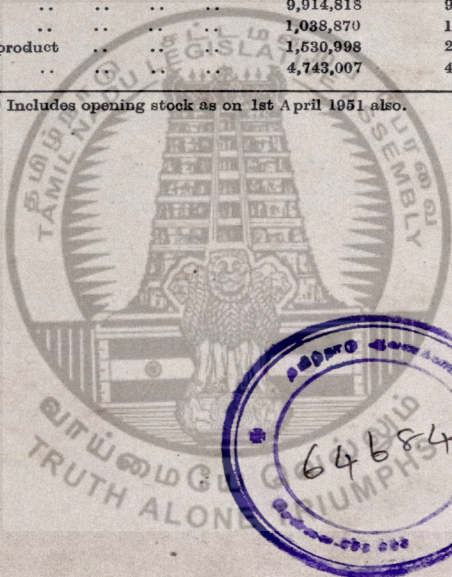
APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 246 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th March 1954, page 443 supra.]

The quantity of foodgrains purchased and sold by the Government during the official year 1952-53 from 1st April 1952 to 31st March 1953 in the Madras State is as follows :—

<i>Foodgrains.</i>	<i>Quantity purchased (in maunds).</i>	<i>Quantity sold (in maunds).</i>
(1)	(2)	(3)
Rice	9,914,818	9,398,686
Paddy.. .. .	1,038,870	1,127,359
Wheat and its product	1,530,998	2,094,922*
Milletts	4,743,007	4,770,531*

* Includes opening stock as on 1st April 1951 also.

LIST OF AGENTS FOR THE MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN CITY.

ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras.
 OFFY BOOK COMPANY, Post Box No. 605, Madras-4.
 HIGGINBOTHAMS, Madras.
 P. VARADACHARI & Co., Madras.
 THE SOUTH INDIA SAIWA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, LIMITED, Madras.
 VENKATARAMA & Co., Madras.
 V. PERUMAL CHETTI & SONS, Madras.
 V. RAMARAWMY SASTRULU & SONS, Madras.
 OTTUMAI OFFICE, Madras-17.
 M. DORAIBWAMY MUDALIAR & Co., Madras.
 FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-4.
 SOUTH INDIA TRADERS, Royapetta, Madras.
 THE SECRETARY, CENTRAL POLYTECHNIC CO-OPERATIVE STORES, LIMITED, Madras-1,
 O. SUBBIAH CHETTI & SONS, Madras.
 MESSRS. VASAN PUBLICATIONS, Ananda Vikatan, Mount Road, Madras.

IN MUFASSAL.

M. C. KRISHNIAH CHETTI, Madanapalle, Chittoor district.
 THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, R.S. Puram, Coimbatore district.
 D. SREERAKSHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
 M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
 TRIVENT PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
 HINDUSTAN DIARY PUBLISHERS, Vijayavada, Krishna district.
 THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
 THE MANAGER, Gramodharana, Buckinghampet, Vijayavada, Krishna district.
 E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
 K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, Malabar district.
 KERALA POLYTECHNIC CO-OPERATIVE SOCIETY LIMITED, Kozhikode-5 (South Malabar)
 P. K. BROTHERS, Kozhikode (South Malabar).
 V. D. MOORTHY, Nellore, Nellore district.
 A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
 TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
 K. BROJA RAO & Co., Mangalore, South Kanara district.
 U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
 SRINIVAS & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
 P. N. SWAMINATHA SIVAN & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
 S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
 PALANIAPPA BROTHERS, Teppakulam, Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
 V. S. VASAN & Co., Tirunelveli, Tirunelveli district.
 S. R. SUBRAMANIA FILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
 ABIVU NOOLAGAM, Market Street, Ootacamund.
 N. V. RAMANATHAN, Car Street, Salem.

IN OTHER STATES.

SREE ANBHIRAYA VAIDYA SHARADA BOOK DEPOT, Bangalore 2.
 THE BANGALORE BOOK CENTER, Bangalore-2.
 THE STANDARD BOOK DEPOT, Bangalore-2.
 HARI GOVIND BOOK STALL, Baroda.
 NEW BOOK COMPANY, Bombay.
 THE POPULAR BOOK DEPOT, Lamington Road, Bombay-7.
 S. V. KAMAT, Kumta (North Kanara).
 THE BOOK COMPANY, Calcutta.
 THACKER SPINK & Co., Calcutta.
 BHARAT STORES, Ernakulam.
 CHAROTAR BOOK STALL, Anand (Gujarat).
 OSMANIA UNIVERSITY STUDENTS' CO-OPERATIVE BOOK DEPOT, Lallaguda P.O., Hyderabad (Deccan).
 S. M. JAGANATHAN, Nagercoil.
 JAIN BOOK AGENCY, New Delhi.
 INTERNATIONAL BOOK SERVICE, Poona.
 INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
 BALAKRISHNA BOOK Co., LTD., Lucknow.
 THE CHOWKAMBA SANSKRIT SERIES OFFICE, BOOKSELLERS AND PUBLISHERS, Banaras-2.